

Loveswept

Roman de dragoste

Delen Mittermeyer
Capitulare

CAPITULARE

HELEN MITTERMEYER

Traducere de Sandra Socoliuc

SURRENDER

Editura: **Victoria**
București 1993

CAPITOLUL 1

Derry era sigură că avea să-l vadă pe uriașul cu părul șaten pieptănat pe spate de pe fruntea înaltă. De o săptămână venea acolo în fiecare zi. Se ciocnise de el într-o zi când alerga la cursul de Psiho la care întârzia întotdeauna. O ridicase în aer și râsese când ea îl privise stupefiată.

— Ia-o încet, micuț, tot acolo ajungi.

— Ba nu sunt mică, am 1,70 metri și am făcut mușchi la înot, a mormăit ea suspendată încă în aer și resimțind cu plăcere felul în care mâinile lui lungi și puternice îi strângeau talia.

— Ești un îngeraș plăpând, insistase el strângând-o mai tare.

— Ba nu! Lasă-mă jos, o să întârzii! țipase Derry făcându-l să râdă pe uriaș.

A eliberat-o, dar i-a spus că o va revedea. Și chiar așa făcuse... De o săptămână venea acolo în fiecare zi. Ieri îi ceruse o întâlnire și ea acceptase să iasă cu el. Acum Derry se hotărâse că, de cum îl va vedea, o să-i spună că nu mai iese cu el, să nu mai vină s-o ia de la cămin...

A fost atât de șocată să nu-l vadă așteptând-o la *O'Connor Hall* încât a rămas încremenită un moment,

clipind, de parcă asta l-ar fi făcut să apară. Dorea neapărat să-l vadă ca să-i informeze că refuză întâlnirea. Doamne sfinte, cum să iasă cu un bărbat fără să-i știe măcar numele!

În seara aceea o adusese până în pragul nebuniei pe prietena și colega ei de cameră, Marcy, probând fără pauză fiecare rochie din dulap.

Exact la ora șapte, el a bătut la ușă. Era îmbrăcat în pantaloni bej, cu o haină asortată, iar Derry a oftat ușurată că nu era îmbrăcat pretențios.

I-a zâmbit în vreme ce o conducea din cămin afară, spre mașina *Ferrari* în jurul căreia se și strânseseră mai mulți studenți plini de admirație. El le-a răspuns câtorva care i-au pus întrebări despre mașină, apoi a așezat-o pe Derry pe scaunul de lângă șofer. A ocolit mașina și s-a instalat și el în interiorul elegant.

— Sper că-ți place bucătăria japoneză.

— Îmi place. Derry s-a întors spre el și a simțit cum se înroșește sub privirea lui zâmbitoare și admirativă. Unde mâncăm?

— La mine acasă. A luat viteză, a zburat prin curbe și s-a înscris pe banda către autostradă.

— Stai, a spus Derry apucând mânerul portierei. Am crezut că mergem să mâncăm.

— Asta și facem, ia-ți mâna de acolo și încetează să-ți imaginezi că eu aș fi marele afemeiat despre care te-o fi pus în gardă mama ta. Am un bucătar excelent care se pricepe la bucătăria japoneză.

— Fratele meu! a exclamat Derry dându-și brusc seama nu numai de faptul că nu-i știa numele, dar nici nu i-l prezentase lui Marcy.

— Ce? Și-a întors capul spre ea. Ești o brunetă arătoasă, dar cam nebună. Ce înțelegi prin „fratele meu”?

— Fratele meu e cel care m-a prevenit în privința afemeiaților, nu mama. Cum te cheamă? Uriașul a râs, făcând-o și pe Derry să râdă.

— Mă cheamă Aaron Lathrop. Compania mea de construcții se ocupă cu lucrările de la Laneport.

— O, înțeleg, ești muncitor constructor. Derry s-a lăsat pe spate pe pielea moale a scaunului.

— Printre altele, *Compania Lathrop* este angrenată în multe altele.

Tonul lui era neglijent, dar privirile pe care i le arunca erau departe de a fi indiferente. De cum au ieșit din oraș, el a intrat în parking-ul unui bloc mare, înalt. Cartierul rezidențial Stratford era unul dintre cele mai selecte și Derry nici nu visase să ajungă pe-acolo. El a parcat în garajul subteran și apoi au luat liftul rapid și silențios până la un etaj de sus care nu avea decât două uși pe hol. Aaron a descuiat una din uși și s-au trezit într-un foaier extrem de elegant.

Erau așteptați de un bărbat subțirel cu trăsături orientale. Costumul lui negru lucea la fel de tare ca părul negru și ca petecul pe care-l purta peste unul din ochi. I-a zâmbit larg lui Derry.

— Bună seara, i-a spus fără umbră de accent străin în voce. Eu sunt născut în California și mi-am pierdut ochiul la hipodrom, acolo. De asemenea, am o tijă în piciorul drept și-mi place să fac mâncare.

Derry l-a privit cu gura căscată. Aaron a zâmbit și a luat-o de braț.

— Are niște maniere oribile, dar am fost coleg de școală și știe prea multe despre mine, așa că n-am cum să scap de el. Derry Parker, ți-l prezint pe Jim Sagawa.

Derry a simțit cum i se topește timiditatea în fața căldurii și a bonomiei celor doi bărbați.

— Acum, a spus Jim, n-am ce face, trebuie să te las cu grețosul ăsta, frumoasă doamnă, în schimb, o să-ți facă plăcere cina. I-a fluturat degetele într-un salut comic, vrând s-o facă pe Derry să râdă și a reușit.

— Nu-l încuraja, i-a șoptit Aaron gâdilând-o cu respirația lui. Mmmm, ce bine miroși!

— Mulțumesc, a înghițit Derry în sec dându-se într-o parte. Este parfum *Chalimard*.

Mi l-a dat fratele meu.

— Pari foarte atașată de fratele tău. Aaron a condus-o

în living, unde se găsea un bar de lemn înțesat cu sticle și luminat din tavan. Ce dorești să bei?

— A... eu... un *Manhattans*, te rog. Derry spera să fie o băutură acceptabilă. Nu-i venea în minte niciun alt cocktail. Aaron a privit-o fix o secundă.

— Asta vrei? Sigur? Derry a încuviințat.

— Da. Aaron a pregătit băutura.

— N-aș putea spune că-mi place băutura asta. A ridicat întrebător sprâncenele când i-a înmănat paharul. Sper că am făcut-o cum îți place ție. Derry a zâmbit și a ridicat paharul.

— Noroc! a luat o înghițitură din băutura cafenie și a tușit, simțind că-i tâșnesc lacrimi din ochi. E bună, a spus răgușită și a clipit des. Aaron s-a întors zâbind.

Și-a turnat whisky peste gheață, iar Derry s-a așezat pe una dintre canapelele albe care alcătuiau un fel de potcoavă în fața căminului. A admirat armonia coloristică și mobila aleasă cu gust. Totul era în tonuri de albastru ca oțelul. Aaron s-a așezat alături de ea, pe canapea. Avea o privire intensă și amesteca ușor lichidul pus peste gheața din pahar.

— Când beau whisky, beau ca irlandezii. Alteori beau bere, un obicei din timpul facultății.

— Oh, la ce facultate ai fost?

— *Harvard*.

— Oh! S-a făcut tăcere. Lui Derry nu-i venea în minte nimic de spus și a început să se simtă stânjenită. A oftat ușurată când Jim i-a anunțat că cina era gata. Dar i-a venit să geamă când, de îndată ce s-au așezat la masă, el le-a spus că pleacă.

— Mă bucur că te-am cunoscut, Derry. Jim a fluturat din mână și s-a grăbit să plece.

— Nu mai fi atât de nervoasă, Derry, i-a zis Aaron. N-am de gând să sar pe tine. El i-a pus mai aproape legumele fierbinți și a aranjat în farfurie felii subțiri de mușchi de vacă și câțiva raci suculenți.

Cât a durat masa, Derry s-a muștrat pe sine pentru prostie în vreme ce lăuda mâncarea și făcea remarci

despre vreme. Nu-și amintea să mai fi fost vreodată atât de stângace și de penibilă. Și-au luat ceștile cu ceai parfumat în living și, când Aaron s-a așezat alături, ea a sărit în sus.

— Încetează, Derry. S-a aplecat deasupra ei și mâinile i s-au coborât pe pletele ei de antracit. Nu am de gând să te violez. Violul este actul unei minți bolnave. Crede-mă, nu e genul meu. Și-a apropiat fata mai tare de ea. Părul tău miroase așa de bine. Și tu, toată...

— Mulțumesc. Derry s-a întors spre el și s-a trezit la câțiva centimetri de chipul lui.

A privit în ochii verzi ca marea ai lui Aaron și a simțit dintr-odată că amețește.

Oh!

— Oh! i-a șoptit gâdilându-i buzele cu răsuflarea lui. Ești foarte frumoasă.

— Mulțumesc, a suspinat Derry în vreme ce el o trăgea mai aproape.

— Și ești binecrescută. Gura lui Aaron s-a apăsător pe a ei, apoi mai tare, mai ușor și mai tare... Era un ritm lent, cald. Derry se simțea suspendată în aer. Dar prudența i-a revenit și și-a ridicat capul.

— Ți place muzica? Aaron chicoti.

— Da. Și-a ridicat brațul și s-a întins peste canapea. Ce-ai zice de Linda Ranstadt?

— Îmi place. Simțise numai înțepături pe piele când li s-a amestecat răsuflarea.

Cuvintele guturale de dragoste au umplut aerul din jurul lor, dar Derry nu distingea ce cântec era. Știa doar că-i plăcea să fie împreună cu Aaron.

— Ți-am spus că n-o să te violez și ma țin de cuvânt, i-a zis Aaron pe un ton jos și hotărât. Dar asta nu înseamnă că n-o să încerc să te seduc. O mușca ușor de gât și lui Darry începuse să-i fiarbă sângele în vine. L-a împins fără mare convingere deoparte.

— Nu ești adeptul dictonului „Nicio sărutare la prima întâlnire”? a bombănit ea mângâindu-l ușor cu degetele pe față. Aaron i-a zâmbit în vreme ce-i desfăcea cu mâna nasturele de sus al rochiei din bumbac indian.

— Mă bucur să aud dictonul, dar tu, oricum n-o să mai ai de-acum înainte problema asta.

— Nu? s-a mirat ușor Derry căci îi plăcea să-i simtă mâna pe sân.

— Nu, a murmurat Aaron, nu vei mai ieși niciodată cu altcineva. Pronunța cuvintele nu prea clar acum. I-a desprins cu grijă rochia de pe umeri. Aaron i-a privit corpul gol până la mijloc. Nimeni în afară de mine nu te va mai vedea așa. S-a uitat la ea, ochii i s-au întunecat spre o nuanță de verde închis. Vreau să facem dragoste acum, Derry, dar ești o copilă. O să-ți mai las un timp. Nu prea mult. Se înroșise la față și o privea plin de dorință.

Derry s-a speriat de răspunsul propriului ei trup: sfârcurile întărite, sânii măriți...

— Aaron, s-a întins spre el. Nu am nevoie de timp. S-a mirat aproape la fel de tare ca ei de cuvintele care i-au ieșit din gură. Ea care fusese întotdeauna indiferentă la pipăiala băieților cu care mai ieșise, tremura acum de dorință. Ar fi vrut deodată să experimenteze cu acest bărbat toate acele lucruri care le făceau pe colegele ei de cămin să chicotească și să şușotească.

— Nu! Nu de data asta, a șoptit Aaron lipit de gura ei. Vreau și eu, dar o să așteptăm.

— Cine ești tu să hotărăști pentru alții? a protestat Derry mușcându-l de buza de jos. Aaron a râs, dar Derry i-a simțit tremurul din voce și a realizat că ea exercita un fel de forță asupra lui. El s-a ridicat în picioare.

— Te duc acasă, micuțo. Mâncăm aici mâine seară.

Derry a fost convinsă că Aaron o va seduce în noaptea următoare. Nu a făcut-o.

Părea retras în sine. A crezut că n-o să-l mai revadă după ce o condusesese la cămin. El însă o sărutase apăsător și îi șoptise „mâine seară”. Se îndreptase repede spre mașină. Lăsase motorul pornit și farurile aprinse.

Într-a cincea noapte de când ieșeau împreună, era într-o vineri, Derry a știut că se îndrăgostise de Aaron.

Derry se îndrăgostise de Aaron. Nu-i mai ardea de mâncare și de somn când era departe de el. Parcă nimic nu mergea bine. Avea mișcări smucite, dizgrațioase, fața îi devenea pământie când nu era cu el. Îi plăceau cursurile pe care le frecventa într-o sală care dădea spre șantierul complexului pe care-l construia Aaron, la

Laneport. O liniștea pentru că era aproape de ceva care-i aparținea lui: buldozerele, muncitorii. Marcy și celelalte fete de la etajul ei pleaseră la o întâlnire studentască. Derry se îmbrăca pentru întâlnirea din acea seară cu Aaron. A scos din dulap o rochie neagră de mătase pe care i-o cumpăraseră părinții și fratele ei, Dev, la New York. Ea și Sandy, cumnată-sa, erau de față, dar Dev și părinții lor vorbeau și hotărau până când Sandy se întinsese și apucase rochia cu dublură de atlas și cu un umăr dezgolit. Tata și mama se cam încruntaseră, dar Dev a fost de acord cu Sandy și i-a convins că Derry era suficient de matură și de rafinată pentru o rochie ca aceea. Dev a admirat-o când Derry a încercat-o și pliurile s-au desfăcut accentuându-i picioarele lungi.

Corsajul rochiei îi puna în evidență sânii rotunzi și mijlocul subțire.

Acum se privea în oglinda îngustă a dulapului și-și studia corpul lung și zvelt.

Sânii mergeau, a recunoscut ea, învârtindu-se, dar bine ar fi fost să nu albă fundul atât de bombat. Mătasea neagră parcă-l scotea și mai tare în relief. Cu picioarele era de acord: lungi, iar gleznelor păreau aproape fragile în sandalele negre, cu toc înalt. Asta era singura încălțăminte de seară pe care o avea. S-a mai răsucit o dată simțindu-se foarte feminină fără pantofii „trotteur” pe care-i purta de obicei la întâlniri. Avea obrații fierbinți și reflecta la înălțimea lui Aaron, de 1,88 metri și la faptul că-l întrebase de la început ce înălțime are.

A închis ochii gândindu-se la umerii lui largi, coapsele puternice, brațele musculoase care o puteau ridica atât de ușor. Auzind bătaia lui Aaron în ușă a respirat adânc să-și regăsească suflul înainte de a apăsa pe

clanță.

Aaron a rămas fără glas o vreme, în cadrul ușii, încât Derry a intrat în panică. Dar el s-a apropiat încet.

— Gata? M-am gândit să mâncăm în oraș astă-seară, așa că e bine că te-ai îmbrăcat elegant.

— Nu-i așa? Derry avea o voce fără niciun timbru. Și-a pus haina pe umeri. Se simțea dezamăgită. Au mers la un restaurant din afara orașului unde parcare era plină de mașini Cadillac, Lincoln și chiar două Rolls-Royce-uri. Se vedea că Aaron se cunoștea bine cu multă lume de la băieții din parcare până la oaspeții asemănători lor – dar lui Derry nu i-a făcut cunoștință decât cu unii dintre ei.

N-avea mare poftă să guste mâncarea comandată de Aaron, iar vinul alb i s-a părut prea aspru. A refuzat desertul și a cerut doar cafea. Gata! Asta va fi ultima ei întâlnire cu Aaron! Era prea nebunește atrasă de el! Nu, nebunește îndrăgostită! Iar el o ignorase toată seara... A ieșit grăbită din restaurant; mișcările îi erau iuți din cauza furiei și durerii.

— Mai încet, îngeraș! Aaron a apucat-o de umeri fredonând o melodie.

— Hotărăște-te odată! a rostit ea scurt. Sau sunt înger sau sunt diavol. Nu pot fi ambele.

— Poți să fii și ești, i-a răspuns el autoritar. A ajutat-o să se urce, a ocolit mașina și s-a așezat și el. Stând la volan, a privit-o fix: Spune-mi de ce ești așa de supărată pe mine?

— Vreau să mă întorc la cămin, te rog. Derry a vorbit tare și cam strident pentru interiorul elegant al mașinii. Aaron a privit-o lung, a dat din umeri și a pornit mașina. A condus pe un drum lăturalnic, pitoresc, șerpuiind printre colinele cu terenuri de golf.

— Spune-mi ceva.

— Nu! Derry și-a strâns pumnii, îi venea să-l pocnească pentru că n-o iubea, i-ar fi plăcut să-l îmbrâncească dintr-un avion sau măcar de pe o clădire. Era atât de preocupată de gânduri ucigăse, încât n-a observat că trecuseră de căminul ei.

Întinericul brusc a făcut-o să-și dea seama că se găseau în garajul subteran al blocului lui Aaron. S-a crispat.

— Ce faci? Du-mă înapoi la cămin.

— O să te duc... după ce îmi spui ce te-a supărat, i-a deschis portiera. Acum ieși sau te duc eu în brațe?

— Pot sta și aici ca să-ți spun. Nu-i nevoie să ies din mașină. Avea buza de jos bosumflată.

— Derry! a șuierat Aaron printre dinți întinzându-se după ea.

— Bine, bine, ies, dar ne întoarcem imediat. A tras de degetele încleștate pe brațul ei, încercând să le desfacă. Nu pot merge în felul ăsta. Am senzația că o parte a corpului meu e mai lungă decât cealaltă. Aaron, dă-mi drumul! găfâia când a tras-o în lift. S-a întors să-i zică vreo câteva și s-a trezit îmbrățișată. Aaron și-a lipit gura ca o ventuză de gura ei. I s-a părut că se prăbușește, sângele îi fierbea în vine, inima îi galopa. Avea impresia că-și iese din piele sub sărutările lui.

Când el și-a ridicat brusc capul, trupul i s-a moleșit și numai brațele lui au sprijinit-o să nu cadă.

— N-o să-ți mai dau drumul niciodată. Avea o voce ciudat de liniștitoare. A condus-o de la lift spre apartament. Să vedem ce e-n frigider. N-ai mâncat nimic la masă.

— Jim n-o să te lase în bucătăria lui! Derry și-a umezit buzele uscate.

— Jim își vizitează familia în California. S-au mutat de la Boston pentru că tatăl lui suferă de astm.

— Oh! Derry și-a frecat brațul când Aaron a eliberat-o ca să se poată uita în

Frigider. Mai bine se mutau lângă New York, la țară. La noi e un aer pur, minunat.

Aaron a ridicat capul spre ea și i-a făcut cu ochiul.

— Ah, da, lapovița, zăpada și zilele posomorâte sunt teribil de sănătoase. Derry a suspinat adânc.

— Să nu-ți bați joc de statul meu, tu ăsta din Massachusetts... Ah, Massachusetts...

Sau, mă rog, parcă așa vă strigă pe voi...

— Bostonieni!. Aaron a mușcat dintr-un măr. Derry s-a uitat urât la el, apoi s-a întins și ea după un măr. Aaron pregătea cafeaua și a reglat mașina pe automat.

S-a încruntat la el când tăia pâinea și când a scos un pachet cu felii de șuncă, s-a dus și ea și a mai luat un borcan din frigider.

— Îmi place gemul de căpșuni.Au stat la masa din bucătărie, Derry a mâncat un sandviș și Aaron a mai mâncat un măr.Au băut amândoi cafea.

Aaron n-a lăsat-o să spele vasele și a spus că le va pune în mașina de spălat vase.

— O să bem un lichior și-o să-mi spui de ce ești supărată pe mine. A tras-o după el în living. A aprins focul în căminul cu lemnele gata pregătite și a turnat lichioruri, apoi s-a așezat lângă ea, pe canapea. A strâns-o tare pe Derry lângă el. Acum spune-mi! i-a cerut, ce nu merge?

Derry era ferm hotărâtă să-i spună să se ducă la dracu!

— Nu-ți pasă de mine, i-a scăpat și s-a înroșit furioasă de stângăcia ei în fața acestui bărbat. Nu mai ies cu tine. Afirmația directă a făcut-o să se simtă în același timp mai bine, dar și îngrozitor de rău Aaron a inspirat cu putere, i-a luat din mâini paharul micuț de cristal și l-a pus lângă al lui pe masa din fața canapelei.

— Ba nu, îngeraș! Încerc să mă stăpânesc în privința ta. I-a ridicat bărbia cu mâna și s-a lăsat pe spate ca s-o poată privi în ochi. Ești foarte tânără și nu vreau să-ți fac rău. Ea a răsuflat cu ușurare și a întins mâna. A trasat cu unghia conturul obrazului lui.

— Îmi faci rău când nu mă bagi în seamă.

— Derry, ți-am spus că...

— Sărută-mă, Aaron... Derry și-a trecut mâna ca un fulg pe urechea lui și în jos, pe gât. A observat cum îi tremura un mușchi de la gât sub degetele ei și tremurul a trecut parcă în corpul ei, devenind o parte din ea. I-a zâmbit cu ochii mijiti pentru că-și simțea pleoapele ca de plumb.

— Doamne, ajută-mă! Gura lui Aaron a coborât pe buzele ei deschise în așteptare.

S-a retras murmurând. Derry, dragă nu... nu...

— Da, a spus ea înfierbântată. I-a descheiat cămașa și l-a mângâiat pe piept. S-a jucat cu părul înăsprit de deasupra curelei de la pantaloni. Derry s-a surprins pe sine dorindu-și să-l vadă cât mai curând fără haine. Niciodată nu-și închipuise că un bărbat putea fi frumos. Acum, după ce a privit jocul mușchilor sub pielea întinsă, bronzată, și-a exprimat gândul.

— Îmi placi. Ești minunat. Aaron se îmbujorase tot.

— Unui bărbat nu i se spune că e minunat, a râs el. Știi ce efect ai asupra mea? Știi ce produc vorbele tale în mine? Pe Derry parcă o ardeau cuvintele lui.

— Nu. Și-a dus mâinile la curea pe când Derry se și lupta cu catarama.

— Derry, ești atât de tânără. Trebuie să așteptăm până termini facultatea.

— Asta n-o să mă împiedice să învăț, a râs Derry și s-a ridicat în genunchi pe canapea sprijinindu-se de Aaron pe care l-a împins înapoi între perne. S-ar putea chiar să-mi stimuleze activitatea intelectuală. L-a mușcat ușor de bărbie și el a apucat-o de mijloc. Asta dacă nu dorești să câștig experiență în Laneport înainte de a-l ataca pe marele Aaron... Camera s-a învățit cu ea când Aaron a ridicat-o și a întins-o pe spate. S-a aplecat deasupra ei.

— Să nu mai spui așa ceva, a prevenit-o aspru. Eu voi fi singura ta experiență.

Bine, sunt gata! I-a tras capul spre ea oprindu-l să protesteze după cum intenționase. Agresivitatea ei naivă îl înflăcărase pe Aaron. I-a murmurat cu un geamăt numele, cu gura lipită de a ei.

Derry s-a simțit ridicată și așezată lângă trupul lui când Aaron a preluat inițiativa. A intuit în el o neajutorare mânioasă, dar mângâierile lui pe tot trupul ei o ardeau parcă. Ca să-i distrugă și ceea ce măi rămăsese din autocontrol, Derry l-a mușcat ușor de umăr și l-a zgâriat cu unghiile pe spate. El a purtat-o în dormitor și a pus-o în

patul imens cu cearceafuri și perne de culoare bej. Aaron s-a dezbrăcat și a venit lângă ea, în pat. Își aruncase hainele. Avea un chip ca tăiat în fildeș, pielea bronzată căpătase o nuanță galbenă ca șofranul. A îngenuncheat pe pat lângă ea, iar corpul gol lucea la lumina veiozei.

— O să te dezbrac, păpușa mea diavol. Abia de i se deslușeau vorbele. Întâi o să-ți scot rochia asta cu care m-ai înnebunit toată seara.

I-a ridicat-o fără ceremonie peste cap, susținând-o cu o singură mână.

—... Și combinezonul și ciorapii și... Aaron a rămas privind la trupul ei pe care mai rămăseseră doar chiloții mătăsoși de culoarea piersicii. Liniștea părea să pulseze între ei doi. Derry fusese cuprinsă de un fel de emoție nervoasă. N-ar fi vrut să-l dezamăgească pe Aaron, dar nu era deloc îngrijorată. Era nerăbdătoare pentru el.

— Aaron? A încercat să-l scoată din starea de contemplare. Îl voia aproape de ea.

— Continuăm? îi tresărea un mușchi pe maxilar. Ești atât de al dracului de frumoasă, Derry – și acum ești a mea. S-a lăsat pe ea și mișcările lui, devenite sigure, i-au arătat lui Derry că nu mai exista cale de întoarcere. Avea mâini blânde, dar dominatoare, cu care o mângâia delicat dar cu atât mai excitant.

Era pregătită cu mult înainte ca el să înceapă intrarea blândă în corpul ei și, după durerea ascuțită de la început, totul s-a transformat într-un extaz care i-a cuprins pe amândoi. Derry avea senzația că pielea ei, carnea ei se contopiseră cu ale lui Aaron. L-a cuprins cu mâinile de spate vrându-l mai aproape de ea.

I s-a părut că o voce răgușită l-a strigat, dar era chiar vocea ei. Derry ar fi vrut ca spirala fierbinte pe care o simțea să nu se sfârșească și, când corpul lui Aaron s-a cutremurat peste al ei în fine, propriul ei trup a răspuns cu o explozie minunată, sălbatică.

— Te iubesc, Derry, l-a auzit șoptind și s-a umplut de mulțumire. Ne vom căsători imediat! Asta a șocat-o și a deschis ochii.

— Nu trebuie să ne căsătorim, a șoptit cu buzele uscate de parcă ar fi fost de carton.

— Ba da, trebuie, și nu încerca să scapi. S-a sprijinit într-un cot și a privit-o. Nu vrei să te măriți cu mine?

— Vreau, dar încă sunt la școală.

— Rămâi la școală în Laneport și eu îmi aranjez treburile în așa fel încât să stăm în regiunea asta până la absolvire. A mângâiat-o pe gât și pe obraz. Te-a durut, îngerul meu?

— Doar un moment. Derry i-a zâmbit și l-a tras înspre ea. Cea mai mare parte mi-a plăcut. L-a mușcat ușor, apoi l-a împins puțin ca să-l studieze. Deci, despre asta tot discutau fetele! A chicotit. Trebuia să încerc mai demult.

— Ba nu, a mârâit el. L-ai avut pe primul și ultimul tău bărbat, îngerul meu.

Oh, experiențele tale în a face dragoste vor deveni mai variate și mai interesante, numai că partenerul tău voi fi întotdeauna eu.

— Despotule! a râs Derry, cu o umbră de resentiment față de suficiența autoritară a lui Aaron.

— Îmi place corpul tău! S-a aplecat peste ea și i-a sărutat un sân.

— Am simțit asta! a exclamat Derry presată între pernele de pe pat.

— Fată deșteaptă, aA murmurat Aaron cu gura aproape de buricul ei. Îmi pare bine că ești educată la colegiu. Vocea îi suna gutural, iar gura i se plimba pe tot corpul fetei.

— Asta este educație? a bolborosit Derry.

— Cea mai bună dintre toate. Vei petrece următorii șaizeci de ani făcând asta, așa că o educație elementară, de bază, solidă, este importantă. Gura lui trecea peste scobitura gleznei făcând-o să tresară de plăcere.

— Nu știam că picioarele sunt zone erotice. Derry simțea din nou că se îneacă.

— Fiecare por al corpului tău este erotic, îngerul meu.

Aaron a spus ultimele cuvinte în apropierea gurii ei și

corpul i-a tremurat de dorință violentă. Spațiul și timpul nu mai existau parcă pentru ei, își creaseră propria lor lume, inviolabilă. Aaron o mângâia continuu până a adus-o la un fel de plăcută exasperare.

— Aaron, te rog! Te rog, Aaron!

— Da, draga mea, da!

Derry s-a trezit brusc auzind plânsul copiilor. Și ea era transpirată și lacrimile îi șiroiau pe față. Coșmarul copiilor o trezise din visul ei care se repeta mereu. Cei trei copii erau cu ea de mai bine de-o lună și continuau să aibă același coșmar despre pierderea părinților lor... Derry îl visa pe Aaron din ce în ce mai des.

— Nu, nu, nu! Se lupta să-și pună capotul și-și trăgea nasul de „zor. N-o să-l las să-mi invadeze visele, viața. Mergând pe coridor se clătina, dar le striga totodată copiilor: Gata, gata. Vin. O să-i ocrotesc, o să am grijă de ei. Așa o să fac, și-a jurat sieși în vreme ce-i îmbrățișa pe cei trei copilași care tremurau, cu toate că și ea tremura. E bine, suntem împreună, suntem o familie. Am douăzeci și șapte de ani, nu mai sunt o fată naivă de optsprezece. Vreau și pot să am grijă de această familie, și-a jurat aducându-i pe copii cât mai aproape de ea.

CAPITOLUL 2

Derry stătea cu mâinile încrucișate ascultându-i pe avocatul Wilson Chambers spunându-i că fratele și cumnata sa au lăsat-o ca tutore al celor trei copii ai lor și ca administrator al unei mici sume din trust. A oftat a încuviințare. Știa dinainte ce scria în testament pentru că ea, Dev și Sandy îl discutaseră înainte. Acum ceea ce înțelegea în plus era că nu se va mai bucura niciodată de ajutorul și dragostea fratelui ei și ale cumnatei. A clipit când Wilson a vrut să-i audă părerea.

— Da, e-n regulă.” Dar n-a trecut decât o lună de când mi-ai spus că e gata divorțul meu de Aaron”, s-a gândit ea cu o acceptare amorțită.” Nu uit că m-ai rugat să

accept pensia alimentară generoasă pe care mi-a oferit-o Aaron, că nu m-ai înțeles când am refuzat-o.” S-a uitat ținută la avocatul care o privea cu îngrijorare.” Cum ai putut crede că aş lua bani de la el? Ar fi însemnat că mă plăteşte pentru anii noştri de căsnicie.” Fusese sigură în ziua aceea că nu se va recăsători niciodată după ce ea şi Aaron se despărţiseră la tribunal. Asta acum şase luni... Mai târziu, o să mai vadă ea... dar fără Aaron. Nu îl mai văzuse de şase luni. Şi-a scuturat capul să-şi pună ordine în gânduri. Ce-or fi făcând copiii în camera de alături? Era conştientă că zâmbetul ei era țeapăn, artificial.

— N-ai grijă, Derry, copiii sunt bine, doamna Schultz este foarte mămoasă.

A dat din cap şi a ridicat testamentul din poală.

— Scrie aici că Dev vrea să-i fie crescuţi copiii în Laneport şi nu în oraş?

La înclinarea afirmativă a lui Wilson a inspirat adânc şi s-a gândit la cererea în căsătorie a lui Gerald. Avusese intenţia fermă să-l refuze. Ținea la Gerald Holden şi chiar o interesa oarecum. Prefera această atitudine faţă de relaţiile vulcanice pe care le avusese cu Aaron. Şi-a scuturat din nou capul. Nu voia să se gândească la Aaron.

— Îţi va fi greu să creşti singură trei copii. Wilson a tuşit şi ochii lui de spaniol erau plini de simpatie. Copiii ăştia erau teribil de ataşaţi de părinţii lor. Şi-a dres glasul, şi-a şters ochelarii şi i-a zâmbit. Crezi că vei face faţă la trei copii coreeni care i-au adorat pe fratele şi pe cumnata ta? Derry a zâmbit.

— Da, îi iubesc de pe-acum. Ne-am împrietenit chiar în timpul scurt de când suntem împreună. Pot să între şi ei?

— Da, aproape am terminat. Wilson s-a dus la uşă, a deschis-o şi i-a chemat înăuntru pe cei trei copii care stăteau stană-de-piatră pe canapeaua de piele din sala de aşteptare. Au venit de îndată şi s-au înghesuit în Derry, care i-a sărutat pe fiecare pe rând. Wilson a zâmbit larg, cu uşurare.

— Acesta ar putea fi ajutorul de care ai nevoie ca să

treci peste senzația pe care o ai de regulă după un divorț, că totul s-a sfârșit.

Derry a privit pieziș căci își simțea puterile slăbind și se străduia să nu se vadă.

— Partea aceea din viața mea s-a terminat, i-a privit pe copii. Ei sunt acum viața mea... toată viața de care am nevoie. Ochii serioși ai celor trei copii i-au încălzit inima. Suntem o familie acum, nu-i așa? O să ne ajutăm unii pe ceilalți. De acord?

Cele trei capete cu păr mătăsos s-au clătinat a încuviințare.

— Vezi? i-a aruncat lui Wilson și s-a ridicat cu bebelușul Sara în brațe, neluând în seamă cuta săpată pe fața avocatului.

— Ai slăbit iarăși, Derry, de când nu te-am mai văzut. Ești prea slabă.

— Prostii! Oricum trebuia să fac o cură de slăbire. Derry știa că era cam slăbuță, dar îi dispăruse pofta de mâncare după divorț. Apoi fusese căderea avionului, când își pierduseră viața Dev și Sandy... Mâncarea îi rămânea în gât. De luni de zile trăia doar cu ceaiuri și sucuri de fructe. Silueta ei superbă se redusese la o subțirime de ogar. Avea găuri sub pomeții obrazilor, pielea ei ca piersica părea întinsă peste oasele feței, ochii de safir se făcuseră enormi și gâtul părea prea fragil pentru a susține părul bogat, negru-albăstrui pe care-l răsucise într-o spirală, la ceafă. Îi puteai cuprinde acum mijlocul subțire cu mâinile, iar soldurile semănau cu cele ale unui băiat. O irita însă că fundul nu părea mai puțin rotund cu toată pierderea în greutate, dar picioarele păreau și mai lungi.

A așezat-o mai bine pe fetiță în brațe ca să poată da mâna cu Wilson.

— Mulțumesc pentru tot ce-ai făcut. Și nu-ți face griji pentru noi. Ne vom descurca, ia-o pe Haddy și veniți la Laneport într-o seară să luați masa cu noi.

Acum, că zilele devin mai lungi, am putea chiar să mâncăm afară.

Kimberley și Sara, de cinci și de trei ani, au luat-o de

mână când au ieșit din biroul avocatului. Lee - numit așa după bunicul lui Derry din partea mamei, un adevărat gentleman din sud, Carruthers Lee Calhoun - a mers singur, așa cum se cădea să meargă un bărbat mândru de șapte ani. Derry a zâmbit când a instalat copiii în mașină.

Ce ironie! Kim și Lee au nume care sună atât de oriental - când, de fapt, fuseseră numiți astfel după doi americani rigizi precum bunicul Calhoun și bunica din partea mamei, Kimberley Durant. Înainte de a porni mașina s-a întors să se uite la copii.

— Deocamdată nu ne cunoaștem prea bine, pentru că ați stat mai mult în Japonia, dar vom fi prieteni. Vă iubesc foarte mult. Voi sunteți tot ce mi-a rămas de la Dev și Sandy și acum sunteți ai mei. A simțit cum îi vin lacrimile în ochi când cei trei au privit-o serios și trist. Derry se hotărâse să nu le spună că părinții lor se vor întoarce și nici că ei nu ar fi existat.

— Ne va fi greu la toți, dar o să încercăm împreună să nu le fie rușine cu noi mamei și tatei.

— Nu, nu le va fi rușine! A vorbit Lee și pentru fetele care se țineau de mână și se uitau la Derry. O să te ajutăm, Derry.

— Mulțumesc. Seara a făcut spaghetti cu sos de roșii și a fost încântată când copiii au zâmbit și au mâncat tot, cu o poftă de mâncare absolut normală. Faptul acesta a făcut-o și pe Derry să i se pară mai bun gustul mâncării.

După masă i-a invitat pe copii la o plimbare prin curtea imensă. Era partea principală din proprietatea care-i revenise de la părinții ei care muriseră în câteva zile unul după altul, la doi ani după ce ea și Aaron se căsătoriseră. Era o pajiște de trei acri în jurul casei, restul era arendat unui fermier care cultiva grâu și lucerna. Părea o atmosferă de țară, dar proprietatea se afla pe șosea la o mică distanță de orașul Lanepoint. Lanepoint-ul se mândrea și avea faimă datorită Universității care făcea parte din sistemul de universități de stat din statul New York. Derry absolvise Universitatea ca și fratele ei, care continuase cu un H.S. (Înaltă specializare) și un doctorat în matematici.

În perioada în care fusese profesor la Universitatea din Tokyo el și Sandy îi adoptaseră pe cei trei copii de la un orfelinat pentru copiii de diferite rase. Micuții proveneau din toate părțile Asiei de sud-est.

Derry îi privea pe Sara, Kim și Lee jucându-se cu Milo, un câine ciobănesc german blând. Câinele îi adoptase imediat.

— De fapt, le-a spus Derry copiilor, Milo ar trebui să fie un câine vajnic de pază când sunt în oraș, la serviciu. Cred însă că ar fi în stare să-l conducă și pe un hoț drept la tacâmurile mele de argint și să dea din coadă de parcă i-ar zice „serviți-vă!” Kim, fetița de cinci, ani a chicotit, Lee a zâmbit și Sara a îmbrățișat câinele spunându-i cu un sâsâit adorabil să nu-și facă griji că o să păzească ea casa de hoți. Derry a inspirat adânc.

— Măine, un prieten de-al meu, Gerald Holden, vine ta noi în vizită. Cred că ar fi un tată bun pentru voi și el vrea să vă cunoască.

— Seamănă cu Tati? a întrebat Sara cu părut negru, mățos, fluturând în briza serii.

— Nimeni nu poate semăna cu Tati, a informat-o Lee. Derry îi privea în lumina crepusculară, înserarea de primăvară făcuse ca aerul să se răcească brusc. I se părea că și chipul lui Aaron era acolo, părea să-l vadă... A făcut un mare efort să și-l șteargă din fața ochilor – se învățase s-o facă.

— Ai dreptate. Nimeni nu e ca Tati. Și eu l-am iubit pe fratele meu. I-a mângâiat pe Lee și pe Kim pe cap și a luat-o în brațe pe Sara. Dar vom fi fericiți. O să ne ajutăm unul pe altul. Cei doi copii mai mari mergeau de-o parte și de alta a ei ținând-o de câte un buzunar. În acel moment s-a hotărât să se mărite cu Gerald Holden. Simțea înțepături în ochi gândindu-se la Aaron. De ce? De ce se gândise la el atât de mult astăzi? Uneori treceau zile întregi fără să se gândească deloc la el. A făcut din baie o întreagă distracție lăsându-le pe Sara și Kim să se răsfete în apa cu spumă. S-a dus în cealaltă cameră de baie să-l verifice pe Lee.

— O să te transformi într-o prună roșie, l-a strigat

prin ușa văzând aburul fierbinte care venea dinspre duș.

— Așa îmi place, a strigat și el.

— Faci exact ca Tati, Folosea toată apa fierbinte înainte să apuc și eu să fac duș. I-a făcut plăcere să-l audă pe băiat chicotind. Asta era camera lui de baie când era băiețel. Când s-a făcut mai mare tata a trebuit să mai monteze un boiler.

Fetițelor le-a plăcut baia roz și bej și i-au spus lui Derry c-o pot curăța și singure. Au dat cu detergent din spray pe faianță și au șters-o cu prosoape de hârtie. Lui Derry i s-a pus un nod în gât când a văzut-o pe Sara preocupată, frecând o parte a căzii. Aproape că nu-i venea să răsuflă când a terminat de dus copiii la culcare în pat. S-a rugat să nu mai trebuiască să asiste la niciun coșmar al lui Kim plângând tare după Tati. Lee și Sara de-abia și-au putut ține lacrimile și Derry i-a strâns la piept și a plâns cu ei. A așteptat să treacă o oră înainte de a-l chema pe Gerald.

S-a asigurat că nu se mai aude nicio mișcare din camera copiilor, apoi a pus mâna pe telefon.

— Sper că te-ai decis în favoarea mea, Derry, i-a spus Gerald în felul lui ceremonios după ce terminaseră cu salutarile. Nu i-ar fi stricat să arate ceva mai multă emoție în privința căsătoriei, s-a gândit Derry, apoi s-a muștrat singură, căci tocmai de calmul lui Gerald avea nevoie ca să-i crească pe copil Doamne ferește să fi încercat să facă asta în atmosfera de uragan care domnise pe vremea căsătoriei ei cu Aaron. Amintindu-și ce prost se simțea cu prietenii lui de bani-gata s-a cutremurat.

— M-am decis, Gerald. Vino, dacă poți, mai devreme mâine, să iei masa de seară împreună cu noi toți. A urmat o tăcere lungă.

— Sunt liber. Cred că e bine pentru copii să mă întâlnească mai repede. Trebuie să știe că le voi cere disciplină, dar...

— Gerald, copiii sunt în sarcina mea, i-a atras atenția pe un ton calm Derry.

— Desigur, pe hârtie așa sunt, draga mea. Gerald își

dădea tot timpul osteneala să fie cinstit. Dar, de vreme ce voi fi tatăl lor vor trebui să mă asculte. E normal, nu? Doar nu vrei să devină certăreți și intratabili datorită indisciplinei, nu-i așa?

— Nu, dar...

— Ah, eram sigur că o să te conving!

Ar fi vrut să stabilească data și locul nunții lor, i-a spus, iar Derry s-a gândit că era prea grăbit, dar n-a protestat. Abia după ce a închis telefonul a simțit o înțepătură de îndoială în stomac.

În seara următoare, grăbindu-se de la serviciu spre casă și sperând să aibă șoseaua liberă, a binecuvântat faptul că făcuse supa din timp și o congelase. Va servi supa de conopidă după un pahar cu piersici în sos de zmeură.

Apoi file de pește Fournier care nu era greu de preparat și era delicios și, ca desert, prăjiturile cu înghețata. Tocmai se felicita pentru meniu, când a observat blocajul de trafic de pe autostradă. Va parcurge în timp dublu cele douăzeci și cinci de mile până acasă. A suspinat și a schimbat viteza. Va trebui să-și schimbe mașina sport de două locuri cu una mai mare și gândul ăsta o chinuia.

A ajuns acasă cu o întârziere de o oră. De cum a pășit pe alee, Kim a sărit în întâmpinarea ei, însoțită de Milo. Jenny Lisman, fata la copii, a ieșit pe terasă cu Sara în brațe. Lee nu se vedea nicăieri.

— Lee s-a bătut, a ciripit Kim. Devenea tot mai americană și mai vorbăreață cu fiecare zi care trecea. Nu l-a lăsat pe Tim Dearborn să mă bată.

— E lovit? Derry s-a uitat la adolescenta Jenny care se îngrijea de copii când se întorcea de la liceu în locul mamei ei, Linda Lisman. Fata a negat din cap și a coborât treptele terasei. Ținea încă în brațe bebelușul care și-a întins brațele grăsuțe spre Derry. Derry a luat-o în brațe pe Sara cu miros dulce și i-a sărutat obrazul rotofei.

— Și bebe al meu a fost cuminte toată ziua?

— Nu bebe, a spus Sara cu un zâmbet care i-a încrețit fețișoara măslinie, fată mare!

Jenny a plecat spunându-i lui Derry că poate veni la

copii vineri. Era ziua în care la banca lui Gerald avea loc festivitatea anuală de primăvară și Derry acceptase să iasă cu el. Lee a intrat în casă când Derry amesteca sosul pentru fileul Fournier. A privit-o cu mâinile atârând și cu o vânătaie pe obraz. Derry a continuat să amestece sosul, stăpânindu-se să nu se repeadă să-l ia în brațe.

— Tatăl tău era și mai și. Venea acasă cu ochiul umflat. Derry a gustat sosul și s-a strâmbat din cauză că ardea. A urmat o tăcere lungă. Ea a continuat să amestece, adăugând un pic de piper alb.

— Ar trebui să-l vezi pe celălalt, a spus Lee cu accent englezesc. Derry s-a învârtit pe lângă aragaz, mușcându-și buza și clipind când l-a văzut pe Lee că zâmbește larg.

— Ai buza tăiată. Crezi că poți mânca supă și pește? Lee a încuviințat.

— Nu credeam c-o să-mi placă, dar îmi place supa de conopidă. Kim a intrat în bucătărie cu Sara. Părul le scliffea de parcă ar fi fost cărbune lichid.

— Am îmbrăcat-o pe Sara și am făcut gelatină pentru Lee. Jenny a spus că face bine la buze când te dor. Derry a privit-o pe fetița care-i sărise în ajutor și s-a întrebat cum putuse trăi înainte ca acești trei copii să între în viața ei.

— Mulțumesc pentru gelatină, Kim. E cu adevărat bună pentru o buză umflată. O

S-o punem la masă cu fructele și supa. I-a zâmbit Sarei, care era îmbrăcată într-o rochiță roz cu volane. Vreți voi doi să controlați dacă e totul la masă? Când fetele au fugit prin ușa batantă spre sufragerie, ea s-a dus la Lee și l-a luat în brațe.

— Ești ca Dev. El a apucat-o cu brațele subțirele de mijloc. A stat așa, simțindu-l cum tremură, l-a liniștit și s-a dat înapoi, i-ar plăcea să-ți pui cămașa albastră în seara asta? Lea a fost de acord și a plecat din bucătărie. Gerald a sosit exact la ora șase treizeci.

— Îmi place să mănânc mai devreme, Derry, pentru că-mi plac serile lungi.

— Acum o oră încă nu eram acasă, Gerald. Derry a continuat să taie mărunț spanacul. A sunat soneria, Gerald

s-a uitat întrebător la ușa care ducea de la bucătărie în holul cu lambriuri de stejar și mai departe, în foaierul hexagonal cu vitralii.

— Cine ar putea fi, Derry?

— Nu știu.

Derry voia să-și continue treaba, dar s-a oprit când Kim s-a repezit în bucătărie.

— Ce este? l-a întrebat Derry pe copil, ștergându-și mâinile pe prosop, apoi aplecându-se spre fetița speriată.

— Tatăl lui Timmy Dearborn este la ușă și îl înjură pe Lee. Buzele lui Kim-tremurau. Derry s-a ridicat simțind cum o cuprinde o furie clocotitoare. A dat-o blând pe Kim la o parte, auzind ca prin ceață că Gerald spune ceva. Abia putea auzi din cauza vâjâielii din urechi. Un bărbat stătea cu mâna pe ușa interioară de curând instalată. Derry s-a uitat la mâna lui și a simțit că o invadează mânia.

Bărbatul îl ținea pe Lee de umăr și îl împingea țipând la el.

— Ce dracu îi faci fiului meu? a spus Derry fără să vadă trăsăturile omului din cauza ceții roșii care i se pusese în fața ochilor, ia-ți mâna sau ți-o rup!

— Derry! Lee și Gerald vorbiseră în același timp, Gerald puțin mai tare.

I-a ignorat pe amândoi și l-a împins pe om în piept cu palma desfăcută.

— Să nu mai pui altădată mâna pe el. Simțea că nu-și încapă în piele. Întotdeauna se mândrise că poate să-și țină nervii în frâu, dar acum, pentru prima oară în viața ei, era stăpânită de o furie pe care n-avea poftă să și-o controleze. Pleacă de pe terasa mea!

— Ba să mă ascuți! Nicio corcitură n-o să-mi bată copilul. Clar?

— Știu totul. Derry a înaintat eliberându-se de brațul lui Gerald. Fiul tău, Timmy, a început. În ce mă privește, s-a terminat. Dacă vrei, ceartă-te cu mine, dar să nu îndrăznești să-mi atingi fiul.

— Stanley Dearborn face afaceri cu trustul Laneport, a șuiertat Gerald. Calmează-te!

— Mă doare-n cot! a spus Derry trântind ușa interioară după ea și înaintând pe terasă. Domnule Dearborn, spune-i micului tău despot să nu se mai lege de Kim.

De aici a pornit totul! Stanley Dearborn a părut că se umflă, corpul lui pătrat, voinic, semăna cu al unui bulldog.

— Ascultă-mă, soro...

— Doamna nu e sora ta! s-a auzit o voce fermă, poruncitoare.

Derry n-ar fi putut să n-o recunoască. A icnit. Când o fi urcat Aaron aleea circulară? A trântit portiera de la Ferrari și s-a întins pe toată înălțimea lui.

A trecut cu pași mari peste pajiști, peste stratul de lalele târzii și narcise galbene și a părut că se pregătește de luptă. Aaron Lathrop, cu cei 188 de centimetri ai lui părea mai degrabă un muncitor de pe șantier, decât directorul unei companii internaționale, specializate în proiectarea și construirea blocurilor, complexelor universitare și a domeniilor de tot felul. Părul lui șaten avea șuvițe mai blonde de la soare și, la tâmpile, îi crescuseră câteva fire argintii. Gâtul și umerii musculoși întindeau cămașa de bumbac verde-închis asortată cu pantalonii de doc, care-i evidențiau picioarele lungi și puternice. Derry a fost furioasă pe propria ei apreciere favorabilă. Cât de tare adâncea verdele hainelor, verdele de mare al ochilor! S-a întrebat unde fusese de se bronzase atât de frumos.

În ciuda rafinamentului hainelor, el nu părea a fi de la Boston, ci de la Waterfront,

New York. De ce venise el acolo acum, după atâta vreme? Șase luni, o săptămână și... Dery și-a strâns pumnii până i-au intrat unghiile în palmă. Stanley s-a întors cu prudență.

— Cine dracu e ăsta? Fin'că dacă ești tatăl copilului, tre' să vorbești cu soția și copilul tău. Nu accept să...

— Și eu nu accept să mai vii în această casă, să-mi intimidezi soția... Ce copii? Capul lui Aaron s-a întors spre Derry. Și-a îngustat ochii. Despre ce naiba vorbește? Aaron

arunca vorbele ca pe gloanțe. Stanley Dearborn se calmase dintr-odată. La fel și Gerald și Lee care au încetat să mai – repete:” Nu țipați la Derry!” Aaron a înaintat ca un berbec la atac.

— Vorbește! Derry a făcut un pas înapoi, cu Lee în spatele ei.

— Nu-ți spun nimic, a înghițit în sec, apoi l-a privit pe Stanley. Îți spun pentru ultima oară să nu pui mâna pe copilul meu! Ai ceva de obiectat, vii la mine!

Stanley; privindu-l prudent pe tipul imens cu privirea de asasin pe față a început să spună:

— Ascultă...

— Pleacă de aici, a mârâit Aaron. Stanley a murmurat ceva, dar a plecat în grabă.

Derry a tras aer în piept ca să-i spună lui Aaron că are permisiunea ei să se înece în cascada Niagara cu Ferrari-ul lui cu tot. Kim a venit la ușă înainte s-o poată opri.

— Derry, eu amestec, dar se face prea gros.

— Doamne, sosul! a țipat Derry. A apucat-o pe Kim. Ești o fetiță tare bună, dar te rog să fii atentă cu aragazul. Te puteai arde. A înșfăcat-o pe Sara în brațe și a alergat în bucătărie. A așezat fetița jos și s-a uitat cu jale la materia maronie care ar fi trebuit să fie sosul ei la calcanul Fournier.

— Du-te dracului, Stanley Dearborn, a mormăit, a luat cratița și a aruncat totul la gunoi. S-a întors să-i explice lui Gerald care era încruntat și l-a văzut pe Aaron în spate vorbind cu Lee și dând din cap. Kim își dăduse mult capul pe spate și se uita la Aaron. Când Sara a pășit legănat către el, s-a aplecat și i-a zâmbit copilui.

Derry a simțit o durere atât de ascuțită încât a crezut o secundă că s-a rupt ceva în ea. Aaron își dorise copii. Și ea își dorise copii. Dar nu rămăsese însărcinată.

Credea că acesta fusese unul din principalele motive pentru care se înstrăinaseră.

— De fapt, dragă, ai putea face sandvișuri pentru copii și să-i trimiți la culcare.

Apoi să mâncăm și noi ceva, a spus Gerald. Aaron s-a ridicat în picioare, uitându-se la mâncarea etalată: legume potrivite, pește.

— Mmm, Sole Fournier. Îmi place! Ce-ar fi să copiii afară și să mă împrietenesc iar cu Milo? Așa o să poți face sosul.

— Nu, zău! s-a uitat aspru Gerald la Aaron. Cine ești dumneata? Aaron a părut că nu aude întrebarea, ci i-a condus pe copii prin camera de modă veche la ușa din spate. Sara chicotea cocoțată tocmai sus, pe umărul lui. Derry s-a întors la sos, adunând ingredientele orbește și răspunzându-i monosilabic lui Gerald despre Aaron. De ce venise Aaron? Ce-l adusese tocmai în această seară, când voia să li-l prezinte copiilor pe Gerald?

— Derry, Derry, mă ascuți?

— Ce? Da, vorbim mai târziu, Gerald. Vrei, te rog, să duci salatele de spanac la masă?

— Bărbatul acesta mănâncă împreună cu noi? Gerald pusese salatele pe tavă perfect aliniate.

— Poftim? Oh, Doamne, nu cred. Derry l-a împins spre sufragerie. Când ușa s-a închis în urma lui, a alergat prin cămară afară până la veranda din spate.

Aaron o împingea pe Sara în leagănul mic și Lee pe Kim în leagănul mare. Râdeau toți.

— Masa, a anunțat Derry. Își tot recapitulase cuvintele pe care voise să i le spună lui Aaron, dar renunțase. Copiii s-au oprit din legănat și Aaron a dat-o jos pe Sara. Apoi Kim l-a luat de mână.

— Nu contează dacă n-ai destulă mâncare pentru Aaron. I-am spus că o să împart cu el porția mea. Sara a fost ridicată din nou pe umărul lat al lui Aaron. S-a bucurat și și-a înfipt degetele rotofeie în părul lui decolorat de soare.

— Și eu o împart cu el.

— Aaron spune că semănăm cu tine, Derry, în afară de ochii noștri căprui, a râs Kim dezvelindu-și dintele din față care i se clătina. Spune că purtai părul pe spate exact ca mine.

— Și ca mine, s-a auzit din nou Sara. Îmi plac ochii tăi albaștri.

— Mulțumesc, drăguțo. Derry s-a întins după ea. Trebuie să fii flămândă. Peștele e gata. L-a ignorat pe Aaron.

— Bine. Sara a sărutat-o lipicios pe obraz. Spălarea copiilor ar fi durat mai mult dacă Aaron nu s-ar fi ocupat de Sara și de Kim. Lee s-a spălat, firește, singur. Când au ajuns la masă Gerald se așezase în capul mesei și Derry tocmai puneă castronul aburind de supă pe bufet, lângă un coș cu chifle fierbinți, acoperite cu un șervet.

— De fapt, prefer să mănânc salata înaintea felului principal, nu împreună cu el, și, desigur, gelatina merge cu desertul, a spus Gerald uitându-se urât la supa de conopidă. Derry voise să-i explice că mâncarea era aranjată astfel pentru copii, dar văzând zâmbetul amuzat al lui Aaron când i-a ținut scaunul să se așeze, a strâns din dinți și a tăcut. Era sigură că Aaron ocupase scaunul de lângă ea ca s-o irite. Și-a strâns tare buzele ca să se stăpânească. Chiar și Gerald a părut încântat de supă și piersici, dar s-a încruntat când Lee a mâncat la felul principal gelatina de zmeură.

— Ar trebui să-ți mănânci spanacul, tinere. Uite, îți pun un pic de sos peste el.

— Nu, mulțumesc, domnule. Îmi place simplu. Oțetul m-ar înțepa la buză. Lee își pusese mâna peste salată când Gerald încercase să-i pună oțet din sticlută.

— Înțeleg. Gerald a pus oțetul exact de unde îl luase. Și-a scuturat încă o dată șervețelul, s-a șters pe gură, apoi și-a împreunat mâinile și și-a dres glasul. În legătura cu lupta, tinere...

— Am vorbit deja cu băiatul, a spus Aaron atacând calcanul cu pofta lui obișnuită.

— Pardon, s-a încruntat Gerald la Aaron. Deoarece voi fi tutorele legal al băiatului într-o lună sau așa ceva, trebuie să-ți spun că nu-mi place amestecul dumitale și...

— Ce vorbești? s-a răstit Aaron făcându-i pe toți să-și întoarcă fețele înspre el.

Derry a tras aer în piept și a spus iute:

— Dacă ai asculta când vorbesc, în loc să consideri lipsit de importanță fiecare cuvânt pe care-l rostesc... Și-a strâns buzele și a tras din nou aer în piept ca să se calmeze. Cred că ți-am spus că Sandy și Dev au murit. A privit copiii și le-a zâmbit fiecăruia pe rând.

— Am primit mesajul tău când m-am întors din Senegal, a spus Aaron cu o voce tensionată. M-am întors ieri-noapte, târziu. Cei de la biroul meu n-au putut lua legătura cu mine ca să-mi trimită mesajul. Fața lui asprită s-a mai îndulcit. Am vrut să-ți spun ce rău îmi pare. Am ținut mult de tot la amândoi. Privirea i-a alunecat înspre copii. Și lor le-a zâmbit. Știam despre copii, desigur, dar nu-mi dădusem seama că vei fi singură cu ei.

— Până la căsătoria noastră care va fi luna viitoare. Gerald s-a șters la gură cu șervețelul și și-a împins farfuria deoparte. Atunci, în calitate de tată al lor, voi prelua eu responsabilitatea copiilor.

— Da? Aaron s-a lăsat pe spate în scaun. Nu am știut că ai plănuit să te căsătorești atât de curând, Derry. Accentul lui bostonian părea mai pronunțat acum, făcând-o pe Derry să se înfioare. Aaron era pe cale să se înfurie. Și-a dres glasul.

— Gerald și cu mine ne-am hotărât să ne căsătorim ca să le putem oferi copiilor stabilitatea unei vieți de familie.

— Nu ți-a trecut prin cap să-mi comunici și mie treaba asta? Tonul amabil era un avertisment pentru cine îl cunoștea pe Aaron. Derry s-a pregătit de bătaie.

— Ascultă, Aaron...

— Nu, nu draga mea, nu-i nevoie să ridici vocea. Gerald s-a aplecat într-o parte ca s-o poate vedea pe lângă bolul cu narcise. A zâmbit. Lathrop înțelege.

— Înțelege? a mormăit Derry fixându-și ochii în ochii verzi ca marea ai lui Aaron, apoi privind alături. Nu paria pe asta a mai bombănit către ultima bucatică de calcan pe care o tot plimba prin farfurie. Aaron s-a ridicat în picioare.

— Să aduc desertul? Cafeaua?

— Nu-te-deranja, a rostit sacadat Derry ridicându-se repede și strângând farfuriile cu o energie disproporționată. S-a enervat când Aaron le-a cerut copiilor s-o ajute și ei au sărit s-o facă. Le putea cere ea asta. Să-l ia dracu! sau naiba! De ce nu pleacă? a mormăit către teancul de farfurii. Din cauză că ținea capul în jos s-a lovit de ușa batantă. A dat drumul la apa din chiuvetă să înmoaie cratițele și să clătească farfuriile pe care le va pune în mașina de spălat vase.

Aaron a apărut în ușa bucătăriei.

— Ai de gând să te măriți cu măgarul ăsta pompos? Cuvintele sunau ca proiectilele, dar mâna pe care i-a pus-o pe spate când ea se aplecase spre mașina de spălat era blândă, mângâietoare, familiară.

— Oprește-te. S-a ridicat și s-a întors spre el. Nu te interesează ce fac cu viața mea, așa cum nu mă interesează pe mine ce faci tu cu viața ta.

— Încetează să vorbești ca prietenul tău, pomposul! Corpul lui Aaron devenise o curbă amenințătoare.

— Nu-l mai face pompos, a ripostat Derry. Aaron n-a băgat-o în seamă.

— Și pe ce dată te măriți cu el?

— Nu că te-ar interesa, dar mă mărit cu Gerald pe douăzeci și unu. Reverendul Talbot ne va căsători la capela universității și copiii or să mă însoțească.

— Un pic altfel față de căsătoria noastră de la St. Luke, nu-i așa?

— Dacă vrei să spui că va lipsi societatea de la Beacon Hill, ai dreptate. Odată ce începuse, se părea că nu se mai putea opri. Dacă vrei să spui că mama ta și mătușa Sylvie nu vor fi de față să critice recepția, familia și prietenii mei, atunci ai dreptate. Dacă vrei să spui că nu vei mai dispărea într-un colț organizând o întâlnire cu prietenii tăi sofisticati din înalta societate, atunci ai din nou dreptate.

— Nu am făcut așa la nunta noastră. Nu te-am părăsit nicio clipă. Niciodată n-am vrut să te las, Aaron mai

mult a șuierat cuvintele.

— Adevărat? Dar ți-a trecut repede prostia din cap. La o lună după căsătorie ai plecat la Manila. Derry a răsuflat cu năduf.

— Astea erau afaceri, s-a răstit Aaron.

— Del Peters și-a luat soția, Grant Richards și-a luat prietena, a deschis Derry rănile vechi.

— Derry, pentru Dumnezeu, ți-am explicat... Aaron și-a trecut mâna prin părul pieptănat pe spate și o buclă i-a căzut pe frunte. Derry a ridicat mâna cu palma deschisă.

— Ai dreptate, sunt treburi vechi de ani de zile. N-are rost să le discutăm. Și-a strâns pumnul. Amintește-ți numai că mă căsătoresc cu Gerald și că nu e treaba ta.

— Oh, chiar crezi asta, ia spune? Accentul gen Harvard părea dur. Aaron s-a răsucit pe călcâie și s-a năpustit afară din bucătărie, lăsând-o pe Derry furioasă foc.

A fost șocată când visul i-a revenit. Trecuseră zile întregi de când nu-i mai invadase subconștientul. Simțea cu o disperare neputincioasă că n-avea rost să lupte împotriva visului. Ei câștiga întotdeauna.

A gemut la reluarea scenei în care ea, fata de optsprezece ani cu ochii luminoși acceptase un diamant fără pată de la bărbatul cu unsprezece ani mai mare ca ea. Chiar și ea, deloc pricepută în materie, își dăduse seama că era o piatră cu multe carate, fabulos de scumpă. A icnit de durere când a văzut mireasa strălucitoare. Părul negru sub voal și o trenă de o lungime potrivită cu cea a catedralei, din dantelă de Majorca, lucrată de mână. Aparținuse bunicii lui Aaron.

„Ești o străină în catedrala St. Luke, așa cum ești o străină în familia Lathrop”, a mormăit ca avertisment către mireasă.” Or să-ți arate suficient de repede că tu nu faci parte dintre ei”, a încercat Derry să țipe la fata în alb, cu ochii umezi de fericire, dar niciun sunet nu-i ieșea de pe buze.

— Te iubesc, a șoptit Aaron când rămăseseră în

sfârșit, singuri, i-a spus-o iar și iar în dormitorul casei cu stucatură roz, numită Windrift, în Bermuda, când a început să o mângâie în felul lui, lent, dar arzător, care o făcea să se contorsioneze sub el.

A fost surprinsă și emoționată când el a sărutat-o pe tot corpul invadând-o.

— Te iubesc, a șoptit Derry. S-a trezit brusc, transpirată toată. A plâns cu hohote în pernă.

— Mă mărit cu Gerald. O s-o fac. Copiii vor fi fericiți. Noi vom fi fericiți... Lovea cu pumnii în pernă printre hohote.

CAPITOLUL 3

Lui Derry nu-i venea să creadă că venise vremea nunții ei. Luna trecută se volatilizase. S-a uitat la cele trei perechi de ochi căprui, duioși ca la foci, care o urmăreau în oglindă și ochii i s-au umplut de lacrimi. Apoi a zâmbit. Meritau orice sacrificiu. Și-a făcut jurământul că acești copii vor fi fericiți. Aaron nu ar fi avut o influență atât de solidă ca Gerald, Aaron! La naiba! De ce se gândea la el acum? Cea mai mare parte din luna care trecuse gândurile i se poticniseră mereu de el. Strânsese din dinți de câte ori Sara și Kim întrebaseră de el. Lee nu spunea nimic, dar o studia cu ochi care păreau să-i facă o radiografie.

A oftat și și-a studiat imaginea în oglindă. Îi plăcea acum mătasea albastrie mai mult decât atunci când o cumpărase. Culoarea îi evidenția albastrul turcoaz al ochilor și părea să adauge reflexe albastre părului negru care îi atârna pe umeri.

Rochia în stil grecesc îi atinge vârfurile pantofilor, mătasea strânsă pe corp îi pune în evidență sânii tari, mijlocul, șoldurile înguste și picioarele lungi. La un metru și șaptezeci era doar cu puțin mai scundă decât mirele ei. Astăzi purta tocuri joase, nu tocuri înalte care o avantajau.

A inspirat adânc, s-a întors spre copii și i-a anunțat că era gata.

Drumul până la capela Universității a durat câteva

minute. Proprietatea lui Derry era vecină cu Universitatea. Ar fi putut merge pe jos, traversând ferma și ar fi ajuns în același timp în care ar fi ajuns cu mașina pe șosea.

— Sunt foarte mândră de voi astăzi, le-a șoptit Derry copiilor.

Cadillac-ul condus de George Lisman a frânat și a oprit în fața capelei.

— Kim, tu și Sara arătați ca niște îngeri roz cu rochițele voastre și tu, Lee, cu costumul albastru, arăți ca bărbatul casei. Au fost întâmpinați cu multe atenții de cum au coborât din mașină și Derry și copiii au fost politicoși cu toată lumea.

— Derry, draga mea, arăți mai subțire decât la primul măritiş. Nu, Isa? i-a strigat Theo Halley soțului ei. El a aprobat-o ca de obicei.

— Are familie acum. Asta o s-o îngrășe... Vocea lui Theo s-a mai ridicat cu un decibel. Bărbatul ei a aprobat-o din nou. Kim a privit-o fascinată. Buza de jos a Sarei a tremurat. Apoi au intrat în capela plină de murmurul oaspeților deja așezați. Nu veniseră prea multe persoane. Derry voise o nuntă discretă. Gerald dorise o nuntă fără cheltuieli mari.

— Derry, arăți minunat, i-a spus Linda Lisman, nu știu de ce sunt atât de nervoasă.

Doar tu ești mireasa. Linda i-a privit pe copii cu atenție. Și ei arată încântător, nu?

— Ba da. Derry a lăsat-o pe Sara în grija lui Lee și i-a dat drumul mânuței lui Kim ca să poată lua florile pe care i le întindea Linda. Orga a cântat într-un crescendo solemn și Linda a privit-o speriată, ocupându-și locul în partea laterală. Când Derry a căutat din ochii copiii, ei dispăruseră.

— Linda, Jemmy a luat copiii? Cuvintele i s-au oprit în gât. Aaron se îndrepta direct spre ea prin pronaosul bisericii. Fata îi părea cioplită în piatră. Ochii lui aveau o sclipire de fanatism.

— Ce faci? Hei! Oprește-te! a bolborosit Derry când

Aaron a ridicat-o de la pământ.

Stai! a țipat când el a pornit-o spre ușă cu ea cu tot. I-a bombardat pieptul cu pumnii când a coborât în fugă treptele purtând-o în brațe. Oamenii cu gura căscată se dădeau în lături ca să-i lase să treacă. L-a, zărit pe Gerald strigând ceva și arătând cu degetul, dar nu putea auzi pentru că urechile îi vâjâiau.

Aaron a depus-o pe scaunul din dreapta al mașinii Ferrari, i-a observat, șocată, pe cei trei copii stând în spațiul îngust din spatele mașinii, i-au zâmbit voioși lui Derry și i-au spus într-un singur glas:

— Bună! Mașina a pornit din curbă în mare viteză. Lee a spus:

— Asta da, grozavă mașină. Cât de repede poate merge? Kim a spus:

— Îmi place Aaron! Sara a spus:

— Și mie! Uitându-se la copiii încântați, apoi la Aaron, Derry a țipat:

— Du-mă imediat înapoi! Ar fi avut poftă să-i tragă un pumn în nas lui Aaron. Asta e o răpire. Ridicase vocea în ciuda dorinței de a se stăpâni. Unde mă duci?

— Să ne căsătorim, i-a răspuns Aaron înscriind mașina în curbă fără să reducă viteza. Au străbătut o porțiune de urcuș, apoi, cu o accelerare, au continuat drumul pe autostradă.

— Niciodată, a respirat adânc Derry. Mă crezi masochistă? Crezi că vreau să fac schimb între viața mea liniștită și cursa furtunoasă pe care o numești tu viață?

— M-am schimbat. Aaron a schimbat viteza și a depășit un vehicul care abia se târa.

— Prostii! Derry și-a mușcat buza și s-a uitat iar la copii. Cum de puteau fi atât de nepăsători când erau răpiți? N-o să te schimbi niciodată. Nu mă mărit cu tine.

— Sau te măriți cu mine sau trăim împreună. Aaron vorbea cu maxilarele țepene de parcă ar fi fost din piatră. N-o să te măriți cu măgarul ăla mai mult ca perfect,

Derry, așa că încetează! Mașina a trecut de pe autostradă pe o șosea mai joasă.

Capriciile nu mai sunt admisibile. Ești o femeie matură. A sosit vremea să-ți accepți responsabilitățile față de mine și față de tine însăși.

— Ce minuni spui tu acolo? Derry privea pe fereastră la peisaj. Mergem la aeroport? Răgușise.

— Da.

— O să pun să te aresteze. O să chem F.B.I.-ul, a bolborosit ea.

— La dracu, Derry! Nu te poți mărita cu prostul ăla. Ai nevoie de un tată pentru copii? În regulă, eu o să fiu acela, așa că relaxează-te. Derry a simțit cum o năpădea furia. Și-a adus aminte o duzină de înjurături și i le-a adresat pe toate în gând.

— Ai uitat de ce am divorțat?

— Niciodată n-am știut de ce am divorțat. Eu nu am vrut să divorțez, a zis Aaron

Continuând să conducă fără milă față de mașină sau de spinările celor din interiorul ei. Erau pe o stradă lăturalnică plină de gropi. Derry a încercat să-și stăpânească tremurul din voce în vreme ce navigau pe strada desfundată.

— Știi prea bine de ce, a șuierat ea. Nu erai niciodată acasă. Tot timpul afaceri ziua, mese de afaceri seara, nu odihnă, nu relaxare, nu mai aveam vreme să vorbim unul cu altul...

— Te-am luat cu mine de câte ori a fost posibil, s-a răstit Aaron și pielea de pe gât i s-a înroșit violent.

— Mereu cu alții de față, mereu în mulțime, de nu puteam să ne spunem mai mult de câteva cuvinte, apoi acasă cădeam extenuați în pat și dormeam până a doua zi când totul reîncepea.

— Îmi amintesc de vremea când nu dormeam... Când făceam dragoste toată noaptea... a afirmat Aaron cam împleticit la limbă.

— Taci! Derry s-a uitat la copii. A întins buchetul de orhidee fetelor. Dintr-odată n-avea poftă să-l mai vadă. Brusc se simțea ușurată pentru că era cu Aaron... nu cu îngâmfatul ăla pompos de Gerald. Aaron a făcut mașina să

scrâșnească în altă curbă și a zburat prin porțile deschise care duceau spre aeroportul privat Page-Airways.

— Doar n-ai păstrat un avion aici? a protestat Derry sperând totuși să fie așa.

— Cum puteai tu să știi ce fac eu? Aaron pacea iritat când a tras-o afară pe Derry și le-a arătat copiilor cum să iasă din mașină. Sara a fost bucuroasă când Aaron a ridicat-o pe umeri și a chicotit de bucuria de a fi atât de sus. L-a bătut ușurel cu mânuța dolofană pe Aaron, pe obraz. Derry s-a încruntat la trădătoarea de Sara care i-a zâmbit cu toți dințișorii. A încercat să-și elibereze mâna din strânsoarea lui Aaron.

— Nu ne poți răpi... Putea să-și audă și singură fanfaronada din voce. Câteva secunde lungi a cochetat cu ideea de a striga după ajutor, dar gândul la reacția copiilor a oprit-o de la o scenă de genul ăsta. S-a holbat la avionul Lear Jet cu motoarele pornite, la bărbatul care-și fuma țigara stând pe prima treaptă a scării.

Îl cunoștea.

— Barrow... tu... aici...

— Vă salut, doamnă Lathrop. Bine ați venit la bordul avionului Derry. S-a aplecat s-o ajute să între în avion. Avea un zâmbet blând și nu părea să ia în seamă expresia ei jignită. Arătați excelent. Tocmai cum trebuie la o nuntă, încercăm să ajungem la biserică la timp. S-a întors și s-a dus în cabina pilotului.

Ușa s-a închis cu zgomot puternic, iar Derry, cu gura căscată, l-a văzut pe Aaron punându-le copiilor centurile de siguranță și făcându-i și ei senin să se așeze, la încheiat centura înainte de a apuca să protesteze.

— Tu... tâlharule... piratule... banditule... s-a bâlbâit pe un ton ascutit. Nu poți face asta! Copiii o priveau cu un interes plin de bunăvoință.

— Cuvintele astea sunt înjurături, Derry? a întrebat-o Kim, dându-i Sarei păturica preferată. Derry a privit-o.

— Nu, sigur că nu, dragă. A încercat să zâmbească, dar fața ei părea de cauciuc și nu răspundea comenzilor.

— Te măriți cu Aaron acum? El va fi noul nostru tată?

Kim o privea cu seriozitate.

Sara s-a uitat la Derry.

— Iubește Aaron. Lee a privit-o serios, cu ochii pe jumătate închiși.

Derry s-a uitat în jur, înregistrând amorțită pielea care tapița scaunele, masa din esență tare, înșurubată în podea. Aaron se dusesese în față, să fie copilot, a presupus ea, așa cum făcea întotdeauna când nu pilota el însuși. A inspirat adânc și i-a întrebat pe copii:

— Nu sunteți supărați că zburăm departe de Gerald? Că el nu va mai fi tatăl vostru? Lee și-a dres vocea.

— Vrem să fii fericită, Derry.

— Dar Aaron vă place? i-a întrebat înțepată de îndoială.

Au dat din cap toți trei ca unul singur.

— Înțeleg... Copiii au adormit unul câte unul. Lee i-a zâmbit chiar în momentul când închidea ochisorii. Derry a rămas la locul ei frângându-și degetele. Oare o să suporte să fie din nou măritată cu Aaron? Oricum, nu putea accepta doar să trăiască împreună cu el. Of, Doamne, ce gândea acum Gerald? S-a simțit brusc vinovată. Nu-i pasa cătuși de puțin de ceea ce gândea Gerald. Oribil! Cum de fusese atât de proastă încât să fi vrut să se mărite cu el? A închis ochii, își dorise ca Aaron s-o apere de ea însăși și de speranțele stupide de stabilitate. În subconștient, voise ca Aaron să vină după ea. A oftat și a privit pe fereastră la norii ca smântâna de sub ei. Ochii i s-au îngreunat.

Derry nu știa de ce se afla în barca aceea cu vâsle, în mijlocul oceanului într-o furtună teribilă. Barca se zguduia puternic.

— Haide, Derry, trezește-te! Aterizăm!

— Poftim? Aaron fusese barca de pe oceanul din vis. El o scutura ca s-o trezească.

Unde suntem?

— Maryland. Ne căsătorim în mai puțin de o oră sau preferi alternativa?

Derry s-a uitat urât la el, încercând să-și alunge

somnul.

— Ne căsătorim, i-a şuierat, aruncând o privire prudentă spre Kim și Lee, dacă ascultau. Dar e un fiasco, un... un pahar cu apă dintr-un puț otrăvit. Nu a mers, nu va...

— Aș vrea eu să stăm de vorbă, a întrerupt-o Aaron, dar programul e foarte strâns.

— Nu va merge, a scrâșnit Derry când Aaron aproape a smucit-o de pe locul ei.

Barrow îi și aștepta într-o mașină cu motorul pornit și a rămas la volan până când Aaron i-a așezat pe toți în spate. Derry mai fusese doar o dată în Maryland, când Aaron o adusese cu avionul la un restaurant din Chesapeake, specializat în raci. Acum peisajul îi era indiferent.” Mă mărit din nou cu Aaron” s-a gândit, iar fraza i se repeta iar și iar în minte în timp ce mașina alerga spre destinație. O, Doamne! Și-a mușcat buza. Doar nu-mi pare rău! La dracu, cu ambițiile mele! îl iubesc! Mă urăsc pe mine pentru că-l iubesc. De ce s-a întors în viața mea?

— Te doare burta, scumpo? Aaron s-a aplecat spre ea și a mângâiat-o pe abdomen. O să-ți dau sifon.

— Tu ești durerea mea de burtă, a ripostat Derry.

— Îmi amintesc prea bine ce sensibilă ești când călătorim, i-a răspuns Aaron cu ochii pierduți în depărtare. Trebuie să am grijă „să funcționezi” normal.

— Nu-i adevărat, s-a înroșit Derry și ochii i-au zburat spre copii. Stom... stomacul meu n-are nicio legătură cu tine.

— Ah, am ajuns. Mașina s-a oprit și Aaron i-a scos într-o clipă afară.

Derry a zărit ca prin ceață o clădire de piatră cu vitralii.

A înaintat cu copiii în jurul ei, iar Aaron și Barrow îi urmau.

— Cum? Fără Ern Griswald, cavaler de onoare? a întrebat Derry zăpăcită.

— Fără! s-a răstit Aaron sperînd-o. Nu putea afirma că a auzit slujba, dar s-a auzit pe ea însăși spunând „Da”. A

încercat să-i zâmbească tânărului pastor în costum gri când a realizat că el îi ura toate cele bune, dar buzele ei păreau făcute din carton. Drumul de întoarcere la avion i s-a părut mai scurt, dar Derry s-a gândit că impresia se datora stării de ireal pe care o avea de la începutul ceremoniei.

— Îmi place să zbor! Kim i-a zâmbit lui Aaron și l-a lăsat să-i strângă centura de siguranță.

— Dor urechi. Buzele Sarei au tremurat în vreme ce avionul lua înălțime.

Aaron a luat-o pe Sara în brațe și a liniștit-o pe șoptite. Derry a privit copilul ținându-l strâns de gât pe Aaron și și-a dorit ca ea să fi fost în locul lui. A icnit și s-a apucat cu brațele de burtă la gândul acesta.

— Te doare, dragă?

— Nu! s-a răstit privindu-l crunt. Unde mergem? Trebuie să-l sun pe Gerald.

— Mergem să stăm în apartamentul din New York. Măine ne continuăm călătoria.

Ochii lui Aaron păreau s-o radiografieze.

— Și apoi vom merge la St. Thomas unde ia ființă cel mai recent proiect al tău de construcție? Derry l-a pândit așa cum o mangustă pândește o cobră.

— Ți-am spus că am lucrări la St. Thomas. Aaron a așezat-o mai confortabil pe fetiță și i-a murmurat la ureche până când ea a adormit.

— Intenționez să-l informez pe Gerald unde sunt. Derry s-a ținut țeapănă sub privirea lui Aaron. Ochii lui Aaron au sclipit ca smaraldele.

— Aș prefera ca soția mea să nu sune alți bărbați.

— Soția ta? Derry s-a bâlbâit, apoi și-a amintit. A, bine... Căsătoria asta nu poate fi considerată adevărată. A înghițit în sec sub privirea dură a lui Aaron. De ce ne oprim la New York?

— Să se odihnească și copiii și s-o cunoască pe guvernanta lor. Aaron s-a ridicat, a pus-o pe Sara într-un scaun și a ridicat apărătoarea de metal din părți. Făcuse ceva care semăna cu un pat de copil și Sara era în

siguranță.

— Guvernantă? Vocea lui Derry se ascuțise. Ei sunt copiii mei și eu o să am grijă de ei.

— Te corectez. Aceștia sunt copiii noștri acum și ai și tu nevoie de o pauză din când în când... Aaron a ridicat mâna. Nu mai discuta, Derry, n-o să-ți pierzi niciunul din drepturile tale de mamă, dar nici n-o să te epuizezi, atâta tot.

S-a așezat lângă ea, s-a întins, i-a apropiat mâna stângă la gură și și-a lipit buzele de inelele ei. Ești fericită că ai inelele înapoi, la locul lor?

— Sunt uimită că le-ai păstrat. Derry a căutat să-și alunge răgușeala, iar ochii i s-au îndreptat spre Lee și Kim care jucau domino la masă.

— Ți-am păstrat toate lucrurile. Vocea lui Aaron suna plăcut, dar aspru. Toate acele lucruri pe care mi-ai spus că nu le vrei, pe care ți le dăruisem și tu mi le-ai aruncat în față.

— Nu-i adevărat! Derry a simțit că se înfierbântă. Nimic din ce mi-ai dat nu mi-a aparținut. El o strângea mai tare de mână, încât s-a gândit că oasele i se vor transforma în gelatină.

— Ce dracu vrei să spui? Tot ce-ți dăruisem îți aparținea, puteai face orice doreai cu toate.

— Nu, zău? De-asta am auzit de la fiecare Lathrop că datoria mea era să am grijă de lucrurile care aparțineau de generații întregi familiei? De asta mi se amintea mereu rolul de paznic, nu de proprietar? Doamne, parcă aș fi fost măritată cu *Muzeul Smithsonian*.

— La naiba, Derry? Ți-am spus de o sută de ori că nu trebuie să-ți pese de familia mea. Ce ți-am dăruit era al meu și tu trebuia să faci ce voiai cu toate. Vei primi totul înapoi. Încearcă să te comporți ca o femeie adultă, i-a aruncat mâna înapoi în poală, furios. Sunt ale tale. Le poți arunca, dacă vrei. O să-ți cumpăr lucruri noi și poți să le arunci și pe astea.

— Oh, ești un... un... un nesimțit.

— Nu nesimțit, Derry, iubita mea. Poate, după cum

te-ai purtat tu cu mine, să fi devenit un pic mai nesimțitor, dar nesimțit? Niciodată. Ar fi trebuit să mă vezi imediat după ce m-ai părăsit. Ai fi fost încântată. Eram descoperit, cu rana proaspătă, sângerând de moarte. A zâmbit fără veselie. Nu o să te mai las să-mi faci asta niciodată.

— Arm auzit că ai băut. Mi-a displăcut asta, dar... Derry s-a oprit amintindu-și ce disperată fusese când un prieten i-a descris, la o petrecere, starea lui Aaron.

— Că am băut? Nu înfrumuseța adevărul. Am fost beat zilnic douăzeci și patru de ore. M-am sculat beat și m-am culcat la fel. Erai gata să mă termini. Nu se va mai repeta niciodată.

— Aaron! Derry simțea o sfâșiere pe dinăuntru. N-am vrut... N-am vrut asta.

Niciodată n-am vrut să fii nefericit.

— Nu? Totuși m-ai lăsat fără să te uiți în urmă. Nu mi-ai răspuns niciodată la telefon, ai închis telefonul când, în fine, te găsisem. Nu ai vrut să te întâlnești cu mine, ai vrut să mă rănești, m-ai vrut nefericit.

— Mă crezi sau nu, nu ca să-ți fac rău te-am părăsit. Cum putea să-i spună că l-a părăsit pentru că nu ar fi suportat ca el s-o părăsească pe ea? Stătuse agățată de el nouă ani pentru că sperase mereu că presiunea familiei, a orelor prelungite de lucru, a prietenilor lui sofisticăți, de bani-gata, toate tensiunile vor scădea. Dar n-au scăzut, dimpotrivă, se măriseră. Cum să-i spună că, dacă i-ar fi răspuns o dată la telefon în primele zile, ea s-ar fi târât înapoi, la el?

— Habar n-am ce-ți trece prin minte acum, dar să nu-ți închipui că asta n-ar fi o căsătorie adevărată. Este adevărată și pentru totdeauna. A spus asta răcnind și s-a ridicat în picioare. Aterizăm la New York în câteva minute. Mă duc să-l ajut pe Barrow să coboare avionul pe aeroportul *La Guardia*.

Derry a rămas locului coplesită, cu mintea goală de gânduri.

Când a apărut semnul „*Fumatul interzis*”, le-a legat copiilor centurile de siguranță și a verificat-o pe Sara

adormită în scaunul ei ca un pătuț.

La Guardia, veșnic aglomerat ca un stup de albine, a rămas în urmă, iar Derry i-a fost recunoscătoare lui Aaron pentru eficiența de a fi comandat o mașină care-i așteptase. Copiii au admirat limuzina, iar Derry s-a așezat pe catifeaua gri cu un oftat. A tăcut tot timpul drumului până pe Strada 70 Est, din Manhattan.

Când au ajuns la blocul lor, i-a întâmpinat portarul.

— E o plăcere să vă văd înapoi, doamnă Lathrop.

— Mulțumesc, Mills. Și mie îmi face plăcere să te văd. Când ușile ascensorului s-au deschis în foaier, un vai de amintiri a învăluit-o gata să o sufoce pe Derry. O femeie foarte îngrijită, cam de patruzeci de ani, stătea în apropierea peretelui și o aștepta.

— Bună seara, doamnă. Sunt Telford, guvernanta.

— Poftim? Oh, da! Derry i-a întins mâna și a remarcat zâmbetul femeii care a trecut de la ea la copii.

— Am eu grijă de ei, doamnă Lathrop. Le-am pregătit masa. Cred că o să vrea să se spele înainte. Telford s-a uitat înspre Lee cu un zâmbet larg. Îmi dau seama că un gentleman de vârsta ta nu are nevoie de ajutor, dar mă gândesc că o să vrei să mă ajuți, în privința fetițelor. Lee a dat din cap și a luat-o de mână pe Kim, iar Telford a ridicat-o în brațe pe Sara. Derry a rămas cu ochii pe ușa batantă până când a simțit că cineva îi pune o mână pe spate.

— Să nu-ți faci griji, draga mea. Telford este pricepută. Are referințe impecabile care au fost verificate în amănunt. Aaron a condus-o pe scara cu trepte de stejar.

— Da, îmi închipui că armata Lathrop bine antrenată a verificat-o încă de pe când mergea la grădiniță

— De la botez, de fapt, a râs Aaron. Mi-am luat singur permisiunea să fur o mulțime de haine de-ale copiilor. Încă un exemplu de muncă sistematică a armatei Lathrop. Aici vei găsi geamantanele lor, pline.

— Ar fi fost cazul să-mi închipui, a bolborosit Derry. Vreau să mă aranjez puțin. Pot folosi aripa pentru oaspeți?

— O să folosești camera noastră. Sunt două săli de

baie în apartamentul nostru sau ai uitat? Derry a privit spre dormitorul bej și galben pal subliniat cu turcoaz, pe care-l decorase ea însăși. A simțit o durere atât de ascuțită, că a trebuit să-și muște buza ca să nu geamă. Doamne, ce fericită fusese la început în camera asta! Aaron fusese atât de drăgăstos, de tandru în noaptea nunții lor.

— Nu te superi dacă mă lași singură, să mă schimb?

— De data asta plec, dar n-o să se întâmple mereu așa. Ești soția mea, așa cum ai rămas întotdeauna soția mea și vom fi împreună. A trântit ușa violent în urma lui și o statueta s-a răsturnat și s-a spart. Derry a clipit câteva lungi momente în fața cioburilor de pe covorul pufos, bej, care acoperea întreaga cameră. A pășit peste bucățile de porțelan și sa dus spre telefon să formeze numărul lui Gerald. A răspuns la al cincilea apel, cu vocea ridicată pentru a acoperi zgomotul altor voci.

— Gerald? Sunt eu, Derry... Nu, nu am vrut să plec cu el.

A făcut o pauză și și-a tras răsuflarea. Cred că vom pleca la St. Thomas. Nu. Acum nu pot pleca. Sunt... sunt măritată, Gerald. Îmi pare rău. Sincer... Gerald? Gerald? Derry s-a uitat la telefonul din mâna ei. Convorbirea se întrerupsese. Ei bine, asta este! Nebună ar fi fost dacă-și putea închipui că un împăiat ca el i-ar fi putut oferi un cămin fericit!

Dușul a făcut-o să se simtă proaspătă și a zăbovit în baie mult timp lăsând jetul de apă să o izbească în forță, ca un duș cu pietricele. Și-a spălat din nou părul. Cu capul înfășurat în prosop și-a întins pe față o cremă hidratantă, apoi s-a pregătit de culcare. Îi era foame, dar n-avea poftă să coboare, să mănânce cu Aaron. O să mănânce mâine dimineață. S-a pieptănat sub lumina roșie din tavanul sălii de baie până ce părul s-a uscat aproape. S-a periat energic, iar părul des, negru, a început să strălucească devenind moale și unduos.

Și-a pus o cămașă de mătase pe care o cumpăraseră pentru luna de miere cu Gerald, apoi a deschis ușa la

dormitor. I s-a tăiat răsuflarea. Aaron aranja niște farfurii pe o masă mică. A scos un platou aburind din măsuța rulantă pe care o adusese, probabil, cu liftul mic, de interior. Purta un șorț înfășurat pe șolduri și pieptul îi rămăsese gol.

— Bună, iubito, i-a strigat Aaron de parcă ar fi știut dinainte că tocmai atunci avea ea să iasă din baie. A poftit-o. Vino și stai jos. Aici e masa noastră de nuntă, i-a oferit o cupă în formă de lălea. În cupă, șampania acidulată bolborosea încă.

— Să bem pentru viitorul nostru!

— Nu! Derry s-a uitat la cristalul prețios de parcă ar fi conținut nu știu ce acid. Ce faci aici?

— Ce-ar face orice bărbat în noaptea nunții. O să te îndop cu mâncare și băutură, apoi o să te conduc în pat și o să fac dragoste cu tine.

— Ba o să faci pe dracu!

— Înger sau drac, ce-oi fi, în noaptea asta n-o să te las. Nu numai pentru că te doresc, Derry, dar pentru că și tu mă dorești. Aaron s-a apropiat de ea. Și nu te mai strădui să ascunzi asta. Tremuri toată, din creștet până-n tălpi ca un brad în furtună. A trântit paharul prețios de cristal pe măsuța de lângă pat. Șampania a curs peste margine și s-a vărsat peste lemnul de trandafir fin prelucrat.

CAPITOLUL 4

Derry a înlemnit când Aaron a ocolit patul înspre ea, Firele de păr de pe corp i s-au ridicat de parcă el ar fi emanat o puternică încărcătură electrică pe care ea o resimțea din plin.

— Mâncarea! Exclamația trădătoare i-a scăpat fără voie când el a tras-o lângă corpul lui viguros. Aaron a privit-o intens și i-a dat deoparte, cu o mână, părul de pe față.

— Ai un păr ca o catifea neagră cu reflexe albastrii. Îl visam căzut ca o perdea peste fața mea când tu erai întinsă

deasupra mea. Ți amintești când ne duceam la plaja noastră particulară și...

— Nu vreau să vorbim despre Bermuda. Aparține trecutului. Nu mă mai gândesc la asta. A încercat cu brațe moi să se elibereze când și-a amintit de insula semitropicală.

— Nu? Aaron a ridicat-o astfel încât fețele lor să se afle la același nivel.

— Îmi amintesc totul. Și-a plimbat limba pe obrazul ei în jos.

— Ți-am spus vreodată că strămoșii mei din partea mamei au fost pirați care s-au stabilit în Bermuda?

— M-am gândit eu că trebuie să fi existat niște tâlhari pe undeva, iar mătușă-ta, Sylvie, reprezintă un exemplu excelent de otravă pură.

Buzele lui Derry i-au mângâiat ușor obrazul.

— Să n-o iei în seamă pe mătușă Sylvie. Latră mai rău decât mușcă.

— Așa i-a spus lupul mielului. Derry l-a tras de părul dinspre ceafă și atingerea cârlionților lui îi provocă o plăcere intensă.

— Se răcește mâncarea.

— Da. Ochii lui Aaron aveau o strălucire opacă, vorbele îi erau indistincte și mâinile i se închideau și se deschideau pe corpul ei într-o posesiune tandră.

Lui Derry îi vâjâiau urechile. Orice urmă de rațiune, care-i spunea să se elibereze de el, dispăruse. Sunt soția lui, și-a spus cu corpul tremurând de o disperare fericită. L-a mușcat ușor de bărbie, s-a relaxat mai deplin. Se simțea bine atât de strâns lipită de el. El i-a dat la o parte breteaua de pe umăr. L-a ajutat puțin și mâna lui a ajuns la sânul mărit de excitație. Și-a lipit gura de sâni ei și ea a simțit în tot corpul valuri de înfiorare delicioasă.

— Să te ia dracu, Derry, pentru că m-ai părăsit! Șoapta guturală a lui Aaron a fost singurul sunet când a ridicat-o în brațe. Apoi, ca o singură ființă, s-au regăsit în pat. Coapsele încordate au presat-o, gura lui a trecut agresiv peste tot corpul ei. Nu o să mă mai părăsești

niciodată. Derry n-a fost sigură că l-a auzit prea bine, corpul ei părea că se scurge precum lava topită într-al lui, picioarele lor s-au încrucișat ca pentru toată viața. Când a simțit că și lui îi tremură mușchii, a avut un sentiment pervers de justiție. L-a zgâriat cu unghiile pe spate. Excitat de mângâierile nedomolite ale lui Aaron, abdomenul lui Darry s-a contractat într-o dorință ascuțită. N-avea cum să se împotrivească acestui bărbat, nici dorinței pe care o simțea ea pentru el.

— Copiii! Răgușeala din vocea ei a surprins-o.

— Bine, minunata mea. Foarte bine... Aaron și-a lăsat gura într-o căutare lentă de-a lungul corpului ei, pe buric, pe șold, în interiorul coapselor, pe genunchi, pe adâncitura gleznei, pe călcâi... peste tot a mângâiat-o cu o concentrare fantastică, i-a fixat pe pat picioarele tremurătoare cu o ușoară atingere a gurii.

Derry era cuprinsă de o bucurie neajutorată, o dorință infinită care nu-i dispăruse, de fapt, niciodată. L-a privit cât de roșu era și flacăra din ochii lui a aprins-o mai tare și a gemut când i-a luat fața între mâinile ei.

— Aaron... Aaron.

— Doamne, Derry, a fost prea demult... prea demult. A simțit corpul lui intrând într-al ei și și-a revenit, sălbatică în brațele lui, corpul ei răspundea, perfect unit cu al lui. Nu era conștientă de faptul că-i brăzda spatele cu unghiile, încerca să și-l apropie mai tare, să-l încarcereze în trupul ei. Îl simțea în întregime al ei, iar ea era pe deplin a lui. Purtată de mișcarea imperioasă, s-a simțit ridicată într-o lume caleidoscopică, fiecare secundă de extaz era orbitor de strălucitoare. A strigat tare când explozia teribilă, finală, i-a trecut prin tot trupul. Strigătul de satisfacție al lui Aaron, răgușit și lung, a emoționat-o, cu tandrețe. Amândoi au coborât într-o pace dulce. Aaron a ținut-o în brațe, i-a murmurat vorbe duioase, a sărutat-o blând.

— Mi-e foame, a căscat Derry de i-au trosnit fâlcile și Aaron i-a răs domol în ureche.

— Cum naiba de-ai ajuns numai piele și os cu o poftă de mâncare ca a ta?

A ridicat-o în picioare lângă pat și a înfășurat-o în cămașa de mătase. S-a oprit înainte de a i-o strânge la mijloc și a examinat-o.

— Ești încântătoare! A înghițit în sec la tonul adânc al vocii lui.

— Crezi că s-a stricat mâncarea? Încearca să-și țină echilibrul în vreme ce ochii lui Aaron o contemplau.

— Uhh! Poftim? Aaron a trebuit să facă un efort de voință ca să se uite la mâncare, așa i s-a părut lui Derry, apoi s-a încruntat spre farfurii. Dacă s-a stricat aduc alta.

Ea s-a îndreptat pe lângă el spre masa plină. Spre marea ei mirare, mâncarea era încă fierbinte. Salata se ofilise, dar erau o groază de fructe și creveți puși la gheață.

— Sunt aici creveți cât pentru o armată. De unde ai luat asemenea creveți uriași?

— Știu că sunt favoriții tăi, așa că eu i-am comandat și au sosit cu avionul. Mai avem supă de fasole albă și pâine neagră, evreiască. Lui Derry îi lăsa gura apă.

— Ummm, să ne așezăm! Se simțea cu adevărat flămândă pentru prima oară de - când ea și Aaron se despărțiseră. De luni de zile trăia cu fructe proaspete și brânză, nu voia să gătească. Nu mâncase mâncare caldă decât rar.

Pierduse imediat din greutate și continua să slăbească. Au terminat castronul de supă și bucata rotundă de pâine neagră. Micul munte de creveți a dispărut repede în vreme ce Derry murmură de încântare la fiecare înghițitură. A căscat gura grăbită când Aaron i-a oferit un crevet din farfuria lui și sosul i-a curs pe bărbie.

— Ești ca un copil, Derry. Aaron s-a aplecat și i-a curățat cu limba sosul de pe bărbie. Când s-au privit, a făcut un efort ca să-și domine valul de emoție care urca în ea. Și-a mușcat buzele până la sânge. Aaron s-a încruntat la ea.

— Ce este, iubito? De ce te-ai încordat dintr-o dată?

— Ce-or face copiii? A înghițit și a sărit în picioare. Mă duc să văd. S-a întins spre căruciorul cu vase.

Pot duce astea la bucătărie.

— Mergem amândoi. Aaron s-a ridicat și a așezat farfuriile pe cărucior, grăbit și neatent. Apoi o să bem cafeaua aici și eu o să fumez.

— Oh, nu mă tenta... Jim... Ai spus că Jim este aici? Dintr-odată Derry își dorea să-l revadă pe bărbatul care-i fusese bun prieten în anii de căsătorie.

— Astă seară nu-i aici, dar vine mâine. Merge și el cu noi.

— Ce-o să facă Jim pe șantierul din St. Thomas? s-a încruntat Derry, sprijinind totodată farfuriile prost așezate care erau gata să cadă.

— O să te ajute în casă. Aaron a luat-o înainte și a băgat în liftul mic căruciorul. A așteptat-o pe Derry să între.

— Nu o să am multe de făcut, nu-i așa? Aș putea rămâne tot așa de bine aici.

Dintr-o dată, Derry se și simțea neglijată.

— Nu fi proastă, scumpo. Aaron s-a aplecat pe deasupra căruciorului și a sărutat-o în colțul ochiului. Trebuie să vii, să ai grijă de mine.

— Altădată când am încercat asta, mi s-a spus că greșeam total.

— Eu ți-am spus să nu-mi bagi în seamă familia. Nu sunt importanți nici pentru tine, nici pentru mine. Prietenii și familia sunt pe planul doi față de noi.

— Aș vrea să pot crede asta, a mormăit Derry în urma lui. Familia Week mai lucrează pentru tine, Aaron?

— Da, dar acum sunt în weekend să-și vadă fata care locuiește la Connecticut. A pus farfuriile în chiuvetă. Derry l-a împins într-o parte uitându-se urât la el.

— Tot neglijent ai rămas. A clătit fiecare farfurie și a pus-o în mașina de spălat vase.

— Ba nu sunt neglijent, tu ești prea meticuloasă, a râs Aaron.

— Și tu nu-ți dai seama ce muncă este să cureți mâncarea întărită de pe farfurii.

Derry a fost și ea surprinsă când s-a trezit scoțând

limba spre Aaron după ce a dat drumul la mașina de spălat.

Aaron și-a dat capul pe spate și a râs zgomotos. Când Derry a încercat să treacă pe lângă el, a înșfăcat-o de talie.

— Trebuie să te pedepsesc pentru treaba asta. A sărutat o brutal, apăsător, până când dinții li s-au ciocnit. Derry s-a tras înapoi.

— Copiii... a spus ea pe un ton doar pe jumătate serios.

— Avem, în fine, o familie, Derry. Ești fericită? O durere ascuțită a străpuns-o în piept. Totuși a reușit să zâmbească.

— Da. Copiii m-au făcut foarte fericită. După prima săptămână m-am mirat cum de am putut trăi fără ei până acum. Ei au umplut toate golurile din viața mea.

— Sunt niște copii grozavi. Sandy și Dev au făcut o treabă bună.

— Da. Derry s-a așteptat ca durerea din piept să-i revină la numele lui Dev și Sandy, dar nu. Resimțea un fel de ușurare și de siguranță de sine. Au urcat scările.

Aaron a strâns-o lângă el și-au înconjurat holul care ducea la aripa destinată copiilor. Au auzit încă înainte de a intra vocile și râsetele lui Kim și Sara și, mai rar, murmurul lui Lee. Șirul lung de surprize din ziua aia îi ținea în priză, s-a gândit Derry. Și-apoi, domniseră destul în avion. Apartamentul copiilor era format dintr-un living cu dormitoare de fiecare parte a lui. Sara și Kim i-au asaltat de cum au intrat în cameră, iar Lee, vesel, dar păstrându-și demnitatea, s-a apropiat repede.

— Avem un pat pe roțile. Sara doarme în pătuț acum, dar când crește poate dormi și ea în patul pe roțile. Patul meu e mare. Am două perne. Kim și-a tras răsuflarea și i-a zâmbit lui Aaron. Îi lipsea un dinte din față. Aaron s-a aplecat spre copil acoperind cu mâna o parte din fețișoara lui Kim.

— Ți-ai pierdut dintele. L-ai pus sub pernă? Kim a râs și a încuviințat cu ochii jucăuși.

— Zâna dintelui va veni la noapte, a spus Lee.

— Va veni, Tati? Aaron voia să răspundă când a observat că Lee își tine răsufarea, iar Sara a întrebat.

— El este Tati? S-a întors și i-a făcut semn lui Telford care a părăsit încăperea. A ridicat-o pe Sara în brațe și le-a spus copiilor să se așeze pe sofa lângă Derry. S-a așezat pe scaun cu fetița în brațe.

— E adevărat că mi-ar plăcea să devin Tati al tău. Aaron a zâmbit. Dar nu trebuie să vă simțiți obligați să mă strigați așa. Bine? Kim și Lee au dat din cap. Sara a căscat.

— Eu te strig, Tati. L-a bătut ușor pe obraz. Mi-e somn,” pătulică diagă”.

Aaron s-a uitat nedumerit la Derry, apoi l-a văzut pe Lee scoțând „pătulica diagă” din valiza Sarei, de sub alte haine.

Era o bucată de material ponosit, subțiat ca o foiță. Fusese odată o păturică.

Derry i-a îmbrățișat pe rând și Aaron a făcut la fel. Copiii le-au zâmbit, somnoroși și s-au dus la culcare. Derry s-a dus după Lee, în dormitorul lui.

— Lee, și-a dres ea glasul. Ești... Totul e bine? Lee s-a întors spre ea și a apucat-o cu brațele de talie.

— Toți suntem bine, Derry. Pe cuvânt!

— Da? Și-a mușcat buza. Da, e bine...

— Noapte bună, Lee. Aaron era foarte aproape de ei și și-a pus o mână pe umărul copilului.

— Noapte bună... nene. Lee a întors pătura până a format un triunghi perfect, apoi s-a urcat în pat și Derry l-a acoperit și l-a sărutat iar. Când Derry și Aaron s-au aflat din nou în hol, ea s-a oprit.

— Ce e, Derry? A dat din umeri.

— Nimic, dacă Telford e aici, dar copiii au avut mereu coșmaruri după moartea părinților lor. La început stăteam toată noaptea cu ei. Aș vrea să rămân aici un timp să văd dacă dorm. O să aștept o vreme în living.

— Așteptăm amândoi. Aaron a condus-o în camera de zi a copiilor și i-a spus ceva lui Telford care strângea șosete și maieuri pe care le puneă într-un sac cu șnur. Ea a dat din cap și a părăsit camera.

— Ei bine, acum poți să-mi spui cum s-a întâmplat că l-au numit Tati pe Dev.

Derry s-a așezat pe scaunul cu spătar de parcă n-ar fi observat gestul lui Aaron care o poftise pe sofa. I-a ignorat și zâmbetul amuzat.

— Asta a fost opera lui Sandy. Bunica ei era galeză și Sandy și-a strigat întotdeauna propriul tată „Tati”. Așa că le-a trecut apelativul, în mod natural, copiilor. Aaron a rămas tăcut mult timp, cu mâine atârând între genunchi.

— Chiar ți-ai închipuit că o să te las să te măriți cu nebunul ăla, Derry? Ai crezut c-o să-l las pe măgarul ăla pompos lângă tine? Derry i-a ignorat întrebările.

— Ceea ce-mi pot închipui este ce crede Linda Lisman, ce crede oricine din Lanepoort în momentul ăsta. Și-a acoperit ochii cu mâna, mai mul ca să se ascundă de privirea lui Aaron decât de altceva.

— Ce-ți pasă de ceea ce gândesc oamenii? Aaron s-a lăsat pe spate pe sofa întinzându-și pe toată lungimea ei picioarele. Derry l-a ținut cu privirea.

— Lanepoort e o comunitate strâns unită - și nu seamănă deloc cu adunarea aceea de oameni batjocoritori și aroganți care compun cercul de prieteni ai familiei tale.

— Iubito! Aaron s-a aplecat din nou în față. Ai văzut lucruri care nu erau...

— Ba încă cum erau! Derry l-a întrerupt simțind că i se încordează mușchii gâtului. Nici nu-mi mai amintesc de câte ori am fost cântărită de membrii clubului Worchester cu oroarea pe față de parcă ar fi spus: „Asta e fata care l-a luat pe Lathrop?” Aaron a oftat adânc.

— Nu spun că unii n-ar fi snobi, dar și tu ai văzut împotrivire la fiecare colț și chiar nesiguranța ta i-a provocat pe ceilalți.

— Cine n-ar fi nesigur în grupul acela? i-a răspuns Derry mai rănită de vorbele lui decât îi convenea să admită. Nimeni din familia mea nu te-a tratat în felul ăsta pe tine. Aaron a strâns din dinți.

— Nu trebuia să pui totul la inimă, De câte ori nu ți-am spus să nu-i bagi în seamă pe cei care sunt nepoliticoși

cu tine?

— Ușor de zis. Eu pe tine nu te-am tratat niciodată așa. Derry și-a tras răsuflarea, și-a ridicat bărbia cu sentimentul nelămurit că argumentele ei erau ancorate în nisip mișcător.

— Derry, ascultă-mă, te rog. Niciodată n-am avut probleme cu familia și prietenii tăi din Lanepport, pentru că am dorit și eu să-i întâmpin la jumătatea drumului. Tu ai refuzat să faci asta față de familia mea. Derry a sărit în picioare cu mâinile în șolduri, cu bărbia înainte.

— Vrei să spui că familia ta a fost atât de trufașă față de mine din vina mea? Pentru că dacă... Aaron s-a ridicat și a luat-o în brațe.

— Nu, nu spun asta.

— De ce vă certați? Lui Kim îi tremura buza și își freca ochii cu mâinile. Au uitat de ceartă. Amândoi s-au întors spre copilul speriat. Aaron a ridicat-o în brațe.

— Așa se întâmplă într-o căsătorie. Mama și tata mai discută tare, dar asta nu înseamnă ceva rău. Aaron a îmbrățișat-o și a sărutat-o, apoi, cu mâna a adus-o pe Derry lângă el și fetiță. A sărutat-o ușor pe Derry și a mângâiat-o.

— Asta e, iubito! Suntem o familie. Derry a observat pe fața lui Kim o relaxare evidentă.

— Sunt obosită, a călcat Kim, în brațele lui Aaron și el a dus-o în dormitor punând un deget pe buze, să n-o trezească pe Sara care dormea. Au pus copilul în pat, l-au sărutat și au plecat. S-au întors tăcuți în partea lor de apartament. Derry și-a confecționat un zâmbet crispat când a văzut-o pe Telford care se întorcea de la spălătoria casei. De cum au ajuns în camera lor, Derry s-a răsucit către Aaron.

— Vezi? Ce ți-am spus? Nu putem sta două minute fără să ne certăm... și asta nu e bine pentru copii.

— Perfect, s-a răstit Aaron. Din acest moment nu ne mai certăm.

— Ha! a scos Derry un fel de șuierat. S-o vad și pe asta. Își scosese pieptul înainte, cu agresivitate. El a privit-o cu încăpățănare întipărită pe chip.

— O s-o vezi și pe asta. De acum înainte nu ne mai certăm, facem compromisuri.

A întins mâna spre ea. De acord? Derry s-a uitat de la față la mâna lui întinsă și înapoi ca și când se aștepta să vadă numai păianjeni. A răsuflat adânc, apoi i-a întins mâna.

— Nu o să meargă, dar o să încerc.

— La naiba, Derry! Tu ai felul ăla ascuns de a fi al iancheilor. Nu te mai împotrivi atâta. I-a strâns mâna. În loc să-i dea drumul, a tras-o cam smucit în brațele lui.

— Oare ăsta să fie singurul mod în care te pot controla? Când fac dragoste cu tine?

— Nu mă poți controla! a spus Derry ferm. Brusc încruntarea i-a dispărut lui Aaron.

— Aici ai dreptate! Cel mai adesea m-ai controlat tu pe mine.

— Poftim! Ce glumă?! Nimeni nu-ți poate spune ție, Marele Șef din Boston, ce să faci. Derry s-a dat înapoi din strânsoarea lui.

— Mă poreclești? a îngânat-o Aaron.

— Nu fi ridicol! s-a întors ea cu spatele.

— Îmbracă-te, Derry. Ieșim puțin în oraș.

— Nu. Mă bag în pat. Aaron și-a ridicat sprânceana a mirare.

— Dacă asta dorești... Mie îmi convine, știi doar. Chipul lui Aaron căpătase o duritate ascuțită.

— Mergem împreună, îngeraș - în pat sau în altă parte. Derry a înghițit în sec și s-a uitat lung la el. Întotdeauna avusese fața asta „tăiată în fildeș”?

— Nu te mai holba Derry și spune-mi ce facem astă-seară. Pat sau ieșim în oraș?

— Ieșim, a reușit ea să spună cu buzele țepene. S-a dus în dormitor mâniaoasă.

Cândva, te voi arunca de pe vârful clădirii *World Trade Center*, domnule Aaron Thomas Cabot Lathrop al III-lea, s-a gândit Derry strângând din dinți. Și-a luat dintr-un sertar lenjerie curată și s-a dus bombănind în baie. Eu, i-a spus în oglindă figurii cu pastă de dinți pe la gură, voi

sfârși bolnavă de stomac dacă-l mai suport mult pe bărbatul ăsta. Mereu sunt obligată să scrâșnesc și o să fac găuri în dinți din cauza asta. S-a frecat cu cremă hidratantă pe piele. Așa iar trebui ticălosului, să-i dau o notă de plată astronomică pentru dinții mei noi! A aruncat dezgustată prosopul. Nu sunt zdravănă! Adică să vreau să-mi pierd dinții ca să aibă Aaron de plătit dentistul?

S-a întors ca o furtună în dormitor sperând ca Aaron să fie acolo și ea să-i pună în cap una din lămpile prețioase „Ainsley” care stăteau lângă pat.

Costumul ei de seară era alcătuit dintr-o jachetă Chanel și o fustă subțire din mătase albastru-periat, cu o nuanță mai deschis decât culoarea ochilor ei.

Nasturii, rotunzi erau din cristal. În urechi și-a pus cerceii cu diamante, iar la încheietura mâinii, un ceas brățară tot cu diamante. Aaron a bătut la ușă. Ochii lui au fotografiat-o din cap până-n picioare, întârziind în zona gleznelor.

— Ești minunată! Sper că-ți poți scoate jacheta la nevoie. Mergem să dansăm.

— Pot, dar n-o să fie nevoie s-o scot. Derry își ținea bărbia sus, a înfruntare.

— Nu? Vom mai vedea. Nu l-a întrebat de unde a apărut așa de repede Rolls-Royce-ul dar i-a plăcut drumul până în centrul Manhattan-ului la localul numit simplu, *Dane's*. Aaron i-a șoptit un mesaj neînțeleș șoferului înainte de a o conduce pe Derry undeva jos, pe niște scări.

Derry s-a simțit ușor enervată când șeful de sală i-a întâmpinat și a spus că trecuseră multe săptămâni de când nu-l mai văzuse pe domnul Lathrop.

— Uite, dânsa e soția mea, Tom. Iubito, fă cunoștință cu Tom.

— Bună seara, a zis Derry cu o voce egală, dar sângele îi fierbea în vine pentru că Aaron chicotea când a luat-o ție braț să-l urmeze pe Tom.

— Am fost pe-aici cu o parte din familia mea, i-a șuiert Aaron și a alunecat pe lângă ea, în separeul îngust.

— Nici că-mi pasă! i-a zis Derry cu nasul pe sus,

revoltată însă de ușurarea pe care o resimțea. Aaron a făcut comanda fără s-o întrebe ce vrea, apoi i-a zâmbit și ei i s-a părut că ochii lui o străpung de parcă i-ar pune creierul la raze X.

— Nu uita armistițiul nostru, iubito.

— Vreau un scotch dublu în loc de apă Saratoga cu lămâie, i-a spus Derry chelnerului.

— Ce? i-a mormăit Aaron în ureche. Nu bei nimic altceva decât puțin vin sau șampanie.

— Scotch-ul, te rog, i-a zis Derry chelnerului.

— Îngeraș, dacă ajungi sub masă, o să vin și eu după tine și-o să lansăm o nouă modă a clubului - „cum se face dragoste sub masă”. Vocea lui Aaron torcea, dar în ochii verzi se observa duritatea, iar accentul lui de *Harvard* devenise mai pronunțat.

— Nu pricep de ce te superi, a început Derry, fără să-l privească. Am comandat doar o băutură. Aaron s-a lăsat pe spate.

— Ai știut întotdeauna ce anume mă supără, nu? Derry și-a întors capul spre ringul de dans.

— Niciodată nu ai băut țării... Aaron s-a încruntat la ea când chelnerul a pus paharul cu gheață în fața lor. Derry s-a uitat la paharul lui Aaron.

— Nu mă îndoiesc că e bere, nu obișnuitul *Jameson's* cu gheață. A luat o înghițitură din paharul ei. A avut senzația că îi vor cădea toți dinții încă înainte de a înghiți. Mucoasa buzelor a arș, dar a uitat de asta când i-a luat foc gâtulejul, apoi arsura a trecut în stomac și a devenit incendiu. S-a luptat cu tusea care a apucat-o și s-a înroșit toată.

— Delicios, a îngăimat și a clipit des, să-și usuce lacrimile. Aaron a dat paharul pe gât și a fixat-o cu privirea de parcă ar fi vrut s-o țintuiască pe scaun.

— Ia-o ușor, a bombănit.

— O iau ușor. Derry a sorbit acum delicat din băutură dorindu-și să aibă *Saratoga* cu lămâie. Nu mai era chiar așa de rău.

— Dansăm! a spus Aaron, s-a ridicat și a tras-o după

el.

— Nu inviți niciodată?? a șuierat Derry încercând să-i desprindă degetele de pe brațul ei.

— Cu tine ar fi o pierdere de timp, a afirmat pe un ton amabil Aaron și aproape că a luat-o în brațe, ridicându-o de la podea. Îmi aparții mie și întotdeauna îmi vei aparține mie.

— Ești arogant și autoritar, a spus Derry, dar și-a încolăcit brațele în jurul gâtului lui și pulsul i s-a accelerat. Oricât dorea, nu reușea să fie indiferentă. Niciodată nu rămăsese indiferentă la senzualitatea lui incredibilă. Curând s-a simțit precum o iederă răsucită în jurul lui, iar inima îi bătea sarabanda. S-a străduit să respire sistematic, în speranța că îi va mai trece puțin emoția. Au dansat în ritm mai rapid, apoi mai lent. S-au întors la masă și lui Derry i s-a părut acum că *scotch-ul* are un gust mai acceptabil pentru că se topise gheața în pahar.

Aaron a lipsit puțin și, între timp, Derry a mai comandat două *scotch-uri*.

A sorbit băutura proaspătă încercând să nu se strâmbe când i-a luat gura foc. S-a întrebat cum alții pot să bea mari cantități din asemenea lichid. Apa de *Saratoga* părea mult mai gustoasă. Pe de altă parte, a meditat ea, de mult nu mai fusese atât de relaxată. Poate că licoarea asta o ajutase, a chicotit ea în gând.

— Să mă ia dracu! Asta-i o băutură nouă? Aaron i-a luat paharul din mână.

L-a smucit din mâna lui, vărsând puțin pe masă, dar și pe rochie.

— Oh, ce prostie, Aaron. Uite ce-ai făcut, i-a fluturat arătătorul prin fața ochilor.

Poznaș mai ești!

— Plecăm! Aaron s-a uitat urât la ea. Dar Derry a zâmbit.

— Aaron, dragă, a cântat o femeie și a plutit spre masa lor într-un nor de haine superbe și parfum. Era blondă și părul îi strălucea în lumina lumânărilor. L-a sărutat pe Aaron pe gură. Nu m-ai mai chemat de secole.

Ce s-a-ntâmpat cu tine? Te-am așteptat la *Churchill Dowus*, iubitule. A fost îngrozitor de plicticos fără tine.

— Da? Ce mai faci, Selene? i-a zâmbit Aaron femeii. Derry s-a holbat la scenă și s-a întrebat cum ar reacționa blonda dacă ea, Derry, i-ar vărsa *scotch-ul* în decolteul care-i ajungea până aproape de buric.

— Vreau să-ți fac cunoștință cu cineva, Selene.

Derry a sărit în picioare clătinându-se puțin.

— Da, te rog, Aaron, fă-mi cunoștință cu Selene. Pe urmă ea o să-mi spună unde-și colorează părul. E foarte bine făcut. Derry a clipit, iar femeia a icnit.

Derry a răsuflat adânc.

— Cred că Aaron e timid cu mine, dar eu nu-s timidă. În noaptea asta sunt femeia lui. Pentru o mie de dolari. Vezi, deci, că nu sunt o legătură ieftină.

Derry a trecut maiestuos pe lângă Selene lăsând-o cu gura căscată și pe Aaron încruntat și s-a îndreptat spre ușă. Ieșirea ar fi fost ca a lui Bette Davis dacă podeaua nu s-ar fi clătinat cu ea și nu s-ar fi lovit de o masă.

Urechile îi vâjâiau, dar tot l-a auzit pe Aaron când a împins-o spre ieșire.

— Plecăm împreună, Salomeea.

CAPITOLUL 5

Lui Derry i-a părut bine că Aaron s-a ocupat de copii după ce avionul a plecat de pe *Kennedy Internațional*. Și-a, aranjat mai ca lumea punga de gheață pe ochiul stâng.

— Ai probleme cu sinusurile, Derry? Jim Sagawa îi aducea o cană cu ceai aburind.

Derry a strâns din dinți auzind hohotul de râs al lui Aaron aflat de partea cealaltă cu copiii, la o masă pe care jucau *Uno*.

— Nu prea mari. Capul mă doare destul de rar. A zâmbit, dar o durea ascuțit undeva în interiorul nasului.

— Bea ceaiul ăsta cu lămâie, dar fără zahăr, i-a zis Jim stând lângă ea.

— Derry i-a spus Selenei că i se pare că și-a decolorat

părul foarte frumos, a zis trăgănat Aaron cu Sara în brațe. Jim s-a scuturat tot de râs și o parte din ceaiul fierbinte s-a vărsat peste mâinile lui.

— Au! A înșfăcat punga cu gheață a lui Derry și și-a apăsător pe mână. N-ar trebui să mă faci să râd când beau ceai, i-a reproșat Jim încă hohotind. Și chiar așa i-a spus Seleniei?

— Schimbă subiectul, te rog, a zis Derry smulgând înapoi punga cu gheață de la Jim. Aaron nu i-a dat atenție.

— Da, și i-a mai spus alte câteva lucruri care...;

— Aaron, a șuierat Derry privindu-l pe deasupra pungii cu gheață. Nu-i nevoie să distrezi copiii cu povești moderne din Sodoma și Gomora, i-a zis pe un ton tăios. Jim și Aaron au chicotit și ea s-a uitat urât la ei, apoi a închis ochii.

Probabil că dormise adânc și Aaron a trebuit s-o scuture ca s-o trezească pentru că aterizau.

— Poftim? A clipit și Aaron i-a desfăcut centura de siguranță.

— Așa repede am ajuns? S-a ridicat, și-a umezit buzele uscate ca deșertul. Pe fereastră se vedea un peisaj uluitor de asemănător cu cel din Bermuda. Aaron îi spunea lui Lee că o să-i desfacă centura numai când or să sune cele două sonerii de avertizare.

— Pe Derry de ce ai dezlegat-o? a cântat Kim. Derry a râs de Aaron care se încruntase.

— Da, Tati, explică asta. Aaron a privit-o mânios pe Derry și s-a întors spre copii.

— Am greșit. Nu trebuia să scot centurile noastre. Întotdeauna trebuie să aștepți soneriile. Sara l-a bătut ușor pe obraz când, în sfârșit, i-a desfăcut centura după aterizare.

— E bine, Tati.

— Mătușa Derry spune să învățăm din propriile noastre greșeli, a zis Lee.

— Așa spune? în brațe cu Sara și de mână cu Kim, Aaron i-a făcut semn lui Kim să aducă și „pățulica diagă” după care fetița arătase cu degetul. Dacă spune, să sperăm

că și face... Că o să învețe din propriile greșeli, vreau să spun. Aaron a chicotit și Derry a aruncat furioasă pe masă punga cu gheață.

Nici n-a observat ce lung a fost drumul până la sala de așteptare a aeroportului pentru că avusese prea multe de adunat la ieșirea din avion și nu-și uita nici gândurile de răzbunare față de Aaron. Tocmai voia să remarce ciudățenia steagurilor engleze și americane când și-a dat seama că ajunseseră la vamă.

Apoi au ieșit pe trotuar și briza răcoroasă a oceanului mai atenua puterea soarelui.

— Aaron... Derry se uita în jur încruntată.

— Lasă, Derry, mașinile au și venit. Vom călători separat, mașinile de pe insulă sunt mici. Le iau cu mine pe Sara și pe Kim. Jim, tu mergi cu Derry și Lee. Barrow, tu vii cu mine.

— O, dar... a bolborosit Derry furioasă că Aaron nici nu a privit-o.

— Hai, Derry, să mergem, a insistat Jim și i-a spus ceva șoferului care l-a aprobat.

Derry s-a trezit strânsă în partea din spate a mașinii, cu bagajele în echilibru precar. N-a reușit să-i spună nimic lui Jim pentru că el și Lee erau adânciți într-o discuție despre mașini și curse. A oftat privind pe fereastră. Neliniștea i-a crescut când au trecut de o bază maritimă și au traversat un dig rutier. A rămas cu gura căscată văzând indicatorul pe care scria St.George.La o curbă, câteva bagaje i-au căzut în cap. I-a venit să râdă când Lee îngrijorat a privit-o prin îngrămădeală.

Jim a tachinat-o că e îngropată sub un munte de bagaje.

În sfârșit, Derry a fost sigură că se aflau în Bermuda, nu la St. Thomas când au ajuns pe șoseaua pietruită cu hibiscuși pe margine. Nu uitase de Windrift, casa care aparținuse unchiului lui Aaron din partea mamei. Fusesse locul unde ea și Aaron își petrecuseră luna de miere, izolați de lume într-o splendoare semitropicală. Derry a privit lung casa de stuc roz cu acoperiș vopsit în alb, obloane

verzi la ferestre, scările vaste de la capătul aleii circulare ca accesul într-o piramidă Maya. Și ușa de la intrare avea ceva neobișnuit. Pragul se lărgea primitor, cu o grație orientală. Lui Derry îi clănțăneau dinții când s-au oprit în fața scărilor. Laszlo, în haină albă ca de obicei, i-a zâmbit larg. I-a deschis portiera și le-a făcut semn din cap ajutoarelor lui să se îngrijească de bagaje.

— Ne faceți o mare onoare, madame Lathrop. Ne-ați cam lipsit.

Părea ciudat să-i auzi vorbind cu un accent englezesc pur, când de fapt semăna perfect cu un pirat care ar fi trebuit să se afle pe o brigantină. Lui Derry i-a venit să râdă gândindu-se la contrastul dintre vorbele și înfățișarea omului.

— Da câte ori te văd, Laszlo, mă mir că n-ai o spadă la sold.

Laszlo a zâmbit larg, cu toată fața lui bronzată.

— Strămoșul meu, căpitanul Hezekiah Frith, s-ar bucura de-ar ști că măcar unul dintre descendenții lui arată cum trebuie, madame, deși e doar un administrator și nu un membru al *Frăției Piraților*. Derry și-a pus o mână pe brațul lui.

— Nu numai un administrator, ci chiar cel mai bun administrator din lume. Așa mi-a spus Sir Rupert ultima oară când am vorbit cu el înainte de a muri.

Laszlo a clipit din ochi de câteva ori.

— Sunteți bună, madame, ca întotdeauna. Sunt bucuros că Sir Rupert i-a lăsat Windrift ca moștenire lui Master Aaron. Și-a înclinat capul spre copiii care s-au strâns încet în jurul lui Derry și au început să-l privească pe bărbatul înalt și frumos, cu părul alb, buclat.

— Aha! Deci tu ești tânărul stăpân și ele, tinerele doamne. Laszlo a părut să nu observe uimirea lui Derry și i-a condus pe copii pe scările albe, în evantai, către casă. Jim i-a urmat.

— Închide gura, iubito! Or să între muștele în ea.

Aaron, apărut brusc lângă ea, a sărutat-o apăsat. Derry l-a împins înapoi gâfâind.

— Potolește-te! Ne vede lumea. Aaron a îmbrățișat-o mai tare, dar mai tandru.

— Acum ești a mea și te afli în castelul meu de Barbă Albastră. Da, da, n-o să-mi mai scapi niciodată. A sărutat-o din nou. Te voi iubi de-acum până la nouăzeci de ani și după aceea. Râsul lui Aaron avea ceva metalic.

— O să obosesc, i-a spus Derry ameteită.

— O să am grijă să mănânci și să te odihnești bine în paradisul ăsta.

— Dar nu e St. Thomas, s-a întors la atac.

— Doamne, ce deșteaptă ești! a râs Aaron ținând-o cu forța când a încercat să-i scape.

— Șopârlă ce ești! a spus supărată. Nu mă mai lua de sus.

— Puștoaică pretențioasă!

— De ce m-ai... ne-ai adus aici?

— Nu-ți place? Aaron a întors-o cu sila să privească oceanul. Pe ici, pe colo, fâșii de plajă albe, nisipoase își croiau drum prin adâncul turcoaz.

— Ba da. A înghițit în sec și inima i-a bătut mai tare. Fiecare locșor are o frumusețe divină.

— Aici a început totul pentru noi. Aaron s-a aplecat și a inspirat parfumul părului ei. Acum începe iar, și, de data asta, nimic nu ne va mai despărți. O să am eu grijă de asta.

— Ești un bărbat arogant și încrezut, dintr-o familie autoritară, care ar fi prosperat grozav în Evul Mediu.

— Dar noi chiar am prosperat în Evul Mediu, iubito, a îngânat Aaron.

— Normal. Hunul Attila, capul familiei tale, a băut până a murit, așa am auzit.

Aaron a râs și a mângâiat-o.

— Îmi pare rău, iubito. Nu ne tragem din Attila. Cred însă că un strămoș al meu l-a învățat totul pe Attila.

— Da, cred. Era bine sprijinită de pieptul larg al lui Aaron, dar Derry nu-și putea șterge din minte imaginea mătușii Sylvie făcându-i din deget muștrări lui Attila.

— Vino, vreau să-ți arăt camera ta.

— Am mai văzut camera noastră.

— Nu pe aia. Am refăcut apartamentul principal. Au colindat casa. Aaron a așteptat-o răbdător pe Derry să-și treacă mâinile peste biroul *Sheraton* din lemn de mahon și peste masa din lemn de trandafir lucitor.

— Întotdeauna mi-au plăcut mobilele astea. Biblioteca e la fel? Cu cărțile dintr-o parte în alta a peretelui și perdelele din dantelă de Manila?

— Da. Ochii lui Aaron aveau reflexe catifelate, îți amintești atâtea încât încep să am speranțe pentru o capitulare necondiționată. Derry s-a încordat.

— Asta ce mai înseamnă? Îți închipui că eu... Aaron s-a aplecat și a sărutat-o pe nas.

— Lasă. O să-ți arăt acum apartamentul nostru. Derry a mai încercat că aducă în discuție cuvântul „capitulare”, dar de fiecare dată Aaron a oprit-o cu o sărutare și un murmur.

— Lasă, nu-ți face probleme. Derry și-a făcut probleme. Bănuia din nou că a pășit pe nisipuri mișcătoare, că, dacă nu va fi atentă, iar va intra în puterea familiei Lathrop și va pierde controlul asupra vieții ei, dar și a copiilor. Tocmai voia să discute asta cu Aaron când au ajuns în fața ușilor duble împodobite cu frunze aurite, sculptate. Au intrat. Derry și-a ținut răsuflarea când a văzut elegantul interior în bej și crem. Nuanțele de turcoaz și albastru de pe perdele și perne accentuau frumusețea dormitorului. Era o cameră în semicerc, cu partea rotundă din sticlă, cu o ușă în mijloc, ducând la un balcon alb care repeta forma rotunjită în afară, spre plaja nisipoasă și ocean. Ușa era deschisă și briza pătrundea în camera elegantă.

— Este încântător, a șoptit ea ca să nu tulbure atmosfera calmă.

Fără vorbe, Aaron a dus-o peste covorul extrem de gros de culoarea șampaniei la peretele cu oglinzi. A apăsă pe un buton și oglinzile au alunecat dezvăluind o mulțime de haine, costume, rochii lungi și scurte, halate, pantaloni, șorturi. Derry l-a privit uimită pe Aaron.

— Cadoul tău de nuntă, iubito. A trebuit s-o rog pe

prietena ta Clorida să se ocupe cu alegerea și trimiterea aici a lucrurilor necesare pentru tipul ăsta de climă.

Vino, vreau să vezi camera noastră de zi. Un pic amețită, dar tot neîncrezătoare,

Derry s-a lăsat condusă prin ușa de pe peretele opus. De o parte era un mic birou cu suprafața de email albastru și aceeași nuanță se repeta în materialul taburetului. Derry l-a atins.

— Ludovic al XIV-lea? Aaron a ridicat din umeri.

— Posibil. Când Jim și cu mine am venit să renovăm apartamentul, am găsit în fostul grajd de trăsură o grămadă de lucruri dintr-astea. Ne-am decis să folosim ce putem. Mi-am amintit că-ți plac atât de mult obiectele vechi, de artă.

— Când ai făcut toate astea?

— Îți place? Aaron a împins ușa spre living.

— Aaron, oh, Aaron! Este... o perfecțiune! Derry a suspinat de încântare în fața canapelei acoperite cu satin crem și a celor două fotolii așezate în fața căminului din piatră. O măsuță rotundă pentru cafea, ornată cu frunze aurite atrăgea atenția în mod deosebit. Accentul culorilor era roșu-trandafiriu și roz-pal pentru pernțe.

Efectul pe care-l dădeau împreună cu covorul de culoarea șampaniei era cald și ademenitor.

— De partea cealaltă mai e un dormitor mic. Sunt sigur că a fost folosit pentru un copil. Aaron a privit satisfăcut prin cameră, așa că n-a zărit-o pe Derry mușcându-și tare buza de jos.

— Ei bine?

— E încântător și-mi place foarte mult, dar nu mi-ai spus când ai avut timp să faci...

— A durat ceva timp, a spus Aaron cu vocea sugrumată și fără s-o privească.

A deschis ușa de la dormitorul mic. Aici mai erau și tonuri de verde. Două paturi gemene stăteau în unghi drept față de un șifonier din lemn de trandafir strălucitor.

— Avem spațiu să ne mișcăm, după cum vezi. S-a mirat. De ce zâmbești?

— După nouă ani de căsătorie, tot mai descopăr la tine lucruri care mă uimesc.

Știam că te pricepi la construcții dar nu la decorațiuni interioare. A râs. Ce n-aș fi dat să te văd vopsind ușile și punând tapetul!

— Nu m-ai fi văzut, s-a răstit Aaron și gâtul i s-a înroșit. Eu le-am spus altora ce doream și, dacă mi se părea că ceva nu se potrivește, era scos imediat.

— Desigur. Derry s-a simțit dezamăgită fără motiv.

— Cred că vrei să faci un duș înainte de masă, i-a spus Aaron distant deodată.

— Da.” Morocănosul”, s-a gândit ea și a plutit pe lângă el, în dormitor.

— Ai spus că sunt două săli de baie, aici?

— Nu, n-am spus, dar întâmplător sunt. Aaron avea aceeași față înghețată ca după o ceartă. Nu, nu o ceartă, o discuție în care să-ți rupi dinții, s-a gândit Derry privindu-l sfidător când a traversat încăperea și a ieșit trântind ușa grea de stejar care a răsunat ca un clopot. N-a mai făcut duș. S-a lăsat în cada rotundă *Jacuzzi*, în apa vălurită care venea din adâncurile colorate în crem și a admirat sculpturile care decorau zidul de ia podea până în tavan. A oftat lăsându-se în voia apei și și-a amintit de un august când Aaron o luase la Izvoarele Saratogăi pentru curse. Fuseseră la *Băile Roosevelt* din apropierea hotelului și făcuseră băi și masaje și, când ieșise de acolo, Aaron a privit-o lung și a grăbit-o înapoi în camera de hotel. În loc să vadă caii de rasă întrecându-se la curse, stătuseră împreună în pat, gură în gură... Derry a sărit în picioare dând pe-afară apa din cadă. Ar fi putut jura că uitase totul despre călătoria aceea la băile termale și când colo... Doamne, trebuia să se păzească de Aaron. S-a admonestat singură, furioasă pe sine. Cum o să te eliberezi vreodată de ei? „De ce nu te-ai împotrivit și ai cedat măritându-te din nou cu el? N-am vrut să-i las pe copii să asiste la o scenă.” A râs singură de transparența acestei justificări.

— Cu cine vorbești? Aaron se ivise, în ușă, cu un prosop în jurul taliei, cu umărul gol proptit de tocul ușii.

Arăți ispititor, ca Afrodita ieșind din spuma mării.

— Nu fi prost. Derry a schițat gestul de a se lăsa din nou în cadă. Aaron a fost lângă ea dintr-un pas și a ridicat-o cu totul din apă. A pus-o pe mochetă și a înfășurat-o într-un prosop pufos.

— Nu, i-a scăpat lui Derry.

— Nu, ce? Aaron a lipit-o de el.

— Copiii și-au luat cina și vor să meargă la plajă înainte de culcare.

Le-am promis că-i luăm. Să le spun că nu vrei să mergi?

— Nu. A încercat să-și scoată mâinile din prosop. Prea multe „nu”-uri pronunți, încântătoarea mea fată. O să te învăț să spui „da”... tot timpul.

— Nu paria pe asta, s-a răstit Derry și a strâns din dinți când a simțit că se înfierbânta la apropierea lui.

— Ar fi mai bine să te îmbraci. A sărutat-o profund și s-a tras un pic înapoi. Îmi place gustul tău!

— Gurile sunt pentru dentist, a răspuns încercând să pară disprețuitoare.

Aaron a râs și a privit-o în ochi.

— Hai să discutăm problema asta.

— Acum vă jucați? Nu mergem pe plajă? s-a plâns Kim din ușă ținând-o pe Sara de mână. Lee îi privea peste umărul lui Kim. Aaron a strâns-o mai tare pe Derry.

— Mămicile și tăticii se joacă și ei, le-a spus blând. Intrați.

Kim și Sara au intrat imediat, Lee a rămas în urmă.

— Pune-mă jos, a șuiertat Derry printre dinții strânși.

— Bine, dar avem de terminat ce-am început. Să nu uiți, că eu n-o să uit.

Derry a simțit cum se înroșește, l-a poftit pe Lee să între și, cu o mână, și-a ținut prosopul care amenința să se desfacă.

— Le-am spus că trebuie să așteptăm pe terasă, a pronunțat Lee cu grijă fiecare cuvânt.

— Nu, nu fi caraghios! Derry și a tras sufletul cu un ochi prudent spre Aaron care le șoptea ceva fetelor. Dați-

mi cinci minute, drăguților, și sunt gata. Derry a înșfăcat lenjeria, șortul și o bluză cu mâneci scurte roz-aprins și a fugit din cameră. Când s-a întors – nu după cinci, ci după nouă minute, așa a informat-o Lee cu o luminiță amuzată în ochi – Aaron era gata și se sprijinea de perete de parcă ar fi așteptat-o ore în șir. Toți s-au amuzat de glumă.

Era blândă înserarea în Bermuda. Portocaliul, luminos, violetul și auriul de pe cer făceau să pălească cele câteva stele apărute timpuriu. Nisipul era argintiu, strălucitor și catifelat. Sara, cu ochii mari la freamătul valurilor care se năpusteau pe plajă, a vrut jos din brațele lui Aaron, cu „pătulică diagă” strânsă lângă fețișoara ei. A mers cu opinteli până la marginea apei. Și Kim și Lee au alergat la țarm.

— Or să se umple ele nisip și-or să se ude, a râs Aaron. Sara a aruncat nisip în direcția apei, apoi s-a întors înapoi, la ei, fericită pentru fapta dusă la bun sfârșit.

— Da, a aprobat-o Derry și a deschis brațele spre copilul care pășea nesigur. E un loc minunat pentru ei, aici. Or să se simtă excelent în vacanța asta.

Aaron privea o cursa navală plutind cu luminile aprinse pe punte, cu muzică și părând a trece chiar prin fața lor, iar nu la câteva mile depărtare.

La întoarcerea acasă, Sara adormise cu capul pe umărul lui Derry, iar Kim pe cel al lui Aaron. Lee, de obicei atât de tăcut, descria în amănunt carcasa mare a unui vas portughez de luptă care naufragiase pe nisipul plajei.

— Se moare din înțepătura meduzei? a întrebat Lee cu un amestec de frică și respect în voce.

— De la una, nu, a răspuns Aaron, dar o colonie întreagă poate fi periculoasă.

Meduzele sunt rele. Lee a dat din cap și iar a întrebat:

— Și-o să și pescuim, și o să facem și altele?

— Și-o să navigam cu barca, și-o să înotăm, și-o să ne scufundăm...

Aaron părea serios, dar ochii îi sclipeau amuzați de entuziasmul băiatului.

Urcând scara cea mare și curbă, planurile deveneau mai mărețe cu fiecare treaptă.

Derry simțea că-i vin lacrimile în ochi auzindu-l pe Lee cum se deschide pentru prima oară. Avea nevoie de un tată. Avea nevoie de Aaron. Și eu am nevoie de el, a gemut în sine și totodată s-a gândit că era o nebună dacă se lăsa din nou cucerită de farmecul lui. N-o să mă las cucerită, s-a luptat cu sine, așezând fetița în chiuveta din baia fetelor, ca s-o spele de nisip. Sara aproape că nu s-a trezit până când a spălat-o Derry. Gurița deschisă în somn arăta ca un boboc de trandafir.

Derry a îmbrățișat-o pe fetița durdulie și a sărutat-o înainte de a o așeza în pătuțul ei. S-a dus și la Kim s-o sărute. Fetița era aproape adormită. A stat în ușa camerei lui Lee și i-a ascultat pe el și pe Aaron.

— Mai spune-mi ceva și adorm. Ce fel de pește vom prinde? Lee s-a lăsat mai jos sub cuvertura ușoară. Aerul condiționat era oprit și briza oceanului intra în voie în cameră.

— Pește de stâncă, i-a răspuns pe loc Aaron. Noapte bună. Lee a respirat ușurat.

— Bună... și mulțumesc. Îmi place Bermuda.

— Și mie. Când Aaron s-a ridicat de pe pat, Derry a intrat.

— Noapte bună, Lee. Lee și-a întins spre ea brațele subțiri și a îmbrățișat-o.

— Aaron îmi place mult mai mult decât Gerald, i-a șoptit lui Derry. Ea a dat din cap, l-a sărutat și s-a ridicat să plece. Aaron a așteptat-o să iasă ea prima.

— Mergem pe verandă să bem un păhăruț?

— Mai bine mă duc la culcare, a încercat Derry.

— Vino numai cât beau eu. Vreau să-ți vorbesc. Se simțea încordarea din vocea lui Aaron. Nu i-a dat drumul la braț.

— Nu se poate să aștepți până mâine?

— Nu, nu se poate.

— Bine, vin cu tine. Dar puțin, că vreau să mă culc.

— Și eu vin cu tine la culcare. Derry s-a luptat cu

valul cald care i s-a ridicat în corp la gândul că o să facă dragoste cu Aaron, o să doarmă în brațele lui. A ocolit privirea lui când au coborât spre verandă.

— Ce ziceai? a tușit Derry ca să-și dreagă glasul. S-a lăsat pe un scaun împletit, acoperit cu bumbac verde cu alb. Despre ce doreai să-mi vorbești fără întârziere?

— L-ai auzit pe Lee adineauri, când a spus că-i place Bermuda?

Aaron a turnat whisky irlandez peste cuburile de gheață și a luat o înghițitură.

— Da. Derry a bătut nerăbdătoare din picior. De ce era Aaron atât de ambiguu cu ea? Da, l-am auzit.

— Ei bine, cred că și fetelor le place aici. Jim și Barrow fac mare caz de ele, dar Telford este blândă, însă fermă cu ei toți.

— Este o presupunere hazardată pentru o singură zi de vacanță, s-a mișcat Derry pe scaun.

— Asta-i mai mult ca o vacanță, Derry. S-a încruntat la el.

— Ce vrei să spui? Explică-mi care-i pricina discuției ăsteia.

— Foarte bine. A dat pe gât restul de whisky, apoi a pus cu zgomot paharul pe măsuta dintre ei. O să trăim aici o vreme.

— Cum? Derry a sărit în picioare, bătaioasă, cu brațele în șold. Am o slujbă, poate nu știi, și vacanța de primăvară a copiilor se termină în curând. Nu putem sta aici decât pentru o scurtă vacanță.

— Am luat legătura cu firma ta și cu școala și...

— Cum? Cum ai îndrăznit? N-ai niciun drept. Vocea lui Derry se ridica din ce în ce.

— Sunt soțul tău!

— Dar nu proprietarul meu. Îmi place slujba mea. Sunt potrivită pentru ceea ce lucrez...

— Ești o mamă și ai responsabilități de mamă, a ripostat Aaron. Asta e ca o slujbă întreagă, ar trebui să știi.

— Știu asta. Dar când ne întoarcem, eu hotărâsc dacă renunț sau nu la slujbă.

- O să stăm aici mai mult timp.
- Copiii? Școala? Lui Derry i se strangulase vocea..
- I-am înscris la St. George. Încep de luni.

CAPITOLUL 6

Windrift devenise ca o tabără în asediu de când Aaron îi făcuse dezvăluirea din urmă cu trei nopți. Ea aproape că nu-i vorbea, dar asta nu-l împiedica să facă dragoste cu ea în fiecare noapte. Își blestema corpul trădător care devenea piftie la atingerea lui, gura care-i răspundea la sărut, brațele ei care-l trăgeau mai aproape. A suspinat cu ușurare privind pe veranda care se desfăcea în clopot pe panta înclinată spre ocean. Hibiscușii înfloriseră într-o multitudine de culori aproape prea tari pentru ochi. Astăzi Aaron plecase la St. Thomas și Barrow se dusese cu el. Telford o să-i ducă la plajă pe copii. Jim Sagawa venea și ei, iar Derry o să poată înota împreună cu el. Kim și Sara țopăiau de încântare coborând pe cărarea care ducea spre plajă.

— Mie nu-mi prea plac copiii și te asigur că n-am vrut să vin în Bermuda cu tine și Aaron, i-a zis Jim și a zâmbit. Dar acești copii îmi plac. Sunt amuzanți și deștepți.

— Nu cumva fiindcă Kim ți-a spus ieri că ești minunat? l-a întrebat Derry.

Jim a râs.

— Trebuie să admiți că fetița are bun-gust. I-a zâmbit lui Derry și a aranjat-o pe Sara pe pătura așternută de Telford. Jim părea îngrijorat. Crezi c-o să le fie greu să înceapă altă școală după ce au început-o în America? Derry a inspirat adânc.

— Am vorbit cu amândoi și ei spun că le place în Bermuda și vor să rămână, dar tot sunt emoționată că încep astăzi. Profesorii mi-au spus că e cel mai bine să-i aduc în recreație. Derry și-a mușcat buzele. O să-ți pot spune mai multe după ce se întorc acasă. Și-a rulat frumos blugii și i-a pus în colțul păturii fără să-și desprindă ochii de la copiii care atacau apele înspumate și se retrăgeau

din fața valurilor care se spărgeau de mal.

— Nu trebuie să-i iau la întoarcere. Am abonament la autobuz și mi s-a spus că o să fie atenți la ei șoferii autobuzelor. Derry i-a dat lui Telford crema de soare pentru copii.

— Doar n-o să ai încredere în șoferi să ni-i aducă pe copii la capătul șoselei? Oh., nu mă privi așa, Derry. Tu n-ai destulă încredere nici în inimoasa Telford.

— Ba da, am, a protestat ea și și-a luat casca de baie, sărind în picioare. Cine știe, s-ar putea nici să nu fiu acasă când se întorc ei; poate mă duc la cumpărături la Hamilton.

— Vrei să-ți împrumut motoreta mea ca să nu iei autobuzul? Are două coșuri pentru transport în care pot intra foarte multe pachete. Jim s-a ridicat și el și a luat-o înspre apă.

— Poate că da. Derry și-a blestemat lăudăroșenia care o silea la o excursie pe care nu și-o dorise. S-a jucat un timp cu copiii în apa mică, apoi i-a lăsat în grija lui Jim și a lui Telford ca să înoate în apa adâncă. A înotat întâi spre larg, apoi paralel cu țărmul. Răsufla cu gâgâituri adânci și apa îi alinta corpul. Și-a dat seama că o trage un curent înspre stânci. Era un loc despre care Aaron o prevenise în anii trecuți când mai fuseseră la Windrift. S-a întors și a înotat înapoi, dar a nimerit tot în apă adâncă. Până și-a corectat unghiul ca să se înapoieze spre plajă, a început să răsuflă cu mare greutate.

— Am crezut c-o să fiu nevoit să vin să te remorchez, doamnă, i-a reproșat Jim.

— Te întrec oricând la viteză în apă, a bravat Derry fiindcă știa că Jim e la fel de bun înotător ca și Aaron.

— Zău? a rânjit Jim. Lee aștepta cu echipamentul de înot subacvatic alături.

— Jim a spus că pot încerca să înot sub apă azi. Pot, Derry? și-a mijit Lee ochii spre ea. A inspirat adânc.

— Mi-ar fi plăcut să fie și Aaron aici, dar cred că poți începe cu primele instrucțiuni. Băiatul și-a plesnit coapsele într-o neobișnuită manifestare de emoție. Jim a dat din

umeri.

— Marele om o să-mi scoată ochii pentru asta, fără îndoială, dar... la naiba.

Vino, Lee! Mă pricep mai bine decât Aaron. Lee l-a privit solemn.

— Nu cred că ești mai bun ca Tati, la asta. Băiatul s-a întors înspre grămada de costume de lângă apă. Derry s-a înecat și ochii i s-au umplut de lacrimi. Lee îl acceptase pe Aaron ca tată! Așa i-a spus, "Tati". Lacrimile i s-au transformat în râs când l-a privit pe Jim. Rămăsese cu gura căscată uitându-se după Lee.

— Să-mi spui cum ar face marele om, Derry, a zâmbit el admirativ.

Ea a dat din cap și Lee a început să învețe cufundarea sub apă ca pe ceva absolut natural. Când Jim și-a dat seama că lecția durase destul, l-a lăsat pe Lee și a luat-o pe Derry la apă adâncă și ea a putut admira reciful de coral. Și-a amintit că Aaron a prevenit-o să fie atentă la ascuțișul acestor creaturi marine.

După vreo oră au făcut o pauză la cererea lui Jim. Derry nu-și simțise oboseala până când nu a ajuns pe pătură, lângă copii. Atunci au început să-i tremure mușchii picioarelor. Sara moțăia sub baldachinul ridicat pentru umbră. Lee și Kim săpau tranșee în jurul castelelor lor de nisip, Jim se uita la ei, apoi li s-a alăturat să sape și să construiască la fel de harnic precum copiii.

Telford s-a așezat lângă Derry care moțăia pe pătură. Derry a clipit des la ea să-și alunge somnul din ochi.

— Doamnă Lathrop... știu că-i iubiți foarte mult pe copii, dar vreau să vă spun că și eu am început să țin la ei, deși îi cunosc de puțin timp. N-aș lăsa pe nimeni să le facă rău. Derry s-a înroșit, dar nu de la soare.

— Știu asta, doamnă Telford...

— Vă rog, doar Telford, i-a zâmbit femeia. E mai ușor pentru copii. Derry i-a zâmbit simțind și ea că se dizolvă starea de tensiune pe care singură și-o întreținuse.

— Numele tău sună cam ca numele unui unchi al soțului meu, Rupert Telbridge.

— Da, numele meu e englezesc de patru generații.

Când Telford s-a întors la Sara, Derry se simțea mult mai ușurată în legătură cu guvernanta. Jim a vrut să-i însoțească atunci când a dus copiii cu autobuzul la școala din St. George. În curtea școlii erau mulți copii și Derry a fost cu sufletul la gură până când doi băieți au aterizat lângă Lee și i-au spus numele lor. Lee o trăgea după el pe Kim intimidată. O fetiță cu bucle blonde și ochii mari a venit la Kim și i-a spus:

— Bună! apoi a chicotit cu mâna la gură. Derry a oftat adânc și a continuat să vegheze. S-a bucurat că Jim era cu ea când a semnat actele cu directorul școlii.

Copiii au sărutat-o grăbiți și au alergat înapoi la noii lor prieteni.

— Nu-i ușor să fii mamă, nu-i așa? i-a zis Jim și i-a întins o batistă în vreme ce așteptau autobuzul.

— E groaznic. Derry și-a tras nasul și s-a uitat în urmă înainte de a lua autobuzul spre Windrift.

O oră mai târziu, Derry l-a asigurat pe Jim că se pricepea să meargă pe motoretă, deși nu era prea adevărat.

I-a trimis un zâmbet înfumurat lui Jim care părea îngrijorat, dar stomacul o strângea din cauza emoției când a coborât șoseaua în curbă. A ajuns fără incidente până la șoseaua principală care ducea la Hamilton. A mai câștigat puțină încredere în sine pe drum. Lumea îi făcea cu mâna și Derry a încercat să răspundă la fel, dar motoreta s-a comportat alarmant când era ținută cu o singură mână. De aceea Derry s-a mulțumit numai să zâmbească și să-și încline capul.

Drumul principal era cu totul altceva. Aproape la fel de îngust ca drumurile lăturalnice și exact la fel de plin de serpentine, însă autobuzele vâjâiau pe lângă ea. I s-a ridicat părul măciucă în cap când un autobuz a hârâit în spatele ei, iar șoferul a redus iritat viteza ca să treacă pe lângă ea. Când, în fine, a depășit-o,

Derry și-a simțit transpirația rece și a tușit din cauza gazelor de la eșapament.

I s-a părut că i s-au sudat mâinile de ghidonul motoretei până a ajuns la Hamilton. Își simțea ochii dureroși sub ochelarii de plastic și își dorea să fi făcut ceva antrenament înainte de excursia asta. A uitat toate grijile după ce a cumpărat o înghețată cu care și-a răcorit gura uscată. S-a plimbat pe străzile Trimingham, Cooper, Pringle, apoi pe strada principală. Dintr-un vapor debarcau pasagerii. O polițistă era cocoțată pe pontonul ei de trafic. De la magazinul cu țesături irlandeze a cumpărat bumbac crem, brodat, care se potrivea la masa *Sheraton* de la *Windrift*. S-a mai plimbat pe străzi, prin magazine, a studiat vitrinele cu servicii de masă *Belfer*, pahare de cristal *Waterford*, lăneturi de tot felul. A găsit tricouri de bumbac pentru copii și a luat unul verde ca ochii lui pentru Aaron. Aproape că a pierdut noțiunea timpului studiind stofele ecosez.

A cumpărat fuste pentru fete și șorturi pentru Lee și Aaron. Euforia ei pentru cumpărături s-a spulberat când și-a dat seama că avea prea multe pachete ca să încapă în coșurile motoretei. A văzut întâmplător, în vitrina unui magazin, un rucsac mare, portocaliu. A intrat și l-a cumpărat. Vânzătorul, amabil, a ajutat-o să-și așeze cumpărăturile în el și să și-l pună pe spate.

Prima jumătate de milă a mers bine, doar că nu mai vedea în oglinda laterală. S-a concentrat să rămână pe partea stângă și n-a deviat decât de două ori spre dreapta. Mai avea de parcurs vreo jumătate de drum până acasă când a început să simtă greutatea și durerea din umeri. A încercat să se așeze mai bine pe motoretă și s-a trezit pe banda opusă. O mașină Ferrari a suierat în curbă mergând invers față de ea. A avut o clipă viziunea lui Aaron cu ochii ieșiți din orbite, cu gura căscată. A prins imaginea mașinii lui Aaron întorcând în „V” după ce pusese violent frânele. Un claxon de autobuz a făcut-o să-și întoarcă din nou capul. Se afla pe banda opusă. S-a corectat și autobuzul a măturat pe lângă ea în vreme ce șoferul scutura furios din cap. Derry a încercat să redreseze motoreta, dar n-a reușit, a coborât într-un șanțuleț, a urcat și a patinat mai

departe, în argila grasă a unei grădini de curând săpate. Derry a fost aruncată pe pământul umed.

Căderea a fost ușoară, dar s-a înfuriat teribil când s-a așezat în fund și și-a văzut pachetele împrăștiate prin noroi. A constatat că n-a distrus plantele care răsăreau în grădină. Căzuse pe margine, între buruieni. Și-a smuls casca și s-a ridicat. L-a văzut pe Aaron sărind peste șanț. Proprietarul grădinii s-a apropiat și el lent.

— Derry, Derry, te-ai lovit? Aaron a venit spre ea cu brațele întinse.

Ea a întins acuzator arătătorul.

— Tu-tu-, tâmpitule! Tu-tu, obstrucționistule! Tu-tu, smucitule! Proprietarul s-a oprit.

— Trebuia să te aresteze! Ce-ai vrut să taci? Să mă omori? Aaron s-a oprit de parcă-l trăgea cineva din spate și a examinat-o din cap până-n picioare.

— Eu? Tu singură făceai orice ca să ți se-ntâmples treaba asta. Unde-ai învățat să conduci motoreta? La Kamikaze?

— Cum? Derry și-a proptit mâinile pline de noroi în solduri. Așa ești mereu tu, filistinule, mistreț înrăit! Uite ce pagubă ai făcut grădinii, criminalule! Derry s-a întors spre proprietarul care îi privea uimit pe amândoi.

— Dacă te hotărăști să-l dai în judecată pe acest vandal o să-ți fiu martor.

— O nu, nu e...

— Derry! Aaron i-a pronunțat numele ca pe o înjurătură.

— Dacă nu, poate te dau eu în judecată. Și-a scos în afară bărbia. A țipat când a văzut tricoul cumpărat pentru Kim ieșind pe jumătate din rucsac. L-a pus la loc.

— Gata, te dau eu în judecată! Sper să te trimită în insula Dracului.

A continuat să-l bombăne și să-i arunce priviri ucigăse, iar el a ajutat-o să adune pachetele. Insula Dracului franceză, nu engleză. De altfel a fost desființată.

— Ai o pată de noroi pe față.

— O să-i pun pe francezi s-o reînființeze și voi unge

ghilotina cu ulei.

Proprietarul grădinii s-a prezentat ca fiind Dudley Warrington, pensionar. A curățat motoreta de câțiva bulgări de pământ și a ridicat-o. Aaron a vrut să-l ajute.

— Nu e nicio osteneală. Sunt obișnuit cu astea. Nu e nicio pagubă, așa că nu vă faceți griji. Sunt mulțumit că doamna nu s-a lovit. Derry s-a uitat urât la omul prietenos.

— Sunt sigură că unele plante au avut de suferit la rădăcină.

— Nicidecum, nicidecum. Omul le tot zâmbea când au ajuns înapoi în drum, dar Derry fierbea și n-a auzit ce mai spunea bărbatul acela. Da, înțeleg. Nevasta mea e la fel de neîndemânatică atunci când conduce.

— Poftim? s-a răsucit Derry spre om. Aaron a strâns-o tare de braț.

— Să plecăm. A dus-o până la Ferrari după ce s-a înțeles cu omul să ia motoreta mai târziu cu un microbuz. Omul le-a făcut cu mâna până când nu l-au mai văzut.

— Tu, răpitorule! a scrâșnit Derry strângând casca de motocicletă până au durut-o degetele. Ești un șofer înfiorător.

— Derry, dacă mai încerci vreodată să faci cascadorie o să te bat la fundul tău rotund până o să se înroșească.

— Nu mă amenința, bătașule! Am de gând să mai merg cu motoreta.

— Îți interzic până n-o să înveți cum se merge.

— Interzici? Ascultă...

— Crede-mă când îți spun. Până îți dau o mașină, să te deplasezi cu transportul public. Sistemul e bun și sigur. Derry a fumezat. Au mers tăcuți prin curbe și pante. S-a mirat când Aaron a cotit spre St. George, dar și-a strâns buzele și nu l-a întrebat de destinație. A parcat mașina pe o alee din spatele bisericii anglicane St. Peter, s-a întors spre ea și a șters-o pe față de noroi cu batista.

— Trebuie să ridic un transport de whisky și vin comandat de Laszlo. Vii cu mine sau rămâi aici? Vocea lui Aaron era rece. S-a hotărât să rămână în mașină... chiar dacă briza răcoroasă șoptea prin palmierul regal din

curtea bisericii, chiar dacă peisajul plin de căsuțele care se cățărau pe dealul de la St. George îi bucura ochii.

— Ba vin cu tine, a murmurat, a deschis portiera și a ieșit pe trotuar înaintea lui Aaron. A trântit ușa și nu s-a mai uitat înapoi. Aaron a apucat-o de braț și și-a potrivit pasul cu al ei.

— Când o să încetezi să te lupți cu mine?

— Când o să înghețe iadul! Derry a strâns din dinți și a încercat să-și elibereze brațul. Un om în costum de cleric mergea pe o alee. A dat din cap și le-a spus:

— Ce zi frumoasă! Derry a zâmbit forțat.

— Da, bună ziua.

— Soției mele îi place vremea așa, i-a zâmbit Aaron pastorului și și-a trecut brațul pe după umerii lui Derry.

— Dă-mi drumul! a șuierat ea.

— Dacă promiți să fii cuminte. Promiți?

— Da, da, a ridicat Derry din umeri.

— Zâmbește, și-ți cumpăr un cornet cu înghețată!

Derry a și început să saliveze, iar stomacul îi chiorăia în același timp.

— O să iau o cacao cu lapte și frișcă. S-au plimbat încet prin orașul pitoresc sorbindu-și băuturile cu paiul. Derry i-a arătat magazinul cu vinuri, dar Aaron n-a vrut să între.

— O să le luăm la întoarcere. Hai în port să vedem ce vase au venit din State.

Derry s-a mirat observând cât de multe goelete erau sub pavilion american.

Aaron i-a amintit că se aflau la mai puțin de opt sute de mile de coasta Carolinei.

O blondă înaltă cu cozi împletite și cu sânii ieșind din sutienul costumului de baie i-a făcut cu mâna lui Aaron și și-a ridicat paharul cu bere a invitație.

Lui Derry i-a venit să-l îmbrâncească în apă când Aaron i-a făcut femeii semn cu mâna și a râs.

— Ce eficiență pe tine! Ai ține un harem întreg, a observat Derry cu un zâmbet de pisică *Cheshire* și a privit peste golf.

— Temperament, temperament! Ușurel. Simt de-aici cum ți s-a înfierbântat sângele.

Hai cu mine în Trimingham, vreau să iau ceva ce am comandat mai demult.

Derry l-a urmat țeapănă și ofensată, iar cu ochii trasa o țintă imaginară între omoplații lui. În magazin, Derry a trebuit să se oprească o clipă ca să-și obișnuiască ochii cu semiobscuritatea de-acolo. Aaron, cu un zâmbet de băiețăș, îi făcea semn cu mâna.

— Iubito, cum îți place? În fața femeii amabile care îl servea pe Aaron se afla o lampă *Waterford* înaltă, din cristal pur care reflecta culorile din jur.

— Sigur că-mi place, a îngânat Derry mângâind suprafața tăiată cu multe fațete.

— E a ta. La mulți ani de aniversare. Aaron s-a aplecat spre ea și i-a sărutat gura deschisă.

— Nu e aniversarea nici uneia dintre căsătoriile noastre, a mormăit ea.

Aaron a râs fără să-i dea drumul și i-a făcut semn femeii să împacheteze lampa și s-o trimită la *Windrift*.

— Cum poți uita aniversarea zilei în care ne-am întâlnit? De obicei, bărbații uită aniversările. Lui Derry i se tăiasse răsuflarea. Nu era în stare să pronunțe un cuvânt nici dacă viața ei ar fi depins de asta.

— Eu n-am uitat, i-a șoptit el și a condus-o spre niște eșarfe minunat colorate, din lână diafană. S-a întins după una de culoare turcoaz pal.

— Asta este culoarea ta. După ce au părăsit magazinul, s-a plimbat prin centrul comercial, au privit vitrinele, dar nu au mai intrat nicăieri. Aaron o ținea de mână, cât mai aproape de el. Derry era euforică. Aaron a informat-o că era timpul să se întoarcă acasă. Copiii aveau să vină și ei curând cu autobuzul și ar mai vrea să petreacă un pic singuri... Inima lui Derry a bătut mai tare auzindu-i vocea ușor răgușită. I se înmuiaseră genunchii, în mașină, Derry respira grăbit și simțea parcă pulsul accelerat al lui Aaron. Mașina a pornit în viteză pe curbele care duceau spre *Windrift* și au ajuns foarte repede acasă. Nici când au

ieșit din mașină n-au scos o vorbă. Laszlo nu era pe acolo când Aaron a luat-o pe sus, pe scara spiralată. După ce au intrat în camera lor, Aaron a pus-o jos și a încuiat ușa cu cheia.

— În sfârșit, a murmurat el înaintând, și-a deschiat cămașa brutal și unul din nasturi a sărit, dispărând pe covor.

— Aaron... eu. Îi tremura tot corpul lipit de al lui.

— Fără vorbe, Derry. M-ai speriat ca dracu' azi. Când mă gândesc la ce s-ar fi putut întâmpla, îmi vine să te pun pe genunchi și să te bat la fund.

— Încearcă, a murmurat Derry. O să-ți dau un pumn în nas. A scâncit când Aaron a gădilat-o în ureche cu răsuflarea lui.

— Tigrule mic, a râs Aaron. I-a acoperit gura cu gura lui nemaiașteptându-i părerea. Dorința lui Aaron, mâinile lui fierbinți au încălzit-o din creștet până-n tălpi

— Nu vin în curând copiii? a întrebat Derry când Aaron i-a desfăcut blugii.

— Nu încă, a mormăit el răgușit și i-a scos sutienul. Îmi plac sânii tăi. Fiecare silabă a lui părea că pulsează în sângele ei. Aaron a eliberat-o și de chiloți și și-a apăsât gura pe abdomenul ei. Derry a închis ochii când Aaron s-a ridicat cu ea în brațe. A oftat când a simțit pe spate mătasea cearceafurilor. L-a prins de gât cu brațele.

— Iubește-mă, Derry, iubește-mă.

— Aaron...

— Îmi place să fac dragoste cu tine ziua, a murmurat el. Îmi place pielea ta, îmi plac coapsele moi... asta... Și-a ridicat capul s-o privească visător și mâinile lui au făcut ușoare mișcări circulare în partea de jos a abdomenului ei.

Când Derry a strigat, lui i s-a ridicat tot sângele în cap.

— Ești a mea, Derry. Întotdeauna vei fi a mea!

— Tiranule!

— Da, floarea mea cu ochi de clopoțel. A mângâiat-o pe partea interioară a coapsei.

— Aaron.

— Da, îngeraș! Îți place așa?

— Poate... a spus Derry oftând și Aaron a râs. Răsuflarea lui fierbinte i-a mângâiat pielea și gura a cercetat-o senzual de sus în jos, pe tot corpul. Derry s-a revoltat pe moment pentru că el o poate stăpâni atât de ușor, apoi n-a mai avut niciun gând lucid. Aaron a devenit singura ei ancoră, singura realitate. Corpul lui se mișca odată cu al ei, furios, puternic. Explozia sincronizată i-a trimis împreună într-o lume aparte. Lungi momente după aceea, Derry încă mai era în brațele soțului ei. Aaron și cu ea făcuseră dragoste de nenumărate ori în timpul primei căsătorii. De fapt, în primii lor ani împreună era imposibil să fie singuri fără ca dragostea să nu erupă între ei. După a doua căsătorie era la fel, deși copiii îi puteau împiedica uneori, dar fascinația persista. Totuși, acum Derry se simțea altfel. Era ceva nelămurit, imposibil de descris.

— Este minunat pentru noi, nu-i așa, iubito? A fredonat Aaron la urechea ei.

Înainte de a-i putea răspunde a văzut ceasul.

— Oh! S-a luptat să se elibereze de Aaron și s-a ridicat. Autobuzul!

— Ce autobuz?

— Școala se termină în două minute. Vreau să mă duc în stație să întâmpin copiii. L-a tras de braț. Sunt sigură că Sara s-a trezit din somn. O iau cu mine să-i întâmpin pe Kim și pe Lee.

— Vin cu tine, a zis Aaron. A coborât prin spatele ei și a ridicat-o în brațe. Așa cum te știu, întâi o să faci un duș. Când ne-am căsătorit prima dată am fost sigur c-o să te transformi într-o prună încrețită, atât de mult stăteai în baie.

Derry l-a sărutat pe umăr.

— Ba tu faci mai multe dușuri ca mine. El i-a dat drumul în cadă.

— Aaron, mulțumesc pentru lampă și eșarfă. A fost frumos din partea ta și-ți sunt recunoscătoare.

— Și eu îți sunt recunoscător pentru darul pe care mi l-ai făcut tu mine, Derry.

Aaron a pus pe burete săpun parfumat *Joy* din care avea o provizie remarcabilă și a frecat-o pe spate. Jucăușă, Derry a înșfăcat buretele și l-a frecat pe piept. El a țipat și s-a lăsat pe spate - făcând-o pe Derry să râdă. Nu au întârziat cu toată bombăneala lui Aaron când și-a uscat părul. Sara cea mică a găngurit bucuroasă când au plecat pe drumul șerpuit. I-a plăcut și floarea de hibiscus pe care a rupt-o

Aaron și i-a dat-o scuturată de insecte.

— Uite, uite, uite. Sara scutură floarea spre Derry.

— E frumoasă, dulceață mică. Roz-aprins e culoarea cea mai potrivită pentru fetița mea mică, a cântat Derry și a întins mâna să strângă genunchiul rotofei de lângă gâtul lui Aaron.

— Nu mică, fetiță mare, a subliniat emfatic Sara dând din cap. Aaron a râs.

— Ia vezi, mami. Habar n-aveai că la noi nu există bebeluși, ci doar puștoaice ma-a-ari? Aaron a întors capul și a sărutat piciorul micuței de pe umărul lui.

Derry a simțit o tandrețe sfâșietoare privindu-i pe amândoi. Măinile Sarei s-a înnodat în părul des, blond-închis al lui Aaron, iar ochii ei erau rotunzi ca monedele când privea în jur din adăpostul sigur de sus.

Când au ajuns la poalele drumului, Aaron a coborât copilul de pe umeri și i-a atras atenția să nu se aventureze pe șosea. Deodată, de cealaltă parte a șoselei a apărut cu nonșalanță o corcitură de câine. Fetița l-a arătat cu mâna și a exclamat cu vocea subțire și pătrunzătoare ca o goarnă:

— Mio, Mio, Mio! Și-a ridicat brațele către câine și i-a tremurat buza când câinele s-a oprit o clipă, apoi a plecat mai departe. Sara l-a privit pe Aaron dezamăgită.

Mio. I s-a oprit vocea în gât. Derry s-a aplecat spre ea și a îmbrățișat-o. Apoi i-a explicat lui Aaron care era nedumerit:

— Îi e dor de Milo. Ea și câinele erau nedespărțiți. Aaron a încercat s-o consoleze pe fetiță.

— Nu-ți pot aduce câinele chiar imediat, dar se ocupă

oamenii mei de asta.

— Te-ai și interesat? Derry l-a privit cu surprindere. Aaron a zâmbit încurcat.

— Da, Derry. Că cei mici au nevoie de animalul lor preferat. Sângele i-a năvălit în obraji.

— N-am vrut să spun că nu ești sensibil la nevoile lor, Aaron, dar n-am știut...

— Nu m-ai înțeles, a rostit el aspru. Nimeni nu știe asta mai bine ca mine, doamnă.

Aaron s-a ridicat de lângă fetiță. Fața lui părea cioplită în lemn.

— Vine autobuzul. Kim a coborât din autobuz. Lee a urmat-o tăcut, dar vesel.

—... și tati, am văzut un cuib de pasăre și am atins cuibul și... am văzut... și mâine trebuie să aduc un pachetel cu prânzul și... Lee i-a zâmbit lui Derry.

— A fost bine. S-a uitat la Aaron. Au soccer dar îl numesc fotbal și cricket.

— Ne putem exersa pe pajiște, i-a zis Aaron băiatului. Deși nu sunt prea grozav la cricket. Lee l-a consolât.

— Lasă că te învăț eu. Derry era emoționată. Nu-l mai văzuse niciodată pe Lee atât de relaxat, de încrezător, cum era cu Aaron. Aaron cu Sara pe umăr a început urcarea lentă pe cărare.

—... și nu sunt bățăuși ca Timmy Dearborn, cred. Kim s-a încruntat gânditoare, apoi s-a destins. Pisica lui Marybelle Wilcox are pisoi și ea spune că poate să-mi dea unul Aaron s-a întors și a întrebat-o:

— Ți-a spus prietena ta, Marybelle când vor fi pisoi înțărcați? Kim l-a privit cu ochii mari.

— Luăm un pisoi, Tati?

— Pisicuță, a spus Sara. Lee s-a uitat grav de la Derry la Aaron și n-a spus nimic.

— Ce crezi, Mami? Derry i-a privit pe toți.

— Cred că *Windrift* are mare nevoie de o pisică. Nu poți ști niciodată dacă n-apar șoarecii să cucerească lumea. Kim a început să strige de bucurie. Sara a aplaudat.

Lee a inspirat adânc și a zâmbit încrezător. Pisica

Tom E. era o mingiuică de puf alb-gri cu ochişori strălucitori, albaştri, care vor deveni aurii, aşa i-a asigurat Laszlo pe copii. Copiii ar fi rămas fire în şir întinşi pe burtă să privească ca năzbâtiile pisicuţei cu un mosor de aţă, o minge de cauciuc sau un şoarece de plastic. Jim Sagawa s-a cam enervat când nevinovata creatură i-a agăţat câteva fire din noul lui pulover roz, tricotat, din bumbac.

— Numai din pricina copiilor nu o s-o înec pe pacostea asta! a bombănit faţă de Derry privind la năzdrăvăniile din curte, în vreme ce sprânceana i se ridicase deasupra petecului care-i acoperea un ochi. Două zile mai târziu, când Tom E. s-a pierdut şi copiii erau disperaţi, Jim şi Barrow au scotocit pretutindeni prin grădină în vreme ce Laszlo răscolea întreaga casă. Când Jim l-a găsit pe Tom E. dormind sub un hibiscus, şi l-a cuibărit sub bărbie şi i l-a dat cu oarecare părere de rău lui Kim cea nerăbdătoare. A remarcat că Derry îl observase, aşa că a dat din umeri.

— N-am vrut decât să-i ajut pe copii.

— Te cred, nu-i vorba de altceva, i-a zâmbit Derry bărbatului care se îmbujorase.

Pentru Lee şi Kim a fost bine la şcoală, mai cu seamă după ce Lee a intrat în echipa de fotbal, iar el şi Kim s-au cunoscut cu gemenii Wendell, Archer şi Ann.

Deşi Ann avea cu doi ani mai mult decât Kim, fetiţa aceea placidă părea a fi un pandant perfect al micuţei neastâmpărate. Cei patru au devenit din ce în ce mai apropiaţi şi nu trecea zi în care să nu fie vorba despre gemeni.

Într-o dimineaţă, când în faţă la *Windrift* a tras o maşină care-i aducea pe copiii Wendell să-şi petreacă ziua cu Lee şi Kim, Derry a avut grijă să fie şi ea de faţă, astfel că a putut face cunoştinţă cu Mary Wendell.

— Copiii noştri au devenit foarte apropiaţi, a zis Mary cu cârlionţii blonzi mângâiaţi de soarele din Bermuda.

— Da, i-a zâmbit Derry. De ce nu rămâneţi puţin? Am putea face un picnic sau să înotăm. Mary a privit-o cu părere de rău.

— Aș vrea, dar am oră la coafor. Pot să păstrez invitația pentru altădată?

— Oricând.

— Miercuri?

— Grozav. Derry a zâmbit și i-a făcut cu mâna până când cealaltă femeie a dispărut din vedere la curba șoselei.

CAPITOLUL 7

Miercuri era o zi tipică pentru Bermuda, călduroasă și însorită. Derry răsuflă ușurată când i-a zărit pe Wendelli apărând pe șosea într-un Volvo zgomotos.

Laszlo îi spusese lui Derry că o să ducă pe plajă toate cele necesare, inclusiv un frigider portabil pentru băuturi și altul pentru salate. N-or să lipsească brânza și biscuiții pentru gustări, dar (și aici se încruntase spre copii) nici într-un caz n-or să mănânce de la negustorii de pe plajă. Mai bine brânzeturi și fructe.

— Laszlo, s-a văicărit Derry văzându-l cum căra cutii cu mâncare și le încărca în microbuz. Nu plecăm pentru o lună. Laszlo a ieșit de după microbuz și i-a privit pe cei patru copii vioi.

— Nu, doamnă, nu plecați pentru o lună, dar copiilor o să le fie foame.

— Ți-a dat peste nas, a murmurat Mary din spatele lui Derry.

Derry și-a pus o mână la gură să-și înăbușe râsul și a dat aprobator din cap înspre Laszlo. Sara a pășit legănat în direcția lui Laszlo cu pisica Tom E. În brațele dolofane. Dintr-un motiv numai de el cunoscut Tom E. n-o zgâria niciodată pe Sara orice i-ar fi făcut ea, deși era bine știut că dădea cu lăbuța în toată lumea.

— Pisi... a gângurit gara.

— Nu, nu, domnișoară Sara. Pe Tom E. trebuie să-l lăsăm acasă. Nu vrem să se piardă, nu-i așa? i-a zis Laszlo cu vocea catifelată cu care sa adresa de obicei copiilor. Sara și-a scuturat capul cu părul negru și drept, A ridicat pisica spre Laszlo care a luat-o cu o plecăciune, apoi i-a

dat-o lui Lee spunându-i să o ducă în cămară. Se făcuse prea cald și Derry a fost bucuroasă când au început să coboare spre plaja albă ca o dantelă mărginind apa turcoaz.

— Ești obosită? a întrebat-o Mary și a strigat-o pe Ann s-o ia de mână pe Sara.

— Poate că e un fel de reacție la vremea asta prea frumoasă, a dat Derry din umeri dorindu-și să nu mai simtă gustul acela de cocleală. De când ești prin locurile astea, Mary?

— De zece ani. Am venit din Anglia îndată după căsătorie, când James a primit o slujbă la Compania de telefoane din Bermuda. N-am avut. Niciodată motive de regret.

— Te cred. În Anglia vremea e la fel de mohorâtă ca și în regiunea mea, a râs Derry, și-a umezit buzele uscate și a oftat cu ușurare când a văzut șezlongurile așezate sub un adăpost de lemn. Râvnea la un pic de umbră și o băutură rece. S-a gândit cu recunoștință la Sir Rupert care plasase acele paravane de lemn pe plajă. Putea sta acolo liniștită fiind foarte aproape de copiii care se jucau la malul apei.

— Intri în apă? a întrebat-o Mary în vreme ce-și scotea halatul rămânând într-un bikini verde smarald pe corpul ei durduliu.

— O să intru. Derry s-a ridicat oftând zgomotos. Mă tem că azi sunt mai leneșă ca de obicei. Derry n-a zăbovit prea mult în apa adâncă. Avea o ciudată senzație de oboseală și de greutate în mâini și picioare. Anii de înot competitiv o învățaseră că forțarea limitelor fizice nu-și avea rostul decât la antrenamente. S-a întors la mal și le-a privit pe Mary și pe Sara jucându-se cu mingea. S-a trântit la marginea apei întinzând brațele spre copilul înveselit. Sara i s-a urcat pe genunchi.

— Îi e un pic teamă de apă. Mary a gădilat copilul sub bărbie.

— Știu. Nu se simte ca lumea în apă decât când e în brațele lui Aaron.

— Nu-i de mirare, a observat Mary. Am crezut că

soțul meu e voinic, dar al tău e uriaș. A privit-o nedumerită o clipă. E ciudat că tu și el aveți accente diferite.

— El e din Boston. Eu sunt din statul New York. Sigur că accentele sunt foarte diferite, a fost Derry de acord și a simțit deodată că-i vine să leșine.

Mary a luat copilașul din poala lui Derry.

— Hai din nou la umbră. Și-a întors capul spre cei patru copii absorbiți de construirea unui castel din nisip. Ei se descurcă! În scurtă vreme Sara a început să caște și s-a încolăcit într-un colțișor cu „pătulică diagă” strânsă lângă ea.

— La doctor ai fost? Sau crezi că e prea devreme? a întrebat-o Mary privind de la copilul adormit la Derry și invers. A venit la timp. Sara va fi deja măricică și Telford va jindui după un altul.

— Ce tot spui tu acolo? s-a interesat Derry cu o voce slabă. Mary a privit-o încruntată.

— Scuză-mă, Derry, poate nu voiai să-mi spui. S-a strâmbat. Să nu crezi că-mi bag nasul unde nu-mi fierbe oala. Crede-mă. Nu mi-am închipuit că n-ai chef să vorbești despre asta.

— Nu e vorba de așa ceva. Dar, greșești. Dacă te gândești la ce-mi imaginez eu...

Nu, e imposibil.

— Vrei să spui că nu crezi că ești gravidă? Nu fi prostuță. Mary a ridicat din sprâncene. Așa e. N-ai mai fost însărcinată până acum. Mereu uit. Pari a fi mama adevărată a copiilor. A dat din umeri. M-ar mira totuși extrem de tare dacă n-ai fi gravidă. După calendarul tău, ce crezi?

— Știu eu? Drept să-ți spun, nu-l mai prea folosesc în ultima vreme. A, îmi pare că a trecut ceva vreme de la ultimul ciclu, dar... Nu! E exclus. Nu acum. E târziu. Am douăzeci și șapte de ani. Vorbele, tâșneau unele după altele din gura lui Derry.

— Douăzeci și șapte este tocmai vârsta potrivită să faci un copil, a chicotit Mary. Derry a respirat adânc.

— Da, da, nu-i așa? Și-a mușcat buza. O să... o să „fiu

mamă pentru patru copii cu toate că fac unul pentru prima dată acum.

— Mi se pare că începi să accepți ideea mea... că, adică, ești gravidă, asta-i.

— Cred și eu că sunt.

— Ce-o să zică bărbatul tău?

— Nu știu, a șoptit Derry. Ce-o să spună Aaron? Oare își mai dorește un copil? O

S-o întrebe de ce înainte nu rămânea gravidă? Măi bine n-ar întreba-o, s-a gândit. Nici eu singură nu cunosc motivul.

Restul zilei a trecut precum o ceață roz. Se simțea amețită, dar mulțumită.

Senzației de greutate îi luase locul un fel de plutire stranie. I se părea ireală senzația nisipului care se scurgea printre degete. Razele soarelui acționau asupra ei ca un balsam, briza oceanului părea că o mângâie numai pe ea. A mâncat două jumătăți de ananas și trei banane.

— Întotdeauna mi-au plăcut fructele, i-a explicat lui Mary care o contempla cu sprâncenele ridicate.

— Am mai auzit eu de forța sugestiei, dar e caraghios. Nu înseamnă că, dacă ți-am zis că s-ar putea să fii însărcinată, să ai imediat tot felul de pofte.

— Îmi plac fructele. Derry a privit-o fix, luând și un măr, bucuroasă că-i trecuse greața. Înainte de a pleca, Mary i-a invitat pe Aaron și pe Derry la ei acasă, în St. George's, la cină.

— Nu-i ca la voi, la *Windrift*, dar e bine.

— Ar fi grozav să venim la cină vineri. E o zi potrivită pentru că lui Aaron îi place să fie acasă întotdeauna la sfârșitul săptămânii.

— O să-i spui la noapte de copil? a întrebat-o Mary și le-a zis copiilor să-și strângă șezlongurile pentru că trebuie să plece acasă.

— A... Mary, ce-ar fi să nu spui nimănui nimic deocamdată? a întrebat-o Derry simțind că se înroșește când Mary a privit-o și a încuviințat.

Vreau, înainte de orice, să mă obișnuiesc eu cu ideea

asta. Și, bineînțeles, să mă consulte un doctor.

În seara aceea, când Aaron a sunat din St. Thomas și i-a zis că are o problemă, așa că n-o să se întoarcă până vineri, ea s-a simțit în același timp ușurată și dezamăgită.

— Derry? Derry, mai ești acolo? S-a întâmplat ceva? Derry, răspunde-mi. La sfârșit el avea vocea pur și simplu sugrumată.

— Nu. Nimic. Eu îți vorbesc, dar cred că e o legătură proastă. Sper să te descurci.

— Ai ceva la stomac de la apă? Sau ești în regulă? Derry a trebuit să-și acopere gura cu mâna pentru a-și înăbuși și râsul și plânsul.

— Sunt bine, a reușit să spună. Pa, Aaron. Ne vedem vineri. A pus telefonul la loc cu un clinchet ușor, rămânând lângă el o vreme, apoi s-a dus pe terasă. A auzit voci și râsete apropiindu-se de casă și s-a ascuns în umbră. Erau Jim și Barrow. Din vorbele lor a înțeles că se duceau la Hamilton pentru un pic de viață nocturnă. Bermuda avea viață de noapte, a reflectat Derry auzind cum se îndepărtează mașină și gândindu-se la cei doi bărbați care aveau nevoie de ceva distracție, în revanșă. S-a întors în hol, frământând în mâini petecul de hârtie pe care Mary îi scrisese adresa și numărul de telefon al medicului care avusese grijă de ea la nașterea gemenilor. *Henry Lawrence, M.D.* Așa scria. Ce avea să-i spună doctorul? A încercat să-și domolească emoția în vreme ce urca pe scara spiralată spre dormitorul pe care-l împărțea cu Aaron. Aaron! El ce-o să creadă? Nu putea face nici cea mai vagă supoziție. Creierul îi era complet golit de idei.

Se gândise că o să-i fie greu să adoarmă, dar după un duș, s-a strecurat între cearceafuri, a închis ochii și dusă a fost.

A doua zi, după ce ea și Sara i-au condus pe Kim și pe Lee la autobuz și s-au întors încet acasă cu pisica Tom E., sărind în jurul lor și la orice lucru care zbura prin aer, a reușit să-l sune pe doctorul Lawrence și să se programeze.

Nu i-a prea convenit când asistenta i-a spus că doctorul o putea primi vineri dimineată. Și-a ținut respirația o clipă gândindu-se dacă Aaron nu se va întoarce cumva în Bermuda dis-de-dimineată.

— E bine. Deci la zece treizeci. O să fiu acolo. Derry a dus singură copiii la plajă când s-au întors de la școala Lee și Kim pentru că Telford își luase o zi liberă să-și rezolve niște treburi. Nu se știe de ce, Kim era cam certăreață. S-a supărat pe Lee și a admonestat-o pe Sara, a cărei fețișoară tremura când s-a dus spre Derry.

— Kim, vino aici, a chemat-o după ce a mângâiat-o pe Sara care s-a întors la Lee. Stai un pic lângă mine, la umbră, i-a arătat un loc pe pătură.

Au rămas așa pentru câteva clipe lungi, privind la revărsarea valurilor turcoaz.

— Derry, eu sunt grasă? Sunt tâmpită? Cynthia Bills a spus că sunt o yankee grasă și tâmpită. Sunt?

— Nu, nu ești. Ești Kimberley Lathrop, despre care Tati a spus de multe ori că este fetița lui frumoasă. Ce? Cynthia e mai deșteaptă ca tata? Kim a privit-o fix, apoi i-a apărut pe obraji un zâmbet.

— Nimeni nu este mai deștept ca Tati.

— Și eu cred la fel, a zis Derry cu o voce egală, furioasă pe ea însăși pentru că asta îi era părerea. Îmi pare bine că ești de acord că Cynthia asta nu poate fi prea deșteaptă de vreme ce nu știe ceea ce Tati știe. Kim a dat din cap în sus și în jos făcând să-i iasă în evidență gropițele. S-a ridicat scuturându-și nisipul de pe ea.

— Să-i spun Sarei că o ajut să construiască un castel din nisip. A privit-o cu coada ochiului pe Derry. Poate c-o să-l ajut și pe Lee.

— E o idee minunată. Derry a privit-o pe fetița care topăia spre ceilalți doi copii și a simțit brusc o sfâșiere la gândul că vor mai exista momente de viață în care Kim va suferi la fel sau mai tare.

O să vină întotdeauna să-i povestească mamei? Derry a simțit că i se încețoșează ochii. De câte ori o fi suferit Lee jigniri fără să-i fi spus nimic? S-a lăsat pe spatele

scaunului de plajă și a privit spre copii. Nu-i ușor să fii părinte. De ce oi fi simțind eu nevoia să-i țin în puf și să nu-i las să se izbească de greutate? Toți părinții or fi la fel? Derry a oftat. Până a reușit să-i convingă de faptul că trebuiau să meargă acasă, la cină, era și ea la fel de obosită ca Sara.

De-abia-și mai ținea ochii deschiși cât timp a trebuit să supravegheze baia fetelor.

— Doamnă Lathrop, vă rog. Am eu grijă de copil. Dacă îi săruțați și le spuneți noapte bună, fac eu ce mai trebuie. Derry s-a străduit să-i zâmbească femeii și s-a trezit în schimb că-și înăbușea un căscat. A fost însă de acord, i-a sărutat și i-a îmbrățișat pe fiecare, și-au spus rugăciunile și a plecat în apartamentul ei din cealaltă parte a casei. Nu era prima oară când îl binecuvânta pe Aaron pentru insistența lui a de fi luat o guvernantă. Era atât de comod pentru ea că avea pe cineva care stătea noaptea alături de copii.

S-a asigurat că pisica Tom E. se afla în patul său din cămăruța apropiată de camera lui Laszlo, apoi a urcat scările ca să se culce. S-a trezit din somn de parcă s-ar fi ostenit să iasă de sub o avalanșă de mingi de bumbac.

— Io! a răspuns greu la telefon umezindu-și buzele uscate.

— Te-am trezit, iubito? Nu e decât nouă treizeci. Ce cauți în pat la ora asta? Ești bolnavă, Derry? Spune-mi! Ce-i cu tine?

— Nimic. Am stat prea mult la soare și mă simt obosită.

— Așa? Copiii sunt bine? Mi-e dor și de ei.

— Poftim? Da. Se simt grozav. Lui Derry i s-a ridicat sângele în obraji când s-a gândit la programarea de la doctorul Lawrence din ziua următoare. A cuprins-o panica la gândul de a-i spune lui Aaron. Apoi s-a simțit ușurată pentru că oricum nu era cazul să discute veștile la telefon.

— Derry, ce este? Vocea lui Aaron a mai coborât un pic. Părea un vânător care-și pândește prada.

— Nimic. Mintea i s-a revoltat la bănuiala enervantă

că i-ar putea citi gândurile chiar de la mare distanță. Convorbirea asta trebuie să coste cam mult.

— Derry.

— Aaron, zău, trebuie să mă culc la loc. Sunt așa de obosită.

— Foarte bine! Cuvintele lui au căpătat duritate de oțel. Te văd mâine după-amiază.

Derry s-a uitat lung la receptorul din mâna ei și bâzâitul care se auzea i-a indicat întreruperea convorbirii.

— Nu te grăbi, a șoptit cu buzele ca de plastic. Și-a închipuit că o să se frământa în așternuturi după convorbirea cu Aaron, dar a uitat și de soare și de briza oceanului. A căzut într-un somn profund, convinsă că nici n-o să-și poată închide ochii. A doua zi, Kim și Lee au plecat la școală fugind în josul potecii. Derry i-a urmat cu încetineală și cu Sara a venit după ea. Sarei îi curgea nasul, ceea ce, a asigurat-o Telford, era consecința plajei prelungite din ziua precedentă. Derry s-a simțit un pic cam vinovată pentru că lăsase copilul să răcească, i-a zâmbit lui Telford și a căzut de acord că o răceală nu însemna mare lucru. Asta n-a făcut-o să nu se simtă vinovată. La jumătatea drumului în pantă a ridicat copilașul și l-a cuibărit în brațele ei mergând după exuberanții Kim și Lee.

Înainte de a urca în autobuz, Lee a alergat înapoi până la Derry.

— Pot să-ți spun că azi Kim se simte mult mai bine. Derry a înghițit în sec constatând cât de intuitiv era băiețelul cel tăcut și în ochi i s-a ivit o scânteie de mândrie pentru că acesta era fiul ei. În acea dimineață Sara s-a alintat și n-a vrut s-o lase pe Derry să plece o clipă de lângă ea. De aceea a fost o ușurare când fetița a adormit și Derry s-a putut pregăti să plece la doctor: Laszlo a informat-o că Jim și Barrow luaseră cele două mașini, una să aducă provizii pentru casă, și cealaltă ca să-l aștepte pe Aaron la aeroport. Deci, nu exista nicio mașină pentru ea. A răsuflat adânc și i-a cerut lui Laszlo cheile de la motoreta lui Jim.

— Nu te speria, am făcut exerciții pe drumurile mai

puțin circulate și o să mă descurc. L-a liniștit pe Laszlo ca nu se va duce departe. Nu i-a mai spus că doctorul Lawrence își avea cabinetul pe șoseaua de trafic greu care ducea la Hamilton. Derry a fost mândră de felul în care a condus motoreta. Când un autobuz a claxonat-o, a avut prezenta de spirit să-i facă semn șoferului s-o depășească. A ajuns la cabinet fără probleme și mulțumită de sine. Nu se aștepta, dar a fost introdusă de îndată în biroul doctorului. A fost extrem de surprinsă de tinerețea doctorului Lawrence. Nu părea a fi mai în vârstă decât Aaron.

Consultația cam lungă a devenit suportabilă datorită competenței lui simpatice.

Când i-a spus să se îmbrace și să vină înapoi în cabinet, iar asistenta a ajutat-o să se ridice de pe masa de consultații, lui Derry îi tremurau picioarele.

— Ești la primul copil, drăguță? a întrebat-o blând doamna durdulie cu cocul cenușiu și cu halatul scrobit. A ajutat-o pe Derry să-și tragă fermoarul la fustă și i-a dat poșeta.

— Într-un fel, i-a răspuns Derry femeii uimite. Fără a-i mai lăsa timp s-o întrebe și altceva a pornit-o pe coridorul scurt în biroul doctorului. S-a așezat în fața lui, la masă, și a tăcut câtă vreme doctorul a continuat să scrie într-un dosar. Derry a presupus că era al ei. Doctorul a privit-o zâmbitor.

— Sunteți în formă bună, doamnă Lathrop. N-ar strica să vă mai îngrășați nițel și sângele ar trebui să fie puțin mai bun, dar în general, sunteți o gravidă în luna a doua și sănătoasă.

— Așa de avansată? s-a holbat Derry la el înțelegând că rămăsese însărcinată la câteva zile după căsătorie. Doctorul a ridicat din sprâncene.

— Da, așa de avansată. E ceva ce nu vă convine? Derry a negat încet din cap. I-a mulțumit doctorului, i-a promis să facă gimnastică, dar nu în exces, și să stea mult în aer liber. S-a ridicat și a plecat cu un aer de somnambulă, i-a mormăit un rămas bun doctorului, a

strâns rețeta cu vitaminele prescrise în mână și a trecut fără să se uite nici la dreapta, nici la stânga prin salonul de așteptare.

Mergând pe motoretă pe drumul spre *Windrift* a început să cânte. A observat că șoferii care treceau o priveau, dar nu le-a acordat nicio atenție. Le-a făcut cu mâna celor dintr-un autobuz și a continuat să intoneze cu un alto puțin cam fals melodia „E o zi neobișnuită”. Oamenii îi făceau cu mâna din curțile caselor lor și un bărbat drăguț care avea un căluț numit „Tommy” și o colecție de papagali multicolori „cacadu” i-a strigat „Bună!” Derry a fluturat din mână către toți și, când a ajuns la intrarea din *Windrift*, a zburat cu virtuozitate în curte, dar cântecul i s-a oprit în gât când a zărit o mașină Ferrari venind spre ea, iar la volan se afla Aaron cu o față aspră. S-a oprit cu mare măiestrie, după cum și-a închipuit ea, dar Aaron părea a nu fi băgat în seamă performanța.

— La dracu, nu ești în stare să mă asculți când îți vorbesc? s-a răstit el și a ridicat-o de pe motoretă. A sărutat-o pe gură deloc aspru. Cum dracu să te fac să fii normală?

— Dar te ascult, a zis Derry cu o voce ascutită.

— Te-aș trage de urechi, de n-aș fi îngrozitor de depășit de mesajul telefonic pe care mi l-a transmis Laszlo. Și și-a plimbat limba pe gâtul ei.

— Ce mesaj? Derry a închis ochii de plăcerea provocată de ușoarele mușcături ale lui Aaron.

— Vin ai mei în vizită în Bermuda. Derry a gemut.

— Doamne, nu! Asta e îngrozitor. Râsul lui Aaron i-a zgâriat timpanele.

CAPITOLUL 8

Pentru Derry era clar că și dacă ar fi avut o lună pentru pregătiri în loc de șase zile, tot nu ar fi fost destul. Era înspăimântată de venirea mamei și a tatălui lui Aaron, a mătușii Sylvie, a vărului Donald, verișoarei Irene și a cine mai știe cui.

Familia Lathrop călătorea în grup întotdeauna. Traversau lumea împreună cu pisica și cu hrana ei favorită care costa o mie de dolari, numai să fie siguri că pisicuța o să se simtă bine la stomac. Ochii lui Derry s-au strâns de durere când și-a amintit că mătușa Sylvie își adusese câinele mops în apartamentul lor. Derry îl compătimise pe amărâtul ăla obez care părea a nu mai avea nici ochi, nici labe. L-a compătimit numai până în clipa în care a vomitat pe covorul din fața căminului și mătușa Sylvie a certat-o pe Derry că mâncarea fusese prea grasă încât Popo se îmbolnăvisese. Popo înghițise eclerul din farfuria mătușii pe când aceasta perora despre înțelepciunea oamenilor care se căsătoreau în cadrul propriei lor clase sociale. Întrucât Popo voise neapărat să stea în poala mătușii Sylvie, sigur că putuse înghiți desertul. Aaron, care în seara aceea avusese un dineu de afaceri, n-a fost în stare să priceapă starea aproape de isterie a lui Derry când ea îi povestise totul noaptea. Când l-a auzit râzând, Derry se înfuriase și ei se certaseră. Derry își amintea toate astea. Și, din cauza iminentei vizite, nu i-a mai spus lui Aaron vestea cu copilul. A mai făcut un control al camerelor în dimineața sosirii familiei Lathrop. Era cu Laszlo.

— Da, Laszlo, camerele sunt în regulă, cum zici. Mă... mă gândesc că părinții domnului Lathrop or să vrea să stea în camera trandafirie, iar doamna Kent o să vrea să aibă vedere spre grădină. Derry a zis așa fără să-și închipuie măcar o clipă că doamna Kent o să fie cât de cât satisfăcută. Și-a încordat, buzele. Dacă bătrâna scorpie o să le spună ceva neplăcut copiilor, o să aibă de-a face cu mine, s-a gândit Derry strângându-și pumnii. Ce părere ai, Laszlo? Cred că e totul cum trebuie. L-a privit pe bermudianul cel înalt și și-a relaxat degetele. Și mâncarea e pregătită... cu tot ce am spus să se gătească?

— Da, doamnă. Bucătarul știe că nu trebuie să-l servească pe domnul Lathrop cu crustacee și pentru doamna Kent avem briose. Fața impasibilă s-a înmuiat pentru o clipă. Aveți încredere în mine, doamnă. Eu le cunosc pe cele două doamne...

Ăăă, bine. Derry a oftat și și-a privit ceasul.

— Oh, Doamne, e târziu. Cred că domnul Lathrop i-a și luat de la aeroport. Trebuie să mă schimb, Laszlo... Derry a continuat să-i vorbească îndreptându-se spre camera ei... măsuța de servit băuturi e pe terasă. Să nu uiți saleurile și brânza...

Derry și-a aruncat hainele de pe ea și-a stricat de două ori rujul de pe buze și până a reușit să-și pună rochia cu spatele gol i-au transpirat mâinile.

Își punea comprese reci la încheieturile mâinilor când Telford a adus copiii la ea în cameră.

— Se zărește deja mașina pe șosea, doamnă Lathrop, a informat-o, iar sclipirea din ochi a convins-o pe Derry că bona o înțelege. Derry a luat-o în brațe pe Sara și a dezmiertat-o. I-a privit pe Kim și Lee.

— Ei bine, dacă nu ne vor fi pe plac, n-au decât să se ducă la d... Derry a observat expresia plină de interes a lui Lee și a schimbat-o, tocmai la Barbados.

I-a pierit zâmbetul de pe față și a coborât cu copiii pe scările largi în momentul în care Laszlo deschidea ușa de la hol.

— Ataci a șoptit Derry. Când se afla pe penultima treaptă i-a observat pe pisoii Tom E. cu fața spre un colț al holului, cu părul zbârlit și scuipând.

— Ce se în... a privit Derry fascinată la animalul pândit de Tom E. care și-a ales să fugă prin fața ușii exact când se deschidea.

— Tom vânează șopârle din nou, a strigat Kim cu ochii măriți când a văzut șopârla fugind printre picioarele femeii care intra în casă.

— Oprește-te, Tom, a strigat Lee când au început țipetele. Asta e Abraham, șopârla mea.

— Abraham, a repetat încet Derry și a închis ochii o clipă, apoi l-a auzit pe Aaron înjurând și strigând:

— Laszlo, prinde-o pe mătușa. S-a împiedicat de blestemata asta de pisică.

Mamă, calmează-te! Tată, ia-o de braț! Ce naiba se întâmplă aici?

— Pendleton, Aaron înjură? a gemut mama lui Aaron.

— Știu eu? în casa asta de demenți pot exista motive pentru înjurături, a tușit tatăl lui Aaron ca să-și calmeze nevasta isterizată.

— Aruncă apă rece peste ea, Pendleton, i-a tunat vijelioasă mătușa Sylvie, apoi a pătruns pe ușă ca o corabie bătrână cu toate pânzele sus.

— Oh, Derry, ești pe-aici? Ce mai faci, fato? Ești un pic cam slăbuță, aș spune. De ce-ați fi vrând voi fetele să arătați ca bețele, nu știi! A cui este blestemata asta de pisică? Obiectul trebuie înecat. E o pacoste. Ușa s-a deschis iar larg și ceilalți s-au revărsat în hol cu tot cu Aaron vânat la față care încheia convoiul împreună cu Jim și Barrow.

— Unde dracu ești Jim când am nevoie de tine? a zis Aaron printre dinți.

— Nu! a țipat Kim stând în fața lui Derry. Lee a venit și el lângă fetiță. Nu, n-o să-mi îneci pisica, nu te las. Aaron i-a privit pe copii cu gura căscată. Mătușa Sylvie și-a umflat nările și a inspirat adânc. Înainte ca femeia să poată vorbi,

Derry a pășit pe lângă cei doi copii având-o pe Sara în brațe.

— Nu firește, nimeni n-o să-l îneci pe Tom E. dar cred că o să-i spui mătușii Sylvie că-ți pare rău că ai strigat. Nu-i așa? Derry a pronunțat cuvintele calm, fiind conștientă că zgomotul din jurul ei era în creștere. Și-a ținut ochii pe Kim tot timpul asta. Kim a înghițit în sec.

— Îmi pare rău, nu trebuia să strig. Derry i-a zâmbit fetiței și Aaron a luat-o pe Kim în brațe și i-a făcut semn lui Lee să înainteze.

— Sigur că n-ai vrut să strigi. Ești o fetiță bună. Știu asta. Zâmbetul a revenit pe fața copilului. S-a uitat la șopârla pe care Lee o acoperea cu corpul lui în vreme ce-l mostra pe Tom E. Aaron a pus-o jos pe Kim.

— Du-l ia bucătărie pe Tom, Kim, până reușește Lee ceva cu... Abraham. Aaron s-a întors spre Derry zâmbitor.

— Când a adoptat șopârla?

— Acum câteva zile, a dat Derry din umeri și a dezmiardat-o pe Sara care, la rândul ei, s-a strâns lângă „pătulică diagă”. Nu știam că i-a dat și-un nume.

Derry a pășit în față spre mama lui Aaron care răsufla sacadat și bombănea ceva despre animalele pe care e preferabil să le ții afară.

— Ce mai faceți, doamnă Lathrop? Domnule Lathrop?

— Mi se pare, Derry, că te-ai măritat din nou cu feciorul meu. Doamna Lathrop și-a tras sufletul și voia să continue când Laszlo a apărut și i-a poftit să-l urmeze în salon unde fusese servit ceaiul. Derry a rămas câteva clipe lungi în hol, cu ochii închiși. L-a binecuvântat pe bermudianul care o deturnase pe soacra ei pentru moment și s-a întrebat cât o să poată suporta societatea familiei lui Aaron.

— Deschide ochii și încetează să vezi totul în negru. Nu va fi rău. N-o să admit eu să fie rău. Aaron a tras-o spre el și a sărutat-o pe păr. I-a zâmbit Sarei care se întindea spre el și a luat-o în brațe. Hai, Derry, vreau să le fac cunoștință copiilor cu Mama și Tata.

— De ce? Ca să ne poată fierbe pe toți în ulei, nu numai pe mine?

A mormăit și l-a urmat târșându-și picioarele. Copiii au fost prezentați familiei. Derry și-a ținut răsuflarea până când Telford a venit și a luat copiii din cameră. Fața subțire a vărului Donald a tremurat de dezgust. Ochelarii lui cu rame de бага păreau opaci în razele de soare care pătrundeau prin ușile de sticlă deschise.

— Doamne, Aaron, nu am avut niciodată orientali în fami... Vocea vărului Donald s-a pierdut când Aaron a țâșnit în picioare rânjind. Ce vreau să spun, e că...a... este o experiență unică în familia Lathrop. Aaron a deschis gura, dar Derry i-a luat-o înainte, după ce și-a dres glasul în grabă.

— Perfect, Donald, băiete. De când te-am cunoscut prima oară m-am gândit că tu reprezinți latura comică a familiei Lathrop, fapt care demonstrează că te poți adapta la orice.

— Ia vezi... a început Donald.

— Pendleton, Derry este ironică cu Donald? a întrebat doamna Lathrop.

— Ascultă... s-a umflat verișoara Irene. Aaron a pufnit în râs făcându-i pe toți să se întoarcă spre el. Liniștea s-a generalizat când Aaron și-a ridicat paharul și a toastat în direcția soției lui.

— Parcă s-a mai stilat un pic, nu-i așa? Mătușa Sylvie a părut să-și extragă vorbele direct din polipii nazali. O să torn eu ceaiul, Laszlo.

— Nu, Laszlo, servesc eu, a spus Derry pe un ton calm, dar cu inima bătând să-i spargă pieptul. S-a așezat pe canapeaua albastră și a înclinat din cap spre bermudian care a adus de îndată tava de argint gravată cu blazonul lui Sir Rupert în fața ei, cu tăvițele cu prăjituri și trufandale așezate de o parte și de alta.

— Tot cu lămâie vrei, Sylvie? Derry a privit neutru spre femeia cu sprâncenele ridicate. Știa că faptul se datora lipsei cuvântului „mătușă”. Sau preferi cu frișca și zahăr?

— Fără nimic. Machiajul perfect al femeii a părut puțin cam boțit când a luat ceașca din mâna lui Derry. Derry a servit pe toată lumea întrebându-l pe fiecare cum preferă.

— Ar fi putut să-și amintească de faptul că eu vreau cu frișca și zahăr, Pendleton, a oftat mama lui Aaron amestecând o dată spre dreapta și de două spre stânga.

— De ce? a zâmbit Derry. Poate ți-ai schimbat gusturile. Se mai întâmplă.

— Nu mie. Doamna Lathrop a clipit de câteva ori și a strâns din buze.

— Las-o moartă, Adelia, a zis Lathrop când și-a primit ceașca de la Derry și dând din cap când ea a ridicat bolul cu frișca peste ceașca lui. A tușit.

— Îmi plac copiii ăștia, Derry. Sunt îndrăzneți. Aaron a fost întotdeauna îndrăzneț în ciuda soției și surorii mele.

— Pendleton, s-a văicărit Adelia.

— Ești un prost, Pendleton, a șuiertat Sylvie de a

făcut-o pe Adelia să-și pună întrebarea cu halul în care a ajuns lumea asta.

— După mine - vărul Donald s-a ridicat în picioare luând o înghițitură de ceai - Derry ar trebui să fie recunoscătoare că trăiește în casa asta veche și frumoasă. A furnizat pe nas. Sper că eu o să mă simt aici la fel de bine ca pe vremuri, i-a aruncat lui Derry o privire de bufniță, stând în imediata apropiere a mătușii Adelia. De aceea nici nu a observat că Aaron își încleșta și-și descleșta pumnii.

Derry l-a privit pe vărul Donald zâmbind.

— De ce nu-ți iei o cameră la *Hotelul Loew* de pe plaja Bermuda? Nu-i departe și acolo poți să te simți cât de bine poțezi. Derry s-a uitat în ceașca ei la exclamațiile de: "la te uita!" și „N-aș fi crezut!" care zburau în jurul ei.

— Ce spui de treaba asta, Aaron? a accentuat fiecare cuvânt mătușa Sylvie.

— Nu sunt de acord cu Derry. Cred că pentru Donald ar fi mai potrivit *Princess*.

Este în „Hamilton și e mai aproape de grupurile de turiști. Aaron i-a întins lui Derry ceașca să i-o umple din nou. Mii de alte bombăneli s-au auzit în cameră.

— Deci cam așa baie vântul? Vocea mătușii Sylvie suna aproape blândă, iar ochii ei căprui păreau a sclipi cu o înțelegere subită.

Irene și-a umezit buzele, s-a uitat la mama, apoi la fratele ei și a deschis gura.

— Las-o baltă, Irene, i-a zis tandru Aaron.

— Deci, Aaron, mătușa Sylvie a furnizat pe nas, ești fericit cu copiii ăștia?

Din nou Derry a vorbit înaintea lui Aaron.

— Suntem, la fel ca toți părinții. În unele zile ne este mai ușor să-i iubim decât în altele, dar și când suntem nevoiți să ne străduim să-i iubim, ei tot copiii noștri rămân.

— Pendleton, Derry l-a întrerupt întotdeauna la fel pe Aaron? a întrebat cu o voce plângărească doamna Lathrop.

— Și fata a devenit îndrăzneță, i-a răspuns tatăl lui Aaron, cu mirare în voce.

— Doamnă, Laszlo a vorbit cu cel mai glacial accent

englezesc al lui. Camerele sunt pregătite pentru oaspeți. Îmi permiteți să-i conduc? Cum Laszlo nu dictase niciodată până atunci când trebuiau conduși oaspeții în camerele lor, s-au întors spre ei mai multe fețe uimite.

— Da, mulțumesc, Laszlo, o să fie bine, a răspuns Aaron în locul îngâduratei Derry.

— Ți-ai recrutat cadrele, nu Derry? Mătușa Sylvie a tășnit în picioare, mototolind în mână șervețelul fin de damasc irlandez. S-a repezit afară din salon. Presupun că cina este la opt?

— La șapte, doamnă. Copiii sunt obișnuiți să stea după cină câțva timp cu părinții lor, a anunțat Laszlo pe un ton sobru, privind pe deasupra capetelor întoarse spre el.

— Dar i-am spus că o să mutăm ora de cină.. a murmurat Derry când Aaron a luat-o de braț și a condus-o pe scări spre apartamentul lor situat în cealaltă parte a casei. Aaron a râs când a împins-o în living și a închis ușa după el.

— Laszlo are o intuiție grozavă în privința priorităților de aici, de la *Windrift*.

Oaspeții sunt tratați cu cea mai mare curtoazie, dar nu trebuie lăsați niciodată să se amestece în treburile familiei.

— A, da? Derry s-a întors cu fața la el și i-a crescut pulsul văzându-l cum aruncă deoparte cămașa și se apropie parcă plutind de ea.

— Ai avut succes în călătoria asta? a întrebat Derry abia suflând.

— Mare. Aaron s-a aplecat deasupra ei fără s-o atingă cu mâinile, iar buzele lui s-au apăsă peste buzele ei. A mușcat-o ușor de buza de jos și a făcut-o să deschidă gura.

— Nu-i rău să discutăm, despre ce-ai făcut, a înghițit Derry încercând fără mare succes să-și țină ochii deschiși.

— O să-ți spun tot, a mormăit Aaron în vreme ce desfăcea rapid nasturii de la rochia subțire, de bumbac. Arăți splendid în chestia, asta albastră. Ți-am văzut în spate adâncitura aia frumoasă. Nu m-a amuzat ideea ca Donald sau Tata să vadă același lucru. S-a încruntat. Nu

porți sutien.

— E căpușită sus. Lui Derry i se părea că limba i se dublase iar cuvintele sunau amețite parcă.

— Nici n-ai nevoie de sutien. Aaron s-a aplecat spre porțiunea umedă dintre sânii ei. Ai sâni tari, delicioși. I-a frământat carnea cu o concentrare amoroasă și o cută întrebătoare în zâmbetul leneș. Cred că Bermuda îți priește, iubito. Sânii ți s-au mai împlinit, deși parcă n-ai luat în greutate prin alte locuri. Ar trebui să te mai îngrași.

— Probabil o voi face. Derry s-a lăsat pe spate. Aș vrea să vorbesc cu tine despre asta... sau despre altele. Derry a suspinat, căci Aaron a continuat să-i scoată rochia și cu o parte a minții a notat tratamentul supărător acordat hainelor ei.

— Vrei să vorbim despre creșterea în greutate? Acum? La naiba, ai o sincronizare mai ciudată decât nisipurile mișcătoare... nu, așa ceva nu există, a murmurat nu prea clar Aaron.

— Dar...

— Derry, vorbim mai târziu, toată noaptea, când dorești, dar nu acum... Aaron a ridicat-o în brațe și i-au sclipit ochii privind-o, iar sângele i s-a urcat în obraji. E posibil să nu te las să cobori la cină.

— Aaron! Derry era pe jumătate amuzată, pe jumătate speriată. Apoi a uitat totul în afară de dorință, a ei pentru el, și a lui pentru ea. Îndrăgea acest corp tare, musculos care o acoperea ca o pătură ritmică.

Făcuseră dragoste de nenumărate ori în anii petrecuți împreună, dar acum era o diferență subtilă, o nuanță în plus, fără nume. Simțea un fel de erupții senine, uragane liniștitoare totuși, pentru prima dată de când erau împreună. Simțurile lui Derry au înregistrat un control aluziv venind de la Aaron către ea. Derry și-a lăsat ușor mâinile să alunece pe corpul lui ca un nou prag erotic al propriilor senzații. Când mâinile ei au frământat fibrele musculoase ale bărbatului, oftatul lui de satisfacție i-a făcut și ei plăcere.

Jocul a crescut în intensitate de parcă fiecare voia să-

i ofere celuilalt o senzație mai profundă. Se simțea ca într-o rotire lentă, un vârtej senzual. Derry a înțeles fără o umbră de îndoială că nimeni în lumea asta nu putea fi mai potrivit cu ea, că Aaron era al ei, adevărata ei dragoste. Se simțea fericită și disperată și asta i-a mărit dorința care pulsa în ea.

— Aaron.

— Da, iubito. A gemut și i-a mângâiat corpul cu buzele.

— Mă... mă... când mâna lui și-a conturat mișcările circulare pe abdomenul ei, s-a zvârcolit pe pernă și i-a spus: mă înec.

— Îneacă-te în mine, iubito, dispari în mine.

— Aaron. Derry nu și-a recunoscut vocea răgușită când i-a simțit gura pe coapse.

Nevoia ei de Aaron era ca un val după furtună, înfrângându-i orice rezistență. L-a tras de păr.

— Da, dragoste, știu. Vin la tine. Ai răbdare.

— Nu, a exclamat Derry și corpul i s-a cabrat, plămânii și inima parcă s-au umflat de tensiune. Nu vreau să am răbdare.

— M-ai aprins ca pe o torță. Murmurul gutural al lui Aaron a pătruns prin ceața aurie care o înconjură.

— Aaron, a strigat ea. Corpul i s-a încordat în jurul lui când i-a simțit răspunsul spasmodic.

— Derry... Derry, iubito...

Mireasma înserării în Bermuda îmbălsăma camera, iar parfumul hibiscusului se împletea cu aura aburită a pasiunii lor. Derry respira adânc, cu brațele încă înnodate în jurul lui Aaron când a alunecat în somn. A auzit împușcăturile înăbușite venind dinspre fortul St. Catherine și s-a decis că trebuia să deschidă ochii.

— Cine dracu este la ușă? a bombănit Aaron cu gura pe gâtul ei.

— Oh, eu am crezut că sunt trageri cu tunul.

— Cum? Aaron a căscat cu poftă, a sărutat-o apăsător pe gură și s-a ridicat din pat.

Cine e? S-a întâmplat ceva?

— Sunt eu, Sylvie, Aaron. Lasă-mă să intru. Derry și-a tras cuvertura până sub bărbie. Aaron a prins mișcarea, a râs și și-a înfășurat un cearceaf pufos în jurul taliei. A deschis ușa, dar a baricadat-o cu corpul lui.

— Ce este Sylvie?

— N-ar trebui să mă inviți înăuntru?

— Nu! a răspuns Aaron cu o privire fermă care nu accepta compromisul.

— De când ai devenit atât de nepoliticos?

— De când au început să vină oameni neinvitați în dormitorul meu. Nu trebuia să te aștepti la o primire bună, Sylvie. Vocea îi era rece și ironică, iar umerii rigizi îi arătau lui Derry cel mai clar că era foarte iritat. Accentul bostonian devenise mult mai pronunțat.

— Foarte bine, a furnăit Sylvie. Am vrut numai să-ți spun că l-am văzut pe Ern Griswald în Cap d'Antibes. A spus că vine după noi aici. Vreau să ne viziteze. Știu cât de apropiați ați fost voi doi la *Harvard*.

Derry a sărit dreaptă în pat când Aaron a trântit ușa atât de tare încât sunetul a reverberat ca un gong.

— Mai bine ai deschide ușa și... Vocea lui Derry s-a stins la sclipirea verde, arzătoare din ochii lui și la vederea dinților rânjiți ca la un lup în atac.

— O să deschid ușa pe dracu! s-a răstit el, apoi s-a răsucit spre baie și a trântit iar ușa de a făcut-o pe Derry să tresară.

— Du-te la dracu, domnule Aaron Lathrop. De unde ai tu dreptul să erupi peste oricine ca un vulcan? Derry a aruncat cât colo cuvertura și a sărit pe podea ca un luptător. Tu... tu, comesleonule, tu... a mai strigat, apoi s-a învârtit pe călcâie spre cealaltă baie, bombănind în continuare. Știi ceva, domnule Lathrop-cel-prost-dispus? s-a răstit dând drumul la maximum robinetelor din cada de baie.

Niciodată nu am înjurat până când nu m-am măritat cu tine. S-a uitat urât la tubul de esență Joy din care a turnat un pic în cadă. S-a cufundat în apa frumos

mirositoare și a suspinat. S-a ridicat brusc la auzul bubuielii din ușă.

— Derry, nu mai ai timp de baie. Fă un duș. Vine Ern Griswald la cină, așa am fost informat, i-a strigat Aaron prin ușă.

— Poți să ții până te învinețești, a mormăit Derry așezându-se mai comod în cadă, exasperată de tonul lui mânios.

— Derry, Derry! La naiba, răspunde-mi! Să știi că sparg ușa dracului.

— Mai ușor cu înjuratul. O să ies când o să termin.

— Derry! a sunat amenințătoare vocea lui Aaron.

— Pleacă de aici! Câteva clipe lungi, Derry s-a temut că el chiar o să spargă ușa, dar apoi l-a auzit bombănind și plecând. A vrut să se grăbească, dar apa fierbinte și furia pe Aaron, combinate, au moleșit-o. A ațipit în cadă. Când s-a trezit apa se mai răcise. S-a machiat, și-a pus o lenjerie de culoarea caisei și, când a ieșit din baie, a realizat că întârziase cu patruzeci și cinci de minute față de ora stabilită pentru cocktail-uri. S-a îmbrăcat grăbită și s-a mirat singură privind-se în oglindă. Habar n-avea de ce-și pusese costumul indian din Punjab. Socrii or să fie dezgustați, Sylvie disprețuitoare și sarcastică, Donald... Oh, oare îi pasă ce gândește el? S-a întrebat Derry înghițind în sec. Nu mai avea vreme să-și schimbe pantalonii strâmți din sifon roz-aprins care lăsau să i se vadă picioarele prin transparența mătăsoasă. A tras de tunică în jos. Îi ajungea până la genunchi și-o s-o acopere... La naiba, nu prea, s-a lamentat în tăcere observând șlițurile laterale. Mânecele lungi erau strânse la încheietură la fel ca și pantalonii și mătasea irizată lăsa să se vadă pielea roz-perlat. Decolteul tunicii era tăiat ca o barcă, așa că materialul abia se ținea pe umerii ei. Își pusese și sandale roz, un inel roz cu safir și cercei lungi asortați. Părul și-l strânsese într-un coc la baza gâtului, prins în două agrafe roz. Costumul indian fusese trimis de Dev și Sandy la o aniversare a ei de când fusese prima oară căsătorită cu Aaron, dar nu-l purtase până acum. Îl

împachetase împreună cu alte lucruri când intenționase să se mărite cu Gerald. Nu se gândise mult astăzi când îi scosese din dulap și-o rugase pe cameristă să-l scuture și să-l calce.

Se învârtea inutil, când, observând ceasul, a lăsat deoparte sentimentele față de costumul indian și s-a grăbit afară, prin hol, coborând treptele două câte două. Probabil că, în salon, cu oaspeții sunt și copiii. A gemut. Poate că au și fost trimiși în camerele lor. A strâns din dinți și s-a oprit hotărâtă în fața ușilor închise ale salonului. O să ia copiii, deși erau obișnuiți să stea mai multă vreme cu părinții înainte de culcare. A deschis brusc ușile, pregătită de bătaie, deloc conștientă de exotismul ei și de aura sexy care o înconjura. S-a oprit în ușă când toate capetele s-au întors spre ea.

— Uite-o pe Derry, a cântat Kim. Lee i-a zâmbit. Sara l-a împins în umăr pe Aaron s-o dea jos intonând:

— Dely, Dely, Dely... Aaron și Ern Griswald s-au apropiat și ei. Ern a fost un pic mai iute decât Aaron. Derry a înregistrat mirată duritatea din privirea soțului ei când Ern a strâns-o în brațe.

— Derry dragă, ești o minunăție! De ce te-ai măritat din nou cu bestia asta când te puteai mărita cu mine, Făt-Frumos? Derry a râs și s-a mai relaxat puțin.

— Ern, tot prost ai rămas. Îmi pare bine să te văd. Și-au strâns mâinile, dar a rămas uluită când el s-a aplecat și a sărutat-o apăsând pe gură.

— Ummm, îmi place gustul tău, doamnă, a zâmbit Ern spre ea. Înainte de a putea scoate o vorbă s-a simțit ridicată departe de Ern și Aaron a strâns-o cât mai aproape de el.

— Aaron, Aaron, pentru numele lui Dumnezeu, tunică... Lasă-mă! a spus supărată.

Aaron a lăsat-o pe picioarele ei, dar nu i-a dat drumul de tot.

— Totuși, Derry, ai putea să încerci să fii punctuală, s-a plâns mama Lathrop.

Pendleton e însetat.

— Nu sunt. Mi-am luat singur de băut. Derry i-a zâmbit recunoscătoare socrului ei. Când el i-a făcut cu ochiul și a salutat-o cu paharul, nici nu i-a venit să creadă.

— Regret, am cam pierdut noțiunea timpului. A zărit-o pe Kim întinzându-se după o trufă cu nuci glasate, apoi fetița s-a întors și funda de la rochia ei s-a agățat de un platou *Waterford* cu saleuri. Saleurile au zburat mai departe decât farfuria.

Când Lee și Derry au sărit în același timp spre platou, aproape s-au ciocnit, dar platoul n-a fost salvat, deși nu s-ar fi spart dacă ar fi aterizat pe covorul oriental.

Din păcate a ajuns pe piciorul de lemn al măsuței de tek.

— Oh, copiii ăștia. Mama Lathrop și-a dat ochii peste cap, *Waterfordul* ăsta a rezistat de mulți ani în familia noastră.

— Doamne, Aaron, nu-i poți ține în frâu? Sylvie cu buzele strânse și sprâncenele ridicate s-a uitat urât la Kim căreia i-au curs două lacrimi imense.

— Copiii trebuie să fie văzuți, dar nu și auziți, și-a spus Irene opinia de parcă ar fi fost o maximă excepțională, apoi și-a strâns pe lângă trup rochia ca și când era pericol de contaminare. Ern a traversat camera, iar Aaron s-a întors cu fața la ei.

Ern a ridicat-o pe Kim în brațe și l-a mângâiat pe cap pe Lee care se încordase agresiv în direcția Sylviei și Irenei.

— V-am povestit vreodată cum am aruncat o piatră prin fereastra casei mele și am zdrobit serviciul din porțelan de Sevres al bunicului meu?

Sara s-a legănat până la Ern și ceilalți doi copii au negat din cap, uitând de adulții care spumegau în jurul lor.

— Să nu-mi spuneți mie unde trebuie și unde nu trebuie să fie copiii-me! a urlat Aaron, iar Derry a fost uimită când l-a văzut întorcându-se furios spre Sylvie, Donald și Irene.

— Pendleton! Mama Lathrop s-a apucat de frunte cu mâinile. Aaron, strigă. O să am o migrenă.

— Dar te rog! a bolborosit Pendleton privindu-și cu ochii mijiți fiul.

— Și toată seara o să-mi fie greață. Spune-i, te rog, lui Aaron să plece cu copiii... cel puțin până când vor deveni mai bine-crescuți.

— E o tâmpenie! a răspuns el fără să-și desprindă ochii de la Aaron, care rămânea în colț, nu chiar scurmând pământul, dar pufăind și scrâșnind din dinți.

— Aceasta-i casa mea și aceștia sunt copiii mei. Și astă-seară vor lua cina cu noi.

— Am mâncat, Tati, i-a zâmbit Kim cocoțată pe umărul lui Ern. Sara și Lee au făcut semn și ei că au mâncat. Derry s-a dus spre Ern și s-a întins după Kim. Ern i-a dat-o cu o mână pe Kim, iar cealaltă mână și-a pus-o pe mijlocul lui Derry.

— Și ia-ți mâna de pe nevastă-mea că ți-o rup. Derry abia de a mai distins gemetele slabe ale soacrei, fornăitul dezgustat al Irenei și al Sylviei, vocea întretăiată a lui Donald pronunțând:

— Doamne! În orice caz, l-a auzit pe socrul ei mormăind:! La atac!

CAPITOLUL 9

Windrift părea tăcut ca un mormânt. Briza plăcută din Bermuda se simțea ciudat de tare în casă. Parcă nu ar fi locuit nimeni acolo.

Derry căuta să se dezmeticească și să-și oprească tremurul care o apucase gândindu-se la ultimele doua zile și la răceala glacială a lui Aaron. Nu pricepea cum de Ern Griswald și familia nu plecaseră de la *Windrift*. Dimpotrivă, Aaron o informase tăios că surioarele lui și familiile lor îi vor vizita de asemenea.

Derry a suspinat la urcarea pe ultima porțiune de drum de mână cu dolofana Sara. Fericiti, Lee și Kim aveau cel puțin ca scăpare școala.

— Bună dimineața, Derry! Domnul Lathrop a ieșit de după o tufă de hibiscus întinzându-i Sarei o floare. Și cum

se simte fetița mare a bunicului azi-dimineață? Un zâmbet i-a încrețit fața și Derry și-a dat seama ce mult semăna Aaron cu tatăl lui. Sara și-a întins brațele.

— Bine, sus! Pendleton Lathrop s-a înecat și a tușit, apoi a luat copilul în brațe. A ținut-o strâns pe Sara și l-a apucat râsul când ea l-a bătut ușor pe obraz.

— Ai copii reușiți, Derry. Când îl văd pe Lee cum se îngrijește de șopârla aceea Abraham, îmi amintesc de taică-său când era băiat. Aaron aducea tot felul de viețuitoare în casă. Lui Derry i-a făcut plăcere când socrul ei a insistat s-o care el pe fetița dolofană.

— Ești sigur că nu este prea grea? a protestat fără convingere. Se părea că, în ultimele zile, bunicul Lathrop începuse să-și iubească nepoții și le căuta tovărășia cu orice prilej. El insistase să continue să ia mesele împreună cu copiii și o îngrozise pe nevastă-sa când sugerase să mănânce mai devreme ca să nu fie prea obosiți copiii la masă.

— Buni, a oftat Sara. Pendleton a oftat și el.

— Aș vrea să trăiesc aici, în Bermuda, Derry, ca să fiu aproape de copii - i-a zâmbit ca un spiriduș - dar simt că este de datoria mea de Lathrop să țin departe de tine și de Aaron toată menajeria asta. Cât mai departe posibil. Derry s-a uitat la el cu prefăcută mirare.

— Da, da, a dat din cap și a sărutat-o ușor pe obraz pe micuță. Am înțeles ce catastrofă a produs familia în căsătoria voastră prima oară. I s-a înăsprit fața. Și regret nespus partea mea de vină. Derry i-a pus mâna pe braț.

— Nu spune asta. Numai cei doi în cauză sunt de vină pentru destrămarea unei căsătorii. Nimeni altcineva.

— Derry, copila mea. Ce spui tu e în mare parte adevărat, dar în căsătorie poate apărea tortura picăturii chinezești. Am observat cum nevasta și sora mea dezlănțuiau uraganul deasupra capului tău când Aaron era plecat. Le-am văzut și cum îi alimentau gelozia lui Aaron...

— Aaron nu e gelos, a șoptit uscat Derry.

— Fată dragă! I-a zâmbit oprindu-se pe verandă și privind în jur de parcă ar fi vrut să nu fie auzit, apoi s-a

așezat cu Sara pe un fotoliu de bambus. Fetiței îi plăcea să rămână în poala caldă a bunicului strângându-și la piept păturica. Ai fost și ai rămas cel mai bun lucru din viața lipsită de dragoste a lui Aaron și, dacă eram mai curajos, îți spuneam asta și nu lăsam familia să sape un șanț între voi. A mângâiat-o absent pe fetiță și și-a încordat maxilarele. Când am văzut ce încântate au fost Sylvie și soția mea la divorțul vostru și ce supărate au fost când v-ați recăsătorit, m-am simțit rușinat și am hotărât că n-o să le mai las să vă despartă din nou. Derry a suspinat și s-a simțit dintr-odată imponderabilă.

— Știți, domnule Lathrop...

— Spune-mi Pen, te rog, draga mea.

— Pen. Să știi că nu mai au puterea asta acum. Derry a dat solemn din cap. N-am știut asta până când n-ați venit voi, dar acum știu, A dat din umeri. Tot ce-au încercat ele să facă mi se pare absurd acum. Cred că m-am maturizat, i-a zâmbit copilului cuibărit lângă bunic. Copiii, presupun eu, m-au făcut să fiu mai detașată și să înțeleg cât de susceptibilă și de tânără a fost femeia care s-a măritat cu Aaron prima oară.

— Îl iubești, nu-i așa? a întrebat-o blând Pen.

— Da... foarte mult. Întotdeauna l-am iubit. Să-l ia dracu! a murmurat Derry și socrul ei a râs.

— Atunci de ce nu i-ai spus că o să ai un al patrulea copil? Tonul lui afectuos a dezamorsat-o pe Derry.

— Vai, cum de ți-ai dat seama? Crezi că și ceilalți au ghicit? Derry și-a privit burta.

— Gloata aia egoistă? Nu fi ridicolă!

— De ce ridicolă? a întrebat Aaron de la baza scărilor în evantai.

— Ce cauți acasă? s-a ridicat Derry. Am crezut că stai la St. Thomas toată ziua.

— Da? Aaron s-a încruntat. Am hotărât că pot lucra și aici, în biroul meu. Sper că nu vă deranjează. Pronunța Cuvintele cu forță, bărbia părea că vrea să-i iasă prin piele, dar tatăl lui a râs cu mare poftă.

— O s-o duc pe Sara sus, la culcare. Pen s-a ridicat cu

copilul în brațe. Acum vezi ce-am vrut să-ți spun? I-a făcut lui Derry cu ochiul.

— Da, Pen. Încep să văd, i-a răspuns Derry pașnic.

— Ce dracu se întâmplă aici? a mugit ca un taur Aaron. Unde se duce? Ce vrea să spună? Unde e Ern? De când îi spui Pen lui taică-meu?

Derry i-a șters lui Aaron o picătură de transpirație de pe buza de sus.

— Nimic, Sus. Nimic.La înot. De câteva clipe m-a rugat să-i spun pe nume. Derry i-a zâmbit lui Aaron încordat ca pentru atac.

— Nu face pe deșteaptă pe seama mea, Derry. Nu mă potolesc ușor cu răspunsuri de câte un cuvânt. Crezi că instinctele mele nu s-au ascuțit ca briciul? Crezi că nu simt când pacea căminului meu e amenințată? N-am glumit când ți-am spus că ești măritată cu mine pentru eternitate. Ești! Legată, încătușată. — Strânsă cu sârmă de la cap la picioare pentru tot restul vieții tale și după aceea.

— Mă faci să mă simt ca Houdini, a murmurat Derry și l-a privit cu capul dat pe spate. Mergem la înot subacvatic?

— Cum? Tu și cu mine? a pândit-o Aaron îngustându-și ochii.

— Da, dacă nu cumva vrei să invit..

— Ia-ți costumul. Eu iau echipamentul.

— Da, domnule. Derry a salutat și a chicotit. Se simțea ca o tânără fără griji. Aaron era gelos, așa i-a spus Pen. O dorea, o iubea, lupta pentru ea. A mers fluierând pe scări.Mă întreb ce-ar spune dacă ar ști că acum m-am hotărât să lupt și eu pentru el, să nimicesc orice amestec în căsătoria noastră. O să-i înnegresc ochiul oricărei creaturi care-o să se uite la el... și lui o să-i învinețesc ochii dacă se uită la careva. Fluieratul i-a devenit fredonat pe când imagini sângeroase i se perindau prin minte, cu blonde, roșcate și brunete asortate căzute la podea cu vânătași mari. O Derry victorioasă, cu mâinile deasupra capului în atitudinea învingătorului stătea deasupra corpurilor. S-a terminat cu fața bine-crescută, s-a gândit

Derry, mândră și a trântit ușa de la dormitor. S-a grăbit să-și pună costumul de baie și și-a studiat silueta în costumul albastru-azuriu.” Aaron se așteaptă să-ți pui costumul întreg, fata mea”.

S-a gătit și a scos limba la imaginata ei din oglindă.

„Mda, burta e un pic prea rotundă pentru costumul ăsta și sânii îți ies din sutien”.

A dat din umeri.” Cade? Ei și! O să înot goală”. A început să cânte. Și-a pus un halat albastru, din prosop, și papucii de plajă. Coborând, l-a întâlnit pe Jim încruntat mergând de colo până colo prin hol.

— Peștele meu fiert se aruncă. Cina de pe verandă s-a contramandat. Când pleacă ăștia, Derry? O să ne înnebunească și pe mine și pe bucătar.

Derry s-a uitat mirată la Jim.

— De ce? Eu vreau peștele tău în vin și o să cinăm pe verandă. Nu le place? N-au decât! Spune-le să facă o plimbare până la Hamilton pentru cină.

Derry și-a ridicat nasul în vânt și n-a mai auzit răspunsul lui Jim.

— La naiba dacă n-o să le spun exact așa! Lui Derry i s-a părut goală plaja, dar apoi l-a zărit pe Aaron ieșind din apă la suprafață, înainte ca el să ajungă pe plajă, Ern Griswald a strigat-o. Lângă el se afla o blondă încântătoare, cu părul buclat lăsat pe umeri, cu un costum roz despicat până la buric. Se vedea aproape la fel de mult din corpul ei ca și din al lui Derry și era frumos ceea ce se vedea, a trebuit ea să admită cu o strâmbătură.

— Derry, ea este Shelly Davis. Stă la hotelul *Princess*. Ne-am întâlnit ieri seară. A zâmbit spre Derry, iar ochii lui o cântăreau ca un cumpărător la o licitație.

Aaron a strâns-o din spate în brațe. Era ud tot și răceala a făcut-o să se înfioare.

— Ți-e frig, iubito? a strâns o mai tare Aaron. Ern le-a făcut cunoștință. Când l-a văzut pe Aaron dând mâna cu femeia, s-a întins și l-a ciupit tare de spate fără s-o vadă ceilalți, i-a făcut plăcere crisparea lui Aaron.

— Te superi dacă Shelly și cu mine ne alăturăm la

înotul subacvatic?

— Deloc.

— Eu nu mă pricep. Poate mi-arată Aaron, a respirat adânc Shelly și sâni au împuns materialul elastic. Gura lui Aaron a tremurat într-o apreciere senzuală.

— Grozav, a răspuns Ern și a luat-o de braț pe Derry. Eu merg cu tine, frumoasă doamnă.

— Bine. Derry plănuia cum să-l ucidă pe Aaron în vreme ce-și punea costumul subacvatic... se întreba cum să ademenească un rechin-tigru când a intrat în apă alături de Ern. Și-a uitat repede de furie în lumea tăcută, albastru-verzuie. Avea senzația că ar putea face conversație cu creaturile multicolore care pluteau grațios pe lângă ea. Reciful de corali era ca un oraș caleidoscopic ridicat parcă pentru plăcerea ei personală. I-a părut rău să iasă la suprafață, ca întotdeauna. Aaron a tras-o afară, târând-o departe de fascinația oceanului. Abia pe plajă a simțit că obosise.

— Niciodată n-o să înveți când trebuie să renunți? Când ți-a fost de ajuns? a bombănit el și a ridicat-o în brațe, iar lui Derry i s-a înfiorat pielea.

S-a uitat peste umărul lui și a văzut-o pe Shelly dezamăgită, cu Ern după ea și s-a stăpânit cu greu să nu-i scoată limba, să nu-i strige „La o parte” și să râdă triumfător din poziția ei privilegiată. Se simțea în siguranță. A tresărit. Da, e adevărat. Întotdeauna se simțea ocrotită când o ținea Aaron în brațe.

— Pentru Dumnezeu, iubito, stai cuminte. E greu de mers pe nisip. Zâmbetul lui larg a încântat-o. Nu că mă plâng, dar ai luat în greutate! Bine-ar fi să nu mi te împotrivești continuu.

— Perfect, a spus Derry și și-a încolăcit mâinile în jurul gâtului lui, atingându-i bărbia cu buzele.

— Derry, nu... i s-au umflat tendoanele gâtului sub mâinile ei.

— Bine. Absorbită leneș de preocuparea de a-i urmări linia tendoanelor, n-a observat când au ajuns la pătura lor. A observat cum i se destinde fața și îi dispare masca de

duritate. În câștig, în pierdere sau la egalitate, ea era a lui.

Durerea, suferința, despărțirea lor ca o moarte mică, nu putuseră schimba nimic. A alungat tensiunea acumulată atâta vreme. Și-a pus capul pe umărul lui. A inspirat odată cu aerul cald al Bermudei, hotărârea de a juca exact cu cărțile care-i fuseseră servite. Nu se va mai bate cu sistemul ăsta, nu-și va mai imagina scene posibile, ca să nu mai sufere. De-acum înainte va trăi minut cu minut, oră cu oră, zi cu zi. Înțelesese că poate și știe să lupte.

— Am văzut pe fața ta că ai trecut de la fericire la furie, a observat degajat Aaron.

Sunt și eu pe acolo, pe undeva, dar mă întreb unde anume. Derry a alunecat de lângă el și i-a tras de părul cârlionțat de pe piept.

— Stai prin preajmă și-o să afli.

— Așa o să fac. Ai prins entuziasm din adâncurile oceanului? Ai intrat în apă Derry – cea care se împotrivește mereu și-ai ieșit de acolo ca o Circe. Avea un răs metalic. Ern a venit lângă Derry, i-a luat mâna și i-a sărutat palma.

— Ciudat, bătrâne, că n-ai observat că Derry întotdeauna a fost o Circe. Derry a văzut fascinată cum i-a năvălit lui Aaron sângele pe gât și pe față, apoi s-a retras și el a devenit palid.

— Observ foarte multe lucruri," bătrâne". Unele de care tu nici nu ești conștient.

Sunt mai mult decât dornic să rup în bucăți pe oricine ar încerca să-mi ia nevasta. Ern l-a privit cu o aprobare vicleană.

— Încearcă, bătrâne. Eu cred în dictonul: „învingătorul ia tot”.

— Să înțeleg că mi-ai aruncat mănusa? a șuiert Aaron. Ern și-a încordat pumnii.

— O iei cum vrei, eu sunt mulțumit oricum. Derry și-a dres glasul.

Niciunul din cei doi n-a privit-o. Shelly a plutit agale spre cei doi bărbați, n-a băgat-o în seamă pe Derry de parcă ar fi fost invizibilă.

— Ce facem acum, Aaron? Derry a strâns din dinți la

auzul vocii ei siropoase. Mi-a plăcut sub apă cu tine. A fost așa... așa de intim, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Niciunul din cei doi nu s-a uitat nici la ea. Derry a luat un prosop de baie.

— Ține! Să nu răcești cumva. Shelly a clipit.

— Nu mi-e frig, mulțumesc. S-a întors iar spre bărbați și și-a trecut unghiile mov închis peste brațul gol al lui Aaron. Mi-ar plăcea să beau ceva. Nimeni nu i-a acordat nicio importanță.

— Nu-mi pasă de amenințările tale, Aaron. Încerc să obțin ceea ce vreau... și nu contează cine-mi stă în drum. Ern s-a eliberat de Shelly când ea a încercat să-i ia brațul.

— Și eu procedez la fel, a scuipat Aaron vorbele și a înșfăcat-o de un braț pe Derry aproape ridicând-o de la pământ.

— Mă faci să merg de parcă aş avea un picior mai scurt, a tropăit pe lângă el Derry. Și-mi amorțește brațul.

— Oh, scuză-mă. Aaron era încruntat, neatent, iar accentul lui bostonian devenise foarte pronunțat. Derry s-a urcat pe motoretă și Aaron i-a dat indicații precise, deși cu o voce absentă. Derry a pornit în susul pantei spre casă. Cu piciorul pe accelerație și-ar fi dorit ca viteza maximă a motoretei să fie nouăzeci, nu patruzeci la oră. Se simțea în stare să zboare!

I-a dat motoreta în primire lui Laszlo și i-a zâmbit luminos. La zâmbetul lui indulgent și afectuos a închis o clipă ochii. Oh, Doamne! Ei cum aflase? îi spusese Pendleton? Sau Mary? Se părea că știa cu toții în afară de tată.

I-a venit o idee strălucită. O să facă baie împreună cu Aaron și atunci o să-i spună. A chicotit singură și o fată în casă s-a holbat la ea.

A rămas mult în ușa băii să studieze expoziția de substanțe care puteau fi puse în apă. Nu se putea hotărî. Voia să prepare ceva exotic, diafan, sexy. A turnat sărurile de baie alese, apoi s-a uitat la ceas. Era acolo de douăzeci de minute. A fugit în dormitor. S-a oprit brusc văzându-l pe Aaron care-și încheia cămașa de mătase de un verde

marin.

— Trebuie să faci o baie, i s-a plâns și a fluturat un flacon de cristal în fața lui. E gata. Aaron a studiat-o în oglindă și a zâmbit.

— Asta e. Din cauza bluzei descheiate până la talie te-ai bronzat. Derry l-a privit mută cum se apropie. Arăta bine în pantalonii de mătase verde.

— Ești și tu un descendent al căpitanului Frith ca și Laszlo?

— Acum chiar că mă simt pirat.

Aș avea chef să te fac pachet într-una din perdele, să te arunc pe umăr și să te răpesc.

— Nu merge cu perdele transparente, ar trebui să fie din damasc. Și nu ai apărătoare la un ochi.

— O împrumut pe-a lui Jim. S-a apropiat de ea și a privit-o cu interes.

— Nu ai o corabie. Nu se poate face așa ceva cu o barcă de pescuit.

— O să falsific una, a mârâit Aaron și a tras-o înspre el cu un râs gutural.

Derry s-a gândit la ea și Aaron în cada rotundă, de marmură.

— Așteaptă, i-a șoptit.

— Să aștept? Aaron avea ochii încețoșați și când Derry a vrut să se dea înapoi, a întărit strânsoarea.

— Vino, o să-ți placă. Derry l-a tras în baie. Asta e doar pentru noi. Încruntarea mirată a lui Aaron a dispărut.

— Ummm, sexy. Asta e pentru noi?

— Da. Ți place?

— Îmi place. A dezbrăcat-o cu mâini blânde și s-a dezbrăcat și el.

A ridicat-o în brațe și s-au vârat în cadă.

— Ahhh, a murmurat Aaron. Ultima evadare din familia mea: baia.

— De te-ar auzi Sylvie acum, ți-ar tăia o bucată de piele, a îngânat Derry încântată.

— Deschide ochii, floare de lotus, a spus Aaron și a masat-o pe piele cu mâinile lui mari.

— Nu știu dacă sunt în stare. Derry a făcut efortul să-și ridice pleoapele.

— E plăcut cu tine aici. Sper că-ți dai seama că o să facem dragoste, a râs în urechea ei. Pleoapele lui Derry s-au deschis pe jumătate.

— Nu e un gând prea original. Mi-a venit mie înainte.

— Ai vrut să mă seduci? s-a răstit blând Aaron și a mutat-o peste el.

— Ai obiecții? Lui Derry îi venea să strige aidoma rebelilor din sud sau ca indianul îndrăgostit ori, pur și simplu, ca orice yankeu normal.

— Nicio obiecție. Te poți baza pe cooperare din partea mea. Aaron și-a plimbat mâna prin curbele și spațiile din partea de jos a corpului ei.

— Aaron... Aaron... ohh, nu face asta... da, fă așa... Aaron. A simțit că se rupe, cade peste marginile lumii. Își amintea ca prin ceață că voise să vorbească ceva cu el.

— Derry... iubito... Reacția spasmodică a corpului ei avea un efect erotic. Corpul tău e atât de dulce, atât de bun.

— Aaron... Derry și-a înfipt mâinile în trupul lui. I se părea covârșitor de important să-i producă acestui bărbat mai multă plăcere decât avusese vreodată. Orice altceva a dispărut din mintea ei și a rămas numai dorința pentru Aaron.

Nici să fi vrut n-ar fi putut să-și controleze cascada de emoții. Mai târziu au avut un lung și dulce moment de ușurare.

— Trebuie să te scot de aici, dragoste. Aaron s-a ridicat cu ea în brațe. Ai idei minunate, doamnă, i-a murmurat și a înfășurat-o într-un prosop mare și calduș.

— Mulțumesc, bunule domn, a bâlbâit Derry și s-a sprijinit somnoroasă de Aaron care o ștergea bine.

— E timpul să tragi un pui de somn, așa cred, a râs Aaron și a ridicat-o, iar ea a căscat.

— N-am timp. Ceilalți... A încercat să nu mai caște, dar n-a reușit.

— Timp este. O să aibă Telford grijă de copii.

— Noroc cu Telford, a murmurat Derry și s-a cuibărit la pieptul gol al soțului ei care s-a întins lângă ea. Derry s-a trezit cu un sentiment acut de necesitate, de grabă. Copiii! Familia lui Aaron! Brațul care-i înconjura mijlocul s-a retras.

— Nu deveni nervoasă, a mormăit Aaron cu mâna pe coapsa ei.

— Trebuie să ne aranjăm. Derry a simțit cum se relaxează sub mângâierea lui Aaron. Trebuie de-adevăratelea să mă scol. În voce i se simțea un vag regret.

— Bine. Aaron a sărit din pat, a tras-o după el și a făcut-o să râdă.

— Când te miști, apoi chiar că te miști.

— Serviciu prompt, aceasta e deviza mea. I s-a uscat gura privindu-l gol și bronzat.

Era frumos! L-a lăsat să se îmbrace, apoi nu s-a mai putut stăpâni și și-a încolăcit brațele în jurul lui. Ușa dinspre hol s-a deschis brusc.

— Află, Aaron, că ai fi putut coborî să ne întâmpini, pe Delia și pe mine. Am adus copiii. Aaron a ascuns-o pe Derry cu corpul lui și a înțepenit de furie.

— Ieși afară, Blane. Imediat. Cum îndrăznești să ne deranjezi în apartamentul nostru personal? Derry a simțit forța cu care era pompat sângele în vinele lui. Nu s-a mai obosit s-o urmărească peste umărul lui Aaron pe cumnata ei. Și-o putea imagina pe lungana și aristocratica Blane, cu trăsăturile ei colțuroase, patriciene, exprimând numai dezgust. Soră-sa a pufnit.

— Sper că n-o să continui cu nepolitețea față...

— Ieși! a răcnit Aaron. Ușa s-a trântit în spatele lui Blane. Aaron a respirat greu înainte de a se întoarce spre Derry.

— Acum îmi dau seama de ce ți s-a părut viața noastră intolerabilă, de ce ai fugit, de ce ai divorțat de mine. Nu înțeleg de ce înainte nu vedeam clar toate astea. Te asigur c-o să pun întreg tribul ăsta al dracului pe calea cea bună. A tăcut și a plecat trântind din nou ușa.

— Familia Lathrop adorat trântirea ușilor... a

suspinat Derry și s-a întins.

Încă se mai simțea euforică după ce făcuse dragoste.

Când a văzut cât era ceasul a fugit urgent în baie. S-a machiat, și-a pus lenjeria de culoarea caisei și cei mai subțiri ciorapi pe care-i avea. Aproape că i-a venit să râdă când a ales rochia de mătase în albastrul Bermudei. Era un fel de sarong fără bretele care-i ajungea până la genunchi și cu o deschizătură până la mijlocul coapsei. Era conștientă de faptul că fundul ei rotund va fi evidențiat și mai tare de sarong. Derry a zâmbit înspre imaginea ei reflectată în oglindă. Se simțea mulțumită și și-a pus ambele mâini pe abdomen. Sâni îi cam crescuseră, erau proeminenți. Fusese întotdeauna o femeie cu sâni mici.

„O să le faci pe Delia și Blane să cadă în fundul lor aristocratic când o să cobori cu sarongul ăsta”, și-a vorbit singură și a arătat spre imaginea din oglindă. S-a fâțâit de colo-colo. Prima oară când se căsătorise cu Aaron, se îmbrăcase în cel mai modest costum. Acum se îmbrăcase cât se putea mai îndrăzneț.” Și ce?” A dat din umeri la oglindă. A inspirat adânc aerul plăcut care venea de afară.

”Treaba mea e să fiu o soție bună pentru Aaron și o mamă bună pentru copiii noștri”, a zis cu voce tare.” Nu există alte priorități”. Cu concluzia asta încurajatoare, a mai privit o dată, în fugă, la ceas și a ieșit.

Șovăia pe coridor, neștiind dacă Telford și copiii mai erau sus. Nu, precis că erau jos. S-a înfiorat brusc. Va putea proteja copiii de... De cine? Nu prea avea habar.

Auzea din hol vocile de pe verandă și din salon. A coborât repede scările și a intrat în salon. L-a privit în ochi pe socrul ei. El i-a făcut cu ochiul.

— Iar a făcut așa, Pendleton, a anunțat cu voce joasă Mama Lathrop, dar cuvintele ei au părut să reverbereze în liniștea care se lăsase. Mi-am crescut fetele în ideea că trebuie să-și întâmpine oaspeții, nu să întârzie.

— Cam atât le-ai învățat. Mai bine le spuneai cum să fie doamne, ca Derry, a zis Pendleton calm și neluând în seamă exclamațiile celorlalți, s-a îndreptat spre Derry cu mâinile întinse.

— Arăți încântător, copilă. A sărutat-o pe obraz. Se cunoaște strălucirea viitoarei mame, i-a șoptit la ureche și a luat-o de braț, gata să-și înfrunte familia.

Aaron venea și el spre ea, dar Ern a ajuns înaintea lui și i-a oferit un pahar de șampanie.

— Ai niște copii încântători, Derry. Îmi doresc să fie ai mei.

— Dar nu sunt ai tăi, ci ai mei, i-a spus Aaron și i-a împins într-o parte.

— Aaron devine, cred, la fel de prost crescut ca și Derry, a zis Delia și a luat o înghițitură de șampanie. Derry a vorbit înaintea lui Aaron.

— Te rog să mă scuzi că am întârziat, Delia, și, de asemenea, că nu te-am întâmpinat când ai sosit la *Windrift*, i-a zâmbit ea larg cumnatei, care a fornăit pe nas ca o acceptare a scuzelor. Dar vezi, Aaron și cu mine facem dragoste după-amiaza și asta ne întârzie uneori. A rânjit când Delia s-a înecat cu șampania și a început să tușească. Derry i-a tras amabilă o lovitură pe spate de era să cadă de pe canapea.

— Pendleton, a reușit să spună doamna Lathrop. S-a înroșit văzând că fiul și soțul ei se țineau unul de altul și râdeau. Ern Griswald se amuza și el. Derry nu i-a observat sclipirea din ochi. Era preocupată de amețeala care o cuprinsese și nu voia să lase să se vadă. Blane s-a ridicat, a înfipt o țigară lungă într-un portțigaret de fildeș și zgomotul brichetei a sunat ca o împușcătură în tăcerea din jur.

— Devii amuzantă, Derry, i-a zâmbit Radeliffe. Devii și cam grasă. În locul tău, aș face ceva să slăbesc.

— Am să slăbesc... cam în șapte luni. Nu ne pasă prea tare dacă e băiat sau fată, căci va fi al patrulea. L-a privit pe Aaron. Avea culoarea șofranului. Nu-i așa, iubitul?

— Așa-i, a răspuns răgușit Aaron.

— Totuși, dacă o să fie băiat - între timp Lee o aducea pe Sara în cameră și Kim venea după ei - ne-ar plăcea să semne cu fiul nostru cel mare. I-a zâmbit

băiatului.

— O să avem un copilaș? s-a umflat în pene Kim. Betsy Whithey crede că numai mama ei o să aibă un copilaș. O să facă pe ea când o să-i spun, a folosit Kim cea mai nouă expresie aflată la școală, iar privirea ei satisfăcută l-a trezit pe Aaron și l-a făcut să hohotească de râs.

— Ce nume o să-i dăm? s-a uitat Lee întrebător spre părinții lui.

— Bebe, a anunțat Sara băgându-și degetul cel mare în gură și bunicul a râs și a ridicat-o în brațe.

— Dacă e băiat... Derry se prefăcea că se gândește, dar se și hotărâse ce nume îi putea da. Cred... noi credem că numele Devon Pendleton Lathrop e frumușel.

— Și Cassandra Parker Lathrop, dacă o să fie fată. Nu-i așa, iubito?

Căldura leneșă din vocea lui Aaron i-a accelerat pulsul.

— Da, a înghițit în sec Derry.

— Îmi place, Mami, a spus Lee fără să-și dea seama că o făcuse praf pe Derry strigând-o „Mami”.

— Și mie. Kim a stat pe gânduri. Dar îmi place și Eufemia. E un nume din cartea pe care ne-o citește Miss Flecker.

— Bebe sunt drăguți. Sara l-a mângâiat cu o mână durdulie pe bunicul ei. Eu sunt fată mare.

— Numele acestea provin de la ceilalți părinți ai noștri... i-a explicat Lee bunicului așezându-se lângă el.

— Da, știu, și-a dres glasul Pendleton Lathrop și a clipit din ochi de parcă i-ar fi intrat ceva în ei.

— Nu-i cam târziu să începi o familie? a vorbit Delia în vreme ce nu se hotăra ce aperitiv să aleagă.

— Ești surdă sau proastă sau amândouă, Delia? a întrebat Pendleton luându-și odrasla prin surprindere. Acesta este al patrulea copil al lui Derry. S-a uitat la fiecare pe rând și la soția lui care deschisese gura și la soră-sa, căreia îi tremurau obraji.

— Desigur, toată familia Lathrop o să-l privească pe

copilaș așa... ca fiind al patrulea copil al lui Derry și al lui Aaron. Eu o să revin în Bermuda dacă nașterea va avea loc aici. Aaron a tresărit la privirea întrebătoare a tatălui lui.

— Uf... ei bine, poate o să ne întoarcem la Laneport până atunci, dar nu știu.

Oricum, tată, pe tine o să te ținem la curent și o să te invităm să stai cu noi.

— Mulțumesc, fiule.

— Felicitări pentru amândoi, le-a zâmbit cam strâmb Ern Griswald. Derry s-a întors să-i mulțumească. Ern s-a aplecat s-o sărute ușor pe gură și buzele i-au alunecat pe obrazul ei până la ureche. Sunt foarte invidios pe Aaron. Aș fi dorit să porți copilul meu, i-a șoptit pe un ton mângâietor. Derry s-a tras înapoi și două mâini familiare au înhățat-o de mijloc.

— Derry și cu mine îți mulțumim pentru urările de bine, i-a zis, emfatic, Aaron.

— Eu... ah... Mama Lathrop arunca priviri iuți spre soțul ei de parcă s-ar fi ferit de un păianjen otrăvitor. Cred că ar fi bine ca Derry să vină la Boston să nască.

Aaron s-a născut în...

— Or să hotărască Derry și Aaron unde se va naște copilul lor și-or să ne spună, a afirmat pe un ton coborât Pendleton.

— Desigur. Mama Lathrop a privit-o pe Sylvie, dar ea îl fixa pe fratele ei.

— Pari să treci printr-o îngrozitoare schimbare de direcție, Pendleton, a zis trăgănat Sylvie.

— A, da? Nu-i nimic. Tocmai am hotărât că voi lua singur deciziile în casa mea, oricare dintre casele mele, și, de acum înainte, voi mânui eu personal finanțele.

— Ce vrei să spui, Pendleton? Pendleton părea un bloc de gheață.

— Ce crezi că vreau să spun, Sylvie?

— Încerci să reduci partea mea din banii Lathrop din cauza unei idei greșite că tu...

— Liniște! Pendleton a ridicat glasul o clipă, iar Lee a făcut ochii mari.

Sylvie a inspirat adânc și a părut că se umflă.

— Doar nu-ți închipui că eu o să privesc în tăcere cum mă tai de la partea mea din banii Lathrop...

— Care parte? Ce-ai moștenit, ai cheltuit.

După aia te-ai bazat pe prostia nevastei mele...

— Pendleton! Soției lui îi ieșiseră ochii din cap.

— Și pe toleranța mea. Pendleton și-a rotit capul ca să-i includă și pe ceilalți. S-a terminat cu pomana. De acum înainte veți depinde de propriile voastre resurse. A privit-o din nou pe soră-sa. Și tu, Sylvie, poți trăi pe banii lui Peabody, nu pe ai mei. Descurcă-te, Sylvie, așa cum face toată lumea. Data viitoare, când ai poftă să călătorești în Bermuda cu copiii tăi, să-ți plătești singură drumul.

Donald a lăsat să-i scape un geamăt strangulat despre căutarea unei slujbe.

— De acum înainte, a continuat domnul Lathrop și a gădilat-o pe Kim sub bărbie, banii mei vor fi pentru cine vreau eu... Îi voi da cui vreau eu. Le-a zâmbit lui Kim, Lee și Sara în vreme ce camera se umplea de bâzâitul furiei celorlalți.

Derry s-a apropiat de Pen.

— Pen, a tușit și și-a dat seama că niciodată până atunci nu se băgase în „afacerile” de familie. Nu știu ce planuri ai cu banii tăi, dar n-o să te las să-mi strici copiii dându-le prea mult. Peste exclamațiile, „Ce tupeu!” a lui Donald și „N-aș fi crezut!” a Mamei Lathrop, a vorbit Aaron. Derry și cu mine avem aceleași păreri în materie de felul în care trebuie crescuți copiii. A zâmbit spre taică-său și s-a încruntat la ceilalți până când au încetat să murmure, dezamăgiți.

— N-o să fac ceva care să vă deranjeze, pe tine și pe Derry, a zis Pen. A pus-o jos pe neastâmpărata de Sara, apoi a privit spre Derry. Întâi de toate, acum, că începe vacanța de vară a copiilor, vreau să-i duc eu înapoi la Laneport. Jim și Barrow ne-ar putea ajuta. În felul ăsta, tu și Aaron puteți rămâne aici, singuri o vreme.

Derry ştia c-o să le ducă dorul copiilor, şi le-a dus, dar era grozav să fie singură cu Aaron. De o oră ceilalţi plecaseră şi ei stăteau amândoi în casă. Aaron evitase, în săptămâna de când anunţase că e gravidă, să rămână singur cu ea. În primele două nopţi încercase să rămână trează până venea şi el să se culce, ca să poată vorbi, dar nu reuşise. Dimineata, când se trezea, Aaron era deja plecat. Acum erau în sfârşit, singuri. Nu cumva Aaron avea de gând s-o evite în timpul celor două săptămâni cât mai rămâneau acolo? A izbit balustrada cu pumnul. Nu! Necioplitul ăsta mare n-o să reuşească s-o evite două săptămâni! O să-l găsească pe dată să-i spună asta. L-a strigat pe Laszlo.

— Da, doamnă Derry? Bermudianul senin s-a ivit imediat. S-a încruntat la el.

— Perfect. Unde e? Unde se ascunde? Să nu îndrăzneşti să mă minţi, Laszlo. I-a făcut a muştrare cu degetul arătător. Bermudianul i-a zâmbit cu toată faţa puternic bronzată.

— Sunt fericit să-ţi spun, doamna mea, că precis este în şopronul cu bărci şi şlefuieste cu nisip fundul schitului. Mi-e teribil de frică să nu se transforme în rumeguş toate bărcile noastre dacă domnul Aaron le mai îngrijeşte mult. În ochii lui de ciocolată sclipeau luminiţe de amuzament. Derry l-a tras în jos să-i aplice o sărutare pe obraz şi, pentru prima oară de când îl ştia, l-a văzut descumpănit pe aprigul pirat. Cu toată demnitatea ştirbită, el nu părea supărat, totuşi.

— Laszlo, împachetează-mi un picnic franţuzesc până mă schimb.

Derry a sărit câte două treptele spre apartamentul lor. În câteva minute şi-a pus micul bikini turcoaz care acum de-abia o mai acoperea. Burta i se cam rotunjise." Să-ţi fie ruşine, doamnă Lathrop". A chicotit. Şi-a pus halatul albastru de prosop, papucii de plajă şi a coborât.

Laszlo, calm, stătea în hol cu un coş adânc împletit din nuiele de salcie.

— Madame, dacă tot mergi la casa bărcilor, poate-ți arată domnul Aaron și apartamentul. A fost reconstruit cu puțin înainte de moartea lui Sir Rupert și e curat și... utilizabil. Fața lui părea impenetrabilă. Aveți în coș brânză, fructe, pâine și șampanie.

— Mulțumesc, prietene. Derry a luat-o în jos pe potecă... Voia să găsească motoreta.

— A fost bine pusă, doamnă Derry, la ordinele domnului Aaron, până o să se nască cel mic. Pot să te duc eu, doamnă, nu trebuie să mergi pe jos, a zis ferm Laszlo.

— Ba o să merg. A fost o plimbare minunată. S-a oprit des să privească o floare, o pasăre. Se simțea cam neliniștită când s-a apropiat de casa de stuc roz.

S-a uitat pe fereastra de la ușă și l-a zărit pe Aaron aplecat deasupra unei bărci cu pânze răsturnată. A inspirat adânc și a împins ușa.

— Bună! Aaron și-a ridicat morocănos capul.

— Bună.

— Am adus mâncarea pentru noi.

— Las-o aici pe-a mea. Mănânc mai târziu.

— Ba pe naiba! Derry a trântit nevinovatul coș de nuiiele pe o scândură suspendată pe două capre de lemn. S-a încruntat la el cu pumnii în șolduri.

— Sau înoți cu mine sau zbor înapoi pe continent.! Privirea lui Aaron era metalică, ascuțită ca o lamă.

— Chiar așa. Ai fi în stare să mă părăsești din nou.

— Nu, n-o să te mai părăsesc, dar nici tu n-o să mă mai poți ignora de parcă nici n-aș fi pe-aici, prin preajmă. Mușchii gâtului lui au tresărit.

— Ba te vreau prin preajmă. Întotdeauna te-am vrut, dar... când sunt cu tine, vreau mereu să facem dragoste și acum ești gravidă... Nu vreau să ți se întâmple nimic rău. Ea s-a simțit ușurată.

— Asta-i tot? Prostule! Doctorul mi-a spus că am o sănătate de invidiat. Am luat în greutate.

— Da, ai luat, a mormăit și a mângâiat-o ca un fulg cu degetele pe burtă într-o atingere tandră, respectuoasă. Ai o burtică rotundă. Avea vocea joasă, răgușită.

— Așa și trebuie. S-a simțit mândră de corpul ei sub privirea lui Aaron. N-o să-ți mai plac, probabil, când burta o să-mi crească mare cât casa. A spus-o, dar n-a crezut-o nicio clipă.

— Ba nu, a gemut Aaron și a atins-o pe pielea goală. Vei fi mai frumoasă ca acum, dacă așa ceva e cu putință. Privirea lui de smarald lichid îi încălzea sângele în vine. Ești o femeie frumoasă. Derry s-a apropiat mai tare de el.

— Îți place să fii tată... din nou?

— Da. Ochii îi mângâiau trupul. Dar îmi place cu tine cu sau fără copii, deși mă întreb cum am putut trăi fără copii până acum. A râs scurt și s-a aplecat asupra ei. Uneori am senzația că tu i-ai născut cu adevărat pe Lee, pe Kim și pe puștoaică.

— Nu puștoaică, ”fată mare”, a imitat-o Derry pe Sara și l-a bătut ușor pe obraz cum făcea deseori fetița. Aaron a tras-o mai aproape, dar i-a dat drumul brusc.

— Sunt murdar și transpirat de la lucru.

— Atunci hai să înotăm. Derry s-a apropiat iar de el și i-a simțit încordarea neobișnuită.

— Sunt ai dracului de bucuros că avem o plajă particulară. Se zărește prea mult din sânii tăi în sutienul ăsta. A sărutat-o pe pielea de catifea care ieșea din sutienul insuficient de la costumul de baie. Mult prea mult. Aaron a făcut un pas înapoi, și-a scos blugii decolorați și pătați cu vopsea și a rămas în chiloți negri de baie. Au plecat pe plajă. Micul lor golf era bine ascuns de stânci și era la adăpost de înotători, străini, marinari. Derry a simțit că-i fuge pământul de sub picioare.

Aaron o ridicase în brațe și o purta în valuri. A înotat singură câteva minute, până când Aaron a strigat-o arătându-i ceva. Apăruseră meduzele veninoase ca niște vase portugheze de război. Era înconjurată de ele. Aaron s-a ivit lângă ea și a ridicat-o în brațe, ducând-o la mal.

— Astea-s creaturile dracului! a mormăit el și s-a strâmbat. Derry a observat pe picioarele lui Aaron două mușcături urâte și știa că sunt otrăvitoare.

— Nu te îngrijora, iubito. Laszlo are o unsoare

specială pentru asta. Te asigur.

Derry a observat cum înțepăturile se umflau. Aaron s-a dus în baie să se ungă și a închis ușa.

— Dacă nu ieși de-acolo în două minute, vin peste tine, a mormăit Derry în fața ușii închise. El a ieșit zâmbind după un minut. Înțepăturile arătau mai bineșor acum.

— Mergem la doctor dacă faci febră, Aaron? s-a pregătit Derry de luptă.

Aaron a rânit în fața expresiei ei îndărătnice.

— Bine, șefule!

— Cobor să aduc coșul.

— Nu, eu îl aduc și tu pui masa în fereastra arcuită. Lui Derry i-a plăcut teribil noua fereastră care se întindea de la tavan până la podea, cu cele două părți deschise, cu briza oceanului care pătrundea înăuntru, și perdelele transparente cu model elvețian. În loc de clasicele flori, era un coș cu iederă. A găsit o față de masă din pânză irlandeză în sertarele de lemn de tek. Când s-a întors Aaron tocmai așeza în suporturile de cristal lumânări albe.

— Sunt drăguțe chiar dacă nu le aprindem.

— Le aprindem, a spus Aaron uitându-se lung la ea. Deși nu prea știu cum o să pot mânca văzându-te pe tine îmbrăcată așa.

— A, o să fac un duș înainte de masă, s-a uitat Derry la costumul bikini plin de sare.!

— Ai haine să te schimbi? Derry a căscat gura și Aaron a râs de ea.

— Am uitat.

— E-n regulă, iubito. O să-ți împrumut vreo cămașă veche după duș. Ea s-a simțit intimidată când Aaron cel vechi a pornit către ea. O să te frec eu de sare, i-a murmurat luând-o în brațe.

— Sarea usucă pielea foarte tare, a înghițit în sec Derry.

— Așa e. Aaron i-a scos slipul minuscul și a sărutat-o pe genunchi. Pielea ta are gust de sare, dar e bună, a observat ei sărutând-o peste tot.

— Da, cred, a răspuns ea cu răsuflarea tăiată.

— Derry, te iubesc. Nimic n-o să mai intervină între noi. Niciodată.

— Mă mir de ce la căsătoria noastră de-acum nu l-ai mai chemat pe Ern să-ți fie cavaler de onoare ca prima oară, i-a spus ea amintindu-și i vag că-l mai întrebase o dată.

— Nu, i-a răspuns supărat. El te vrea. Te-a vrut de când te-a întâlnit la prânzul pe care l-a dat Sandy pentru noi.

— La acela la care surorile tale au stat deoparte? El s-a încruntat.

— De cum te-a privit Ern, am și mirosit pericolul. Aveam o mare poftă să te iau pe sus și să fugim de-acolo.

— De-aia păreai așa de înstrăinat de mine?

— Nu eram înstrăinat, iubito, a protestat Aaron învelind-o într-un prosop nou. Hai să vorbim și să facem duș după aia. De acord?

— De acord. Derry a înghițit greu.

Am crezut că te îndoiești dacă să te însori sau nu cu mine în ziua aceea. M-am speriat. L-a mângâiat pe obrazul pe care începuse să-i crească barba.

— Doamne, nu de însurătoare mă îndoiam, îmi înfrânam doar nevoia de a-l ucide pe Ern. De cum mă întorceam, el era aproape de tine, râdea cu tine, te tachina.

— Surorile tale îl aduceau mereu pe Ern să mă vadă, a spus pe un ton măsurat Derry. Delia și Blane veneau mereu la prânz cu Ern după ele.

— Acum îmi dau seama că au încercat cu bună știință să ne despartă, a scrâșnit Aaron.

— Mă invitau undeva și îi aduceau pe Ern. Derry se enervase. De ce n-am fost atât de deșteaptă încât să-mi dau seama? L-a privit pe Aaron. Niciodată nu m-am gândit la Ern altfel decât ca la prietenul tău... și ca la o față prietenoasă din ostilul trib Lathrop. Niciodată nu înțelegeam de ce-mi tot pui întrebări în legătură cu el.

— De câte ori erai tu de față, îl vedeam cum te

pândește, cum te mănâncă din ochi.

Aveam poftă să-l omor. Mi-era frică să nu te pierd. El te vrea și-acum, ca la început. N-o să te aibă. Nimeni altcineva n-o să te aibă.

— Ești nebun, știi asta? Derry l-a zgâriat cu unghia pe obraz. Ern a fost prietenul tău de demult. Tu mi-ai spus.

— Cine te vrea pe tine nu mie prieten. Vrei să negi că n-a încercat să se apropie de tine după divorț?

— Nu fi prost. Sigur că neg, a început Derry exasperată. Apoi și-a amintit telefoanele. Ern o căutase de câteva ori, voise s-o ia la cină, în oraș. Îl refuzase pentru că să-l vadă pe prietenul lui Aaron ar fi însemnat să se înțepe în rana deschisă. Îl refuzase crezând că Ern dorea să deplângă împreună cu ea situația.

Oricum, nu m-am gândit în felul ăsta...

— A ținut legătura cu tine, așa-i? în vocea lui Aaron se simțea un oțel învelit în catifea.

— Da.

— A vrut să te vadă? Da sau nu?

— Da.

— Simțeam câteodată când îl întâlneam că vorbise cu tine. Dacă reușea să se apropie de tine, îl omoram.

— Iubitule, nu te... Derry se încordase de durere.

— Cel mai rău lucru care mi s-a întâmplat vreodată a fost să te pierd, să fim divorțați...

— Și eu simt la fel. S-a înecat din cauza lacrimilor.

— În primele luni, atunci, nu-mi mai păsa ce se întâmplă, a râs aspru Aaron. Cu cât deveneam mai bețiv, cu atât familia mea dădea vina pe tine. Dar nici atunci n-am văzut ce ne făcuseră. Derry l-a sărutat pe bărbia țepoasă.

— Nu știam cum să ajung la tine... cum să comunic cu tine... când am auzit că bei. Mi-a fost frică să nu-ți fac mai mult rău dacă-ți vorbeam... S-a bâlbâit.

Gândurile negre de odinioară ieșeau la suprafață ca apa într-o fântână arteziană.

Am vrut să-ți telefonez, să te opresc să mai bei. Ern îmi spunea ce făceai.

— Cât de des te-a sunat? a întrebat Aaron răgușit.

— Cum? Derry a clipit la el, deturnată din gândurile ei. Nu știi, când și când. Nu-mi păsa cât de des îmi telefonează pentru că-mi vorbea despre tine. M-a îmbolnăvit ideea că beai. Noaptea nu puteam dormi.

— Eu, de când mă părăsiseși, nu mai dormeam, i-a spus pe un ton monoton Aaron.

Speram să beau până la inconștiență. De câteva ori am reușit. N-ar fi trebuit să-ți spun toate astea.

— Ba da, trebuia. Vreau să ne spunem totul unul altuia. Să nu ne mai ascundem unul de altul.

— Niciodată, dragostea mea. A sărutat-o cu o tandră ferocitate. Cu o mirare încântată, Derry s-a gândit cum face dragostea dintr-o ființă simplă o super - femeie, l-a trecut degetele prin părul creț de la ceafă.

— Am divorțat de tine ca să mă apăr... M-am speriat că... o să mă disprețuiești după o vreme și o să devii ecoul opiniilor din familia ta în ce mă privea.

— Cum? Tu ai fost perfecțiunea pentru mine. Asta au știut toți ai mei, numai tu n-ai știut. Le era clar că n-o să ascult niciodată o vorbă rea despre tine și de-aia au folosit o altă tactică. Ei au intuit unde eram cel mai vulnerabil.. Am fost gelos pe tine.

— Asta mi-a spus Pen, a șoptit Derry.

— Tata e un om liniștit și al dracului de deștept. S-au folosit de orice ocazie ca să-mi spună de câte ori îl vedeai pe Ern când eu eram în Anglia, Beirut sau Beijing. Apoi n-au mai avut nevoie să-mi spună nimic. Imaginația mea lucra singură. Doamne, Derry, uneori mi se întâmpla să mă trezesc scaldat într-o sudoare rece după un coșmar în care Ern făcea dragoste cu tine. Derry l-a îmbrățișat.

— Aaron, niciodată de când ne-am întâlnit nu m-am gândit la vreun alt bărbat ca la tine. Nici la Gerald... Am evitat să mă gândesc că va face dragoste cu mine.

— Nu mai vorbi despre asta, a zis Aaron printre dinți
...sau că mă va atinge măcar, și-a sfârșit ea fraza pe un ton liniștitor. Niciodată nu a existat altcineva pentru mine în afara ta, Aaron. Te iubesc cu disperare. Aaron a

sărutat-o ușor.

— În fața ta mă simt slab ca o pisicuță și totodată atât de puternic încât aș ridica insula Bermuda cu o singură mână.

— Să n-o faci, a râs Derry. Nu trebuie să deranjezi din loc insula. Nimeni nu ne va mai despărți.

— Nu. Acum, prima oară, am priceput prin ce-ai trecut cu familia mea, ce ți-au făcut ei. Când Sylvie a avut tupeul să-l invite pe Ern Griswald în casa noastră am înțeles că au vrut deliberat să ne distrugă viața.

Aaron a înfășurat-o într-un prosop mare pe Derry cu toate protestele ei.

— Ești o viitoare mamă și eu... trebuie să te alint.

— Dar nu mă pot mișca. Aaron s-a încruntat. Ce e?

— Era să leșin când tu ai anunțat că o să avem un copil. Am văzut stele verzi. Nu mai râde, că n-a fost amuzant. Un viitor tată nu trebuie informat așa de lejer, pe un ton voios... Puteam să fac un stop cardiac. Avea o figură supărată în vreme de Derry râdea fără contenire.

— Ești tatăl altor trei copii. Trebuia să te fi obișnuit, a chicotit ea.

— Mda, foarte distractiv. Mi-au tremurat și mâinile... O să mă duc la cursul acela,

Laleche.

— Iubitule, dar ăsta-i un curs pentru femeile care vor să-și alăpteze copilul, a sughițat de râs Derry.

— Da? O să facem și asta? au sclipit cu interes ochii lui Aaron.

— Eu da, dar tu nu cred c-o să te califici.

— Fii serioasă, Derry. E o treabă importantă. Derry l-a studiat în amănunt. I se zăreau micile cicatrici de pe față, la baza nasului, pe bărbie.

— Ai fost un băiat neastâmpărat. O pot spune după urmele de pe fața ta.

— Da, iubita mea, am fost. A ridicat-o în brațe. Am fost ca un cal năvălaş. Mama voia să renunțe la mine la fiecare două zile. Bine că m-a trimis departe la școală de foarte mic.

— Da, altfel maică-ta te-ar fi sufocat.

— Norocul meu a fost că nu i-au plăcut copiii mici, așa că am scăpat de lecțiile de dans și de bune-maniere. Donald a participat la ele.

— Tatăl tău a fost plecat mereu, nu-i așa?

— Da, întâi pentru Departamentul de Stat, apoi pentru Banca Mondială. Eram mândru de el.

— Aveai dreptate. Derry s-a gândit ce singur și lipsit de dragoste trebuia să se fi simțit Aaron când tatăl lui era plecat.

— Tata m-a încurajat să fiu din nou împreună cu tine.

— N-am știut asta, a șoptit Derry.

— Mi-a spus că nu trebuie să renunț la tine fără luptă.

S-a lăsat pe spate și a vorbit ca tatăl lui. Un Lathrop se luptă pentru ceea ce-și dorește.

— Tatăl tău te iubește, Aaron. Îi iubește și pe copii. Și ei îl iubesc. Sara îi face mii de grații. Aaron a zâmbit.

— Mi se pare că-și iubește și nora. Aaron a luat-o în brațe și a pus-o pe cearceafurile mățăsoase. Mă iubești cu adevărat, Derry?

— Te-am iubit întotdeauna, tu știi asta.

— Vreau să te aud cum mi-o spui. Dragostea ta mă completează, pune la locul ei ultima piesă din viața mea. Totul în viață mi-a mers ușor cu excepția ta. Mă pot blinda contra oricărei lănci, dar nu împotriva ta. Orice alt obstacol n-a însemnat decât încă o treaptă până la tine. Acum a venit capitularea.

Derry a râs, i-a încolăcit gâtul cu brațele și l-a tras înspre ea.

— Ești un bărbat arogant! Și un cititor de gânduri! Cum ai ghicit că vreau să mă predau în fața ta? Ochii tăi, la dracu, m-au citit ca pe-o carte.

— E pe dos, fată frumoasă!. Derry l-a privit uimită. Avea în piept un tremur ciudat.

— Nu vorbeam de capitularea ta. Vorbeam de a mea. Eu mă predau în fața ta, dragostea mea. Total și necondiționat. A înghițit în sec. Ai puterea să mă rănești,

doamnă, să mă lovești atât de rău încât să mor, dar sunt al tău.

Lui Derry i-au tremurat buzele.

— Oh, dragul meu, Aaron, dragul meu. Și eu te iubesc tot în felul ăsta. Am nevoie de tine. Întotdeauna am avut nevoie de tine. Focul a izbucnit între ei și le-a făcut trupurile să se lipească unul de celălalt, foamea s-a întâlnit cu foamea, dragostea cu dragostea...

— Întotdeauna o să iubesc apartamentul ăsta de aici, a răsuflat Derry la pieptul lui și fericire cânta în ea. Aaron, cum ai reușit să renovezi atât de repede locuința de la *Windrift*? Aaron a tras-o pe pieptul lui și părul ei s-a împrăștiat ca un evantai.

— Cu Jim și cu tata. Vorbisem despre asta când eram beat. M-am trezit odată într-un hotel. Habar n-aveam cum ajunseseam acolo. Totul era o pată albă. Mi-am dat seama că n-o să te recâștig niciodată dacă nu-mi înșurubez bine capul pe umeri și nu fac ceva. M-am oprit brusc din băut. Am fost la un prieten arhitect...

Jim și tata m-au ajutat. Munca de renovare a fost ca o cură de însănătoșire.

Afacerile au început să mă intereseze din nou... Ultimul lucru pe care l-am făcut aici a fost apartamentul ăsta. Am terminat totul și am plecat în Senegal. Bănuiesc că de aceea n-am auzit nimic despre tine și... Gerald. Derry l-a mângâiat.

— Și... restul?

— Asta voiam să-ți spun în ziua aia când Lee s-a bătut cu Timmy. Erai așa de frumoasă și de furioasă pe tatăl băiatului și niciodată nu te-am văzut mai fără mânuși ca atunci. Te-am vrut pe loc, aș fi putut face dragoste cu tine chiar acolo, pe verandă.

— Ce crezi c-ar fi spus Gerald?

— Măgarul ăla pompos? Era gata-gata să-l dezmembrez, a mârâit Aaron. La început nu-mi venea să-l cred când mi-a spus că se căsătorește cu tine. Întâi am vrut să-l strâng de gât, pe urmă m-am gândit să fac ceva mai coerent. După cum arătai, nu păreai dispusă la un

acord cu mine. A mângâiat-o pe burtă. Copilul nostru e acolo. E grozav, a spus meditativ Aaron.

— E grozav, dar ai deturnat subiectul...

— Hmmm, a rânjit Aaron. Ah, da. M-am apucat să fac un plan de bază. Cum poate fi convinsă Derry să-mi devină soție din nou. În orice caz nu te lăsam să te măriți cu Gerald Vocea i-a scăzut până la murmur. Niciun alt bărbat în afară de mine nu te va iubi. Știam că n-ai niciun sentiment pentru el.

— Nu ești cam arogant?

— Mi-ai mai spus-o o dată . A redevenit serios. Știam că viața mea nu înseamnă nimic fără tine.

— Nici a mea, a zis Derry.

— Am simțit asta chiar fără a lua legătura cu tine. Dacă te îndrăgosteai de altcineva aș fi știut imediat.

— Nici gând, a murmurat Derry. Așa am simțit și eu, gândul la tine cu altă femeie m-ar fi omorât. Ce curios...

— Ce e curios? a mormăit Aaron.

— Căsătoria noastră nu s-a desfășurat pentru că ar fi intervenit între noi un alt bărbat sau o altă femeie:

— Doamne, nu, a adevărit Aaron. Dar a intervenit tortura cu picătura chinezească.

Respectiv familia Lathrop. Oh, nu te mai uita așa! Iar eu am fost atât de prost, de îngust.

— Lasă. Derry s-a lipit de el. Suntem împreună acum, avem o familie frumoasă. O să mai avem un copil... Putem fi generoși, putem fi buni chiar și cu familia ta. A râs. Nici nu-mi vine să cred că o să avem patru copii.

În câteva luni destul de scurte lui Derry i-a venit să creadă. După luna minunată de miere au fost bucuroși să se întoarcă la copii, la Laneport.

Derry a înflorit. Prima oară când Sara a simțit copilul mișcându-se în burta lui Derry, ochii i s-au mărit cât cepele. A căscat gura cu dințișorii rari la tatăl ei.

— Bebe sare.

— Nu, Sara, bebe dă cu picioarele, a spus Kim cu vocea ei de fetiță bine crescută.

Lee a zâmbit.

— Copilul se simte bine, nu-i așa, Mami? Derry a zâmbit. Copiii au pus masa, iar ea s-a așezat în balansoar, locul în care se simțea confortabil la noua ei dimensiune.

Aaron a pus ingredientele în salata pentru cină.

— Da, doctorul Blitz e foarte mulțumit de bebe al nostru.

— Și de mamă? a întrebat-o Aaron cu un pic de îngrijorare.

— Mama o duce excelent, deși are un kilogram mai mult decât trebuie, a râs Derry, hotărâtă să-l liniștească pe Aaron. El mersese la cursurile prenatale și aflate mii de lucruri despre copilul care urmă să se nască.

În noaptea aceea, după ce copiii s-au culcat, Aaron s-a întors în camera lor și a privit-o cum stă întinsă, proptită între trei perne.

— Să-ți frec burta cu uleiul special?

— Te rog. Venele de pe burta ei mărită, îi produceau mâncărime, o deranjau dacă nu erau unse. Aaron a început s-o maseze. Părea că evită s-o privească.

— Iubitule? Aaron? Ce-i cu tine? Ai fost așa de tăcut toată săptămâna...

— Nu-i nimic. E greu să fiu atât de aproape de tine și să nu facem dragoste.

— Te cred. Derry a înțeles că, în locul lui, și ea ar fi simțit același lucru și i-ar fi fost teamă pentru el. De ce oare, când iubești pe cineva, ai vrea să iei asupra ta toată durerea, tot pericolul? Aaron n-a zis nimic și a dat doar din cap.

Au adormit, ea în brațele lui. La trezire, lui Derry i s-a părut că are un cârcel la picior. Avea dureri cutremurătoare de spate. A sperat că durerile vor trece și-o să mai poată dormi. Dar n-au încetat. A înțeles că avea să înceapă nașterea.

— Aaron... Aaron. Aaron i-a telefonat Lisei Lisman să vină să stea cu copiii și a anunțat spitalul că o aduce pe Derry.

— Mâine ar fi fost tatăl tău aici. Derry vorbea și răsufla adânc în același timp.

— Da, a zis Aaron aruncându-i priviri iuți și mărinind viteza mașinii în noapte.

— Traficul e bun, a spus Derry.

— Normal, la trei dimineața, i-a răspuns ca un automat Aaron. La spital, un asistent a împins spre Derry un scaun cu roțile. Aaron s-a încruntat. Asistentul a vrut să-i explice.

— Regula spitalului...

— Regula mea e să-mi duc nevasta eu însumi.

— Aaron, a început Derry gata să râdă, în ciuda durerilor, din pricina privirii lui de bulldog. Erau pregătiți ca nașterea să dureze mult, pentru că era prima din viața ei. Aaron a stat lângă ea continuu, sprijinind-o, mângâind-o, iar ea a început să respire cum învățase pentru nașterea fără dureri...

— Ești atât de frumoasă, dragostea mea, i-a murmurat Aaron.

— Probabil că ai o pasiune secretă pentru balene, a respirat destul de greu Derry.

— Ce e?

— Copilul tău se grăbește. Oh, Aaron... Fugi... cheamă doctorul... Ohh... ăsta e ca tine, mișcă toate obstacolele din cale... Ohhh...

— Derry, iubito! Aaron a chemat medicul. Derry și-a văzut fiul născându-se și l-a văzut pe Aaron privind-o pe ea pe tot parcursul nașterii.

— Te iubesc, te iubesc, soția sufletului meu.

Când Devon Pendleton Lathrop a sosit acasă, Kim, Lee și Sara au decretat că el era tot ceea ce lipsise familiei lor. Bunicul Lathrop a afirmat că speră să fie și bebelușul la fel de încântător ca și ceilalți trei copii care se înghesuiau în jurul lui. În noaptea aceea, după ce copilașul a supt și toată casa era liniștită, Derry a simțit că s-a întors acasă când s-a putut afla din nou în brațele lui Aaron. Corpul lui Aaron era pentru ea „acasă”.

— Aaron, îți amintești când mi-ai spus în Bermuda că ai capitulat în fața mea?

— Da, mi-amintesc și e adevărat.

— Și la mine e adevărat, dragostea mea, soțul meu. Capitulez în fața ta cu totul, mă predau ție cu toată viața mea. Aaron avea lacrimi în ochi când s-a aplecat să o sărute.

SFÂRȘIT

Love'swept

*Romane de dragoste, pe care
nu le veți uita niciodată, scrise de
autori cunoscuți ai genului.*

Dumnezeule! Derry a
fost răpită în ziua nunții de la
biserica, de fostul ei soț.

Căsătorită a doua oară
cu bărbatul pe care încă îl
iubea, învață să lupte pentru
fericire, schimbându-și total
caracterul: devenind o
femeie cu replici scilpitoare
și cu hotăriri îndrăznețe în
lumea unor oameni bogați
și fără scrupule.

Love'swept

Lei 800